

DANMARKS
FAUNA

24

A.C. JENSEN-HAARUP

—
CIKADER

1912

MBL/WHOI

0 0301 0015421 7

DANMARKS FAUNA

ILLUSTRERED E HAANDBØGER OVER DEN DANSKE DYREVERDEN

MED STATSUNDERSTØTTELSE UDGIVNE AF

DANSK NATURHISTORISK FORENING

A. C. JENSEN-HAARUP

CIKADE R

MED 79 AFBILDNINGER

G. E. C. GADS FORLAG — KØBENHAVN

1920

KØBENHAVN — BIANCO LUNOS BOGTRYKKERI

Cikader (Hemiptera Homóptera).

Insekter med ufuldstændig Forvandling, stikende og sugende Munddele og i fuldt udviklet Tilstand sædvanlig med 2 Par Vinger, af hvilke det forreste (øverste) Par, Halvdækvingerne, har en anden Ribbeforgrening og næsten altid, navnlig mod Roden, en langt fastere, mere „læderagtig“ Konsistens end bageste Par, de ganske tyndt hindeagtige Flyvevinger. Under Hvilen er Vingerne mere eller mindre skarpt tagstillede eller dog i Modsætning til de aller fleste Tæger (Hemiptera Heteroptera) ret stærkt hvælvede fra Rygsømmen af. Den 2—3-leddede, korte Sugesnabel udgaar fra den bageste Del af Hovedets Underside. Følehornene som Regel kun tydelig 3—4-leddede; de to inderste Led er gerne korte og noget fortykkede, medens yderste Led er meget fint børsteformet, ofte meget langt, mod Roden hyppig tydelig delt i mange Smaaled; Følehornsbørsten ender undertiden i en lille tynd pladeagtig Udvidelse. Fødderne 3-leddede. Bagbenene næsten altid kraftige Springben.

Legemet er skarpt sondret i Hoved, Bryst-
A. C. Jensen-Haarup: Cikader.

stykke og Bagkrop, men disse 3 Dele er ret fast forbundne og meget lidt bevægelige indbyrdes.

Saavel Larverne som de fuldt udviklede Insekter ernærer sig udelukkende af Plantesaft.

*

*

*

Hovedet (caput) (Fig. 1 a og b) er veludviklet, ofte meget stort og bredt, og tydelig adskilt fra Bryststykket, men som Regel meget lidt bevægeligt i Forhold til dette; bagtil slutter det helt til Forbryststykket og er aldrig som hos flere Tæger halsformet indsnøret eller indsnævret bag Øjnene; mest bevægeligt i Forhold til Forbryststykket er det hos Fulgoriderne. Hovedet kan iøvrigt have de mest forskellige Former; det er forsynet med 2 sidestillede, temmelig store, sammensatte og tæt facetterede Øjne (Fig. 1 a 3 og b 11), der bagtil næsten altid støder mod Forbryststykkets Forrand, og oftest tillige med 2 (undertiden 3) usammensatte Øjne eller Biøjne (Punktøjne, Oceller) (Fig. 1 a 4), som sædvanlig er ret vidt adskilte og findes paa Issen, paa Overgangen fra Issen til Panden eller endog paa den øverste Del af selve Panden; i ikke faa Tilfælde er dog Biøjnene utydelige, eller de mangler helt. De sammensatte Øjne er sjælden ret meget udstaaende; de bestaar af talrige, meget smaa Øjefacetter (Smaaøjne), der kun kan erkendes enkeltvis under stærk Forstørrelse; Øjnenes Overflade er ubehaaret, og ved svag Forstørrelse ser de aldeles glatte ud. Paa

Hovedets Underside findes et Par Følehorn og bagtil Munden, hvis væsentligste Del er den ledede Snabel, som i Hvilestilling ligger hen mellem Hofterne.

Hovedets Over- og Underside er næsten altid tydelig afgrænset fra hinanden, idet dets Forrand er kantformet udfladet og skarp eller temmelig brat rundet, saa Randen bliver but. Oversiden, mellem Øjnene og fremefter, benævnes Issen (vertex) (Fig. 1 a 2), medens den øverste og midterste, mod Siderne skarpt afgrænsede Del af Undersiden kaldes Panden (frons) (Fig. 1 b 8); Grænsen mellem Isse og Pande hedder, i Tilfælde hvor intet andet er nævnt, Hovedets Forrand eller blot Forranden. Hele Hovedets Underside, der ikke kan sees ovenfra, benævnes Ansigtet (facies) (Fig. 1 b); den nederste, sædvanlig skarpt afgrænsede Del af dette er Clypeus (Mundpladen) (Fig. 1 b 14), som dækker Roden af Snabelen; hos Fulgoriderne findes som en Slags Fortsættelse af Clypeus en Overlæbe (labrum). Paa hver Side af Panden og nedenfor Øjnene ligger Kinderne (genæ) (Fig. 1 b 12), hvis Fortsættelse opefter mellem Pande og Øje indtil Hovedets Forrand kaldes Tindingerne (tempora) (Fig. 1 b 10), der som Regel indeslutter Følehorngruberne (Fig. 1 b 9); ved hver Side af Forbindelsen mellem Pande og Clypeus findes Kindpladerne (loræ) (Fig. 1 b 13), som svarer til Hovedets Sidelapper hos Tægerne; disse Kindplader er dog ikke altid tydelige; undertiden, saaledes hos adskillige Fulgorider, ligger de ikke

i Flugt med det øvrige Ansigt, men staar ud til Siderne.

De lidet iøjnefaldende og oftest meget korte Følehorn (antennæ) (Fig. 2 a) er egentlig kun 3-

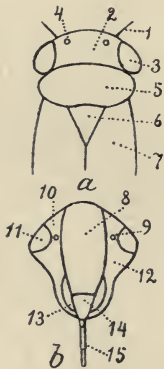

Fig. 1. Skematisk Rids af en Cikades Forkrop (a) fra oven og af dens Ansigt (b) set fra neden.

1. Følehornsbørste.
2. Issen. 3. Øje. 4. Bi-øje. 5. Forryg. 6. Rygskjold. 7. Inderste Del af et Halvvingedække.
8. Pande. 9. Følehornsrube. 10. Tinding.
11. Øje. 12. Kind.
13. Kindplade. 14. Mundplade (Clypeus).
15. Snabel.

leddede, men yderste, sædvanlig meget korte Led bærer paa Spidsen en kortere eller længere Børste, der i mange Tilfælde er tydelig delt i flere eller færre Smaaled mod Roden; denne Følehornsbørste er hos Hannen hos nogle *Idiocerus*-Arter paa selve Spidsen udvidet til en lille mørkfarvet, aflang Plade. Cikadernes Følehorn er derfor meget afvigende fra Tægernes; mest Lighed faar de med visse Vandtægters Følehorn. Kun hos en Del Fulgorider (hvortil de berømte tropiske „Lygtebærere“, „Lanternedragere“ hører) er de to inderste Følehornsled temmelig kraftige eller lange og mere iøjnefaldende end hos andre Cikader.

Snabelskeden med selve Snabelen (rostrum) (Fig. 1 b 15), der som hos Tægerne danner et Stikke- og Sugeapparat, udgaar bagtil (hos Tægerne fortil) fra Underhovedet under Clypeus eller under Overlæben, hvor en saadan findes, og ligger i Hvile-

tilstanden hen mellem Hofterne; Snabelskeden er sædvanlig 3-leddet, men ofte skjules inderste Led af Clypeus eller af Overlæben, saa kun de 2 Led kan sees; Snabelen er sjælden ret lang; dens indre Bygning er i Hovedsagen den samme som hos Tægerne.

Brystet, Bryststykket eller Mellemkroppen (thorax) (Fig. 4 a) bestaar af 3 Ringe eller Segmenter, af hvilke de to første Ringe er ret fast forbundne indbyrdes, men dog veladskilte, medens anden og tredje Ring i Almindelighed er sammenvoksede eller sammensmeltede; de 3 Segmenter har hvert sit Benpar, som udgaar fra Brystringenes Hofteskaale (Fig. 4 e), og de 2 sidste har i de aller fleste Tilfælde hvert sit Vingepar, som er indføjet paa Over- eller Ydersiden. Disse 3 Segmenter benævnes For-, Mellem- og Bagbrystet (pro-, meso- og metathorax); Rygsiden af Segmenterne hedder henholdsvis pro-, meso- og metanotum. Rygsiden af Prothorax, Pronotum, betegnes som Forryggen (Fig. 1 a 5) og den udækkede, trekantede Del af Mesonotum som Rygskjoldet eller Scutellum (Fig. 1 a 6), hvortil dog ogsaa hører den Del, der dækkes af Pronotum. Bagbrystets Rygside, Metanotum eller Bagryggen, er smal og dækkes af Vingerne.

Benene (pedes) er forholdsvis ensartet formede hos Cikaderne, idet saa at sige nogle enkelte Grundtyper stadig gaar igen indenfor denne Afdeling af Hemiptererne; de bestaar af Hofter (coxæ) (Fig. 4 f), Laar- eller Hofteringe (trochan-

tera (Fig. 4 g), Laar (femora) (Fig. 4 h), Skinneben (tibiæ) (Fig. 2 b, c, d og Fig. 4 i) og de 3-leddede Fødder (tarsi) (Fig. 2 b, c, d og Fig. 4 j), hvis yderste Led bærer Kløerne (unguiculi). Skinnebenene er næsten altid i højere eller mindre Grad

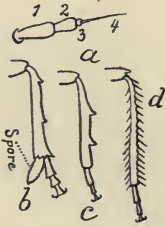

Fig. 2. Skematisk Fremstilling af

a Følehorn (1. Rodled eller inderste Led; 2. Andet Led; 3. Tredie Led; 4. Følehornsbørste).

b, c, d. Ben. Tre Hovedformer af Bagskinneben og Bagfod (b med faatandet Skinneben med Spore; c med Skinneben uden Spore; d med mangetornet Skinneben).

takkede, tornede eller forsynede med Børster, og Bagskinnebenene er i flere Tilfælde udstyrede med en bevægelig Spore ved Spidsen (Fig. 2 b). Hos saa godt som alle vore Arter er Bagbenene udviklede som Springben, d. v. s., at de er længere og kraftigere end forreste og mellemste Benpar og sætter Dyrene i Stand til at foretage mere eller mindre kraftige Hop eller Spring.

Vingerne bestaar normalt af et Par fuldt udviklede Halvdækvinger (tegmina) og et Par Flyvevinger (alæ). Ret ofte er dog Halvdækvingerne og endnu hypigere Flyvevingerne forkortede

eller for de sidstes Vedkommende kun tilstede som Rudimenter (nu og da helt manglende). Det forreste (øverste) Par, eller Halvdækvingerne (Fig. 3 a), er mere eller mindre tagstillede og fra Rod til Spidse praktisk talt af samme forholdsvis faste Konsistens, men dog ofte noget mere hindeagtige mod Spidsen; de er som Regel gennemtrukne af tydelige Ribber og kan deles i 3, noget

forskelligartede Dele, nemlig Clavus, Corium og Membran, hvilke Dele dog gerne er indbyrdes langt mindre tydelig adskilte end hos Tægerne; navnlig er det ofte vanskeligt at paapege Grænsen mellem Corium og Membran, idet kun nogle faa Tværribber an-

tyder Grænsen; tydeligst adskilte er Clavus og Corium. Clavus (Fig. 3 a 1) ligger ind mod Scutellum og afgrænses ved en tydelig Ribbe (Fig. 3 a 2) fra Corium (Fig. 3 a 3), som er den vigtigste, yderste

Del af Halvvingedækket; Clavus er ofte ribbeløs, medens Corium næsten altid har tydelige og kraftige

Længderibber og ofte ogsaa færre eller flere Tværribber (Fig. 3 a 7), der slutter en Række Celler; fra Roden udgaar inderst Brachialribben (Fig. 3 a 5) og yderst Kubitalribben (Fig. 3 a 6), hvilken sidste sædvanlig forgrener sig gentagne Gange bagtil, medens Forgrening af Brachialribben er sjældnere. Membranen (Fig. 3 a 4) har ligeledes forskellige Ribber, som delvis sammen med Tværribber dan-

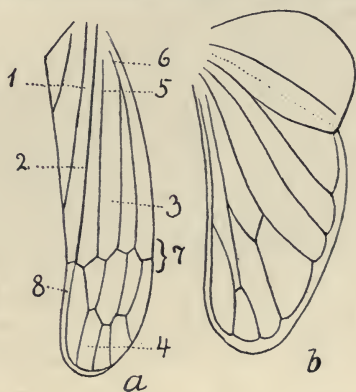

Fig. 3. a Halvvingedække af *Tettigonia viridis* L. (1 Clavus; 2 Grænseribbe mellem Clavus og Corium; 3 Corium; 4 Membran; 5 Brachialribben; 6 Kubitalribben; 7 Tværribber; 8 Randvedhæng). b. Flyvevinge af *Idiocerus populi* L. (den punkterede Linie i Vingen antyder Foldelinien).

ner flere Celler, bl. a. Endecellerne. Saa vel Ribberne som Cellerne (Felterne) derimellem baade paa Clavus, Corium og Membran kan have meget afvigende Bygning og Form hos de forskellige Cikadegrupper. Hos de kortvingede Former forsvinder Membranen mere eller mindre, og dens Ribber og Celler bliver rudimentære.

Flyvevingerne (Fig. 3 b) er helt igennem hindeagtige og gennemtrukne med Længderibber, der som Regel og navnlig mod Spidsen er forbundne ved enkelte, ofte skraatstillede Tværribber eller ved gaffelgrenet Sammenløb. Hos kortvingede Former mangler Flyvevingerne næsten altid fuldstændigt.

Bagkroppen (abdomen) (Fig. 4 b) er foroven mere eller mindre tagformet hvælvet, medens Undersiden er temmelig flad; den er som hos Tægerne fast og bredt forbundet med Bagbrystet og bestaar sædvanlig af 6 Kitinringe eller Segmenter, som hver især er sammensat af en Ryg- og en Bugskinne, hvis udfladede og paa Bugsiden oftest skarpt afgrænsede Forening ud mod Siderne kaldes Connexivum (Fig. 4 d). Tilsyneladende bestaar Bugsiden dog i Almindelighed kun af 5 Skinner, idet 1. og 2. Skinne er sammensmeltede og mangler tydelig Søm. Bagkroppen er oftest, og da særlig hos Hunnen, kegleformet tilspidset bagtil, sjældnere, og mest kun hos Hannen, afstudset, mere eller mindre lige afskaaret bagtil eller paa anden Maade ejendommelig udviklet. I enkelte Tilfælde, som hos

Cixius og lignende Former, er Bagkropsspidsen forsynet med et dækkende, snehvidt, silkeagtigt Filt.

Bagkroppen ender i 2 à 3 Genital- og Analsegmenter, der tilsammen undertiden benævnes Anogenitalsegmentet (Fig. 4 c), og som er helt forskellige hos de to Køn; hos Hannen (♂) er de ofte særlig karakteristisk udviklede og kan endog være meget forskelligt udviklede hos Hanner af nærstaaende Arter, hvis Hunner (♀) det omtrent er umuligt at adskille sikkert fra hinanden.

Hos Fulgoriderne ender Genitalsegmentet hos Hannen i de fleste Tilfælde afstumpet-skiveformet og saaledes, at Skiven er omgivet af en mere eller mindre tydelig ringformet, udstaaende Kant (Fig. 5 a 4). Inden for denne Kant findes nederst to Genitalstifter (styli genitales) (Fig. 5 a 5) og øverst Analrøret (tuba analis) (Fig. 5 a 1) med Analstilken (Fig. 5 a 2) og et Par Vedhæng (Fig. 5 a 3). Hos de øvrige Cikader er Hannens Genitalsegmenter byggede efter en helt anden Plan. Her ser man (fra sidste Bugskinne af) som oftest en Genitalklap (valvula genitalis) (Fig. 5 b 7), der af Form for det meste er trekantet eller halvcirkelformet, samt to Genital-

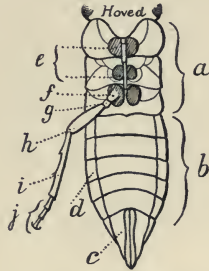

Fig. 4. Skematisk Fremstilling af Undersiden af Bryst og Bagkrop etc. hos en Cikade (♀).
a. Brystet; b. Bagkroppen; c. Genitalsegmentet; d. Connexivum; e. Hofteskaale; f. Hofte; g. Hoftering; h. Laar; i. Skinneben; j. Fod.

plader (laminæ genitales) (Fig. 5 b 6), hvis Rod dækkes af Genitalklappen, og som kan have de mest forskellige Former; oven over disse Dele ligger Analrøret, som opadtil og paa Siderne omgives af sidste, øverste Genitalsegment (hypopygium), der ikke sjælden er dybt udhulet i Midten,

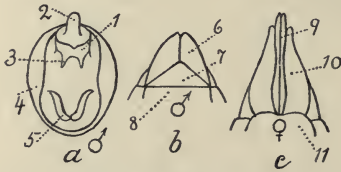

Fig. 5. Skematisk Tegning af 3 typiske Former af Genitalsegmenter (a bagfra, b og c fra Undersiden).

a Han af en Fulgoride (1 Analrør; 2 Analstilk; 3 Analrørsvedhæng; 4 Ringformet Kant; 5 Genitalstift).

b Han af en anden Cikade (Normaltype) (6 Genitalplade; 7 Genitalklap; 8 Sidste Bugskinne).

c Hun (Normaltype) (9 Læggeskede; 10 Skededække; 11 Sidste Bugskinne).

mens Siderne ofte er udtrukne i Sideflige, som undertiden bøjer sig ned omkring Analrøret. Disse Sideflige (lobi hypopygiales) dækker hos denne Form af Hannens Genitalsegmenter Genitalstifterne.

Hos Hunnerne er Genitalsegmenterne meget mere

ensartede i Bygning. Her lægger man først og fremmest Mærke til Æglægningsskeden, Læggeskeden eller „Læggebrodden“ (vagina) (Fig. 5 c 9), der ligger indsænket i Skededækket eller rettere mellem de to Genital- eller Sidedækker (valvula laterales) (Fig. 5 c 10), som ofte kan være ret karakteristiske for Arten eller Slægten; hos Fulgoriderne er Skededækket noget afvigende fra den sædvanlige Type.

*

*

*

Cikaderne aflægger i al Almindelighed deres Æg paa Grene, Bark og Blade. Larverne har nogenlunde samme Form som de fuldt udviklede Insekter, men mangler selvfølgelig Vinger; ofte er de dog udstyrede med Børster o. lign., som forsvinder under Hudskifter, af hvilke mindst 3 finder Sted, og Farve og Farvetegning er tit meget forskellige fra de voksnes. Efter næstsidste Hudskifte fremkommer Antydning til Vinger, og Larverne kaldes da Nymfer, men i mange Tilfælde er det muligt at paapege svage Spor til Vinger allerede efter første Hudskifte. Larverne mangler Biøjne og har gerne færre Led i Følehorn og Fødder end de fuldt udviklede Insekter, ligesom deres Hudskelet er meget tyndt og Genitalsegmenterne ganske uudviklede. Efter sidste Hudskifte foreligger det fuldt færdige Insekt (Imago), som dog maa bruge nogen Tid til Hærdning og fuld Udfarvning. Larverne og Nymferne af vore Arter træffes næsten altid under samme Forhold som de fuldvoksne Dyr.

Hos disse Insekter forefindes i de koldere Egne den saakaldte Dimorfisme (Tveformethed) i saa høj og paa-faldende en Grad, som næppe er Tilfældet hos nogen anden Insektafdeling (Tægerne kommer Cikaderne nærmest i saa Henseende). Hos de fleste Insekter er Kønsdimorfisme almindelig; herved forstaar man ikke i og for sig, at de to Køns Genitalier er afvigende byggede, men derimod at Kønnene ogsaa paa anden Maade viser Forskellighed, f. Eks. i Form, Størrelse eller Farve („sekundære Køns karakterer“), ikke heller at en Arts Individuer kan optræde i to forskellige Former efter Aarstiden (Sæsondimorfisme). Kønsdimorfisme er ret almindelig hos Cikaderne, hvorimod Sæsondimorfisme næppe findes hos nogen af vore Arter. Den Tveformethed, der bliver saa udpræget i koldt tempererede og polare Egne, er Klimadimorfisme, der afgjort retter sig efter Breddegraderne og Temperaturforholdene. Klimadimorfismen viser sig paa den Maade, at Arten udvikler sig i en kortvinget og en langvinget Form, der indbyrdes er i den Grad forskellige

i Udseende, at de færreste paa Forhaand vil tro, at de to Former hører til samme Art, idet navnlig de meget forlængede Halvdækvinger, fuldt færdige Flyvevinger og det stærkt udviklede Bryststykke, der maa afgive Plads for Vingemusklerne, hos den ene Form gør Indtryk af at føre systematisk langt bort fra Formen med stærkt afkortede eller endog næsten skælformede Halvdækvinger, manglende Flyvevinger og smallere samt ofte anderledes farvet Bryststykke. Den kortvingede Form antages undertiden for at være Lærve eller Nymfe. Overgange fra den ene Form til den anden er sjældne.

Jo nærmere man kommer én af Polerne, desto flere klimadimorfe Arter finder man, og desto talrigere bliver de kortvingede Individuer indenfor selvsamme Art. Undertiden optræder Kortvingetheden dog kun hos Hunnen og da ganske særligt hos Arter, som lever paa Tagrør (Phragmites) og andre Planter, der normalt vokser i Vand eller paa meget fugtig og sumpet Bund; hos saadanne Arter er Hannen altid fuldtvinget og flyvedygtig. Hos os er det navnlig de fugtighedselskende Fulgorider, som viser sig klimadimorfe.

Med Hensyn til den nordpaa tiltagende Klimadimorfisme blandt Cikaderne har J. Sahlberg (1871) bl. a. anført, at 35 pCt. af disse Insekter i Torneå Lapmark, 20 pCt. i Skaane og knap 1 pCt. i Afrika er dimorfe. Dette viser klart, at det er klimatiske Forhold, der betinger denne Dimorfisme, som altsaa maa være ret naturbunden.

Med Kortvingethed hos Cikader følger gerne fortrinlig Evne til at kunne hoppe; omvendt er f. Eks. Typhlocybinerne, der gennemgaaende er gode Flyvere og saa godt som aldrig kan fremvise kortvingede Former, næsten helt berøvede Evnen til at kunne foretage virkelige Hop eller Spring, Kortvingetheden træffes særlig hos Arter, som lever paa Enge og græsbevoksede, ikke for tørre Marker, men aldrig blandt dem, der opholder sig paa Træer og høje Buske.

Cikaderne er udelukkende Landdyr og Plantesugere; de findes kun paa plantebevokset Jord, navnlig Marker og Ænge samt paa Løv i Skove, Lunde og Haver; i Hedeegne og paa Naaletræer forekommer enkelte karakteristiske Arter. Adskillige Arter holder sig til ganske bestemte Planter, som de kan skade ret føleligt i Udvikling (f. Eks. *Typhlocyba ulmi* paa Elm); andre træffes paa vidt forskellige Vækster. I Almindelighed er dog den Skade, Cikaderne anretter her i Landet, næppe af nogen Betydning.

Som fuldt udviklede Insekter (Imagines) forekommer de talrigst efter Midsommer og hen paa Efteraaret. Forholdsvis faa Arter overvintrer i fuldt færdig Tilstand.

Fra Nordamerika foreligger en ejendommelig Iagttagelse, der gaar ud paa, at en Art af *Typhlocybinernes* Afdeling satte sig paa menneskelig Hud og forsøgte at suge Blod. Formentlig drejer det sig i dette Tilfælde kun om en Vane, der medfører, at Insektet stikker sin Snabel ned, hvor det har sat sig tilrette og forsøger at opsuge Næring, saaledes som det er vant til, naar det har sat sig til Ro paa et Blad. I alle Tilfælde kan der her kun være Tale om en højst sjælden Undtagelse.

Som hos Tægerne har Farve og Farvetegning oftest kun ringe Betydning ved Adskillelse af Arterne, maaske med Undtagelse af *Typhlocybinerne*; de grønne Farver afbleges dog ikke saa let hos Cikaderne, der derfor gennemgaaende er langt lettere at bevare smukke i Samlingerne.

Paa Dansk findes praktisk talt intet offentliggjort om Cikader før de aller-sidste Aar, og kun ganske faa Entomologer har givet sig af med vor Cikadefauna; naar denne alligevel nu maa siges at være ret godt kendt og undersøgt, skyldes det for en stor Del et utrætteligt og mangeaarigt Arbejde fra Sparekassedirektør Oluf Jacobsens Side. Ved Sammenligning med Nabolandenes Cikadefauna bliver det sandsynligt, at der hos os findes henimod 250 Arter, saa endnu nogle enkelte Arter kan efterhaanden ventes at ville faa Borgerret i vor Fauna. De Arter, der

findes i vore Nabolande, og som med større eller mindre Sandsynlighed kan antages ogsaa at høre vor Fauna til, vil faa Plads i de efterfølgende Oversigter, men stilles udenfor Numer.

Cikaderne omfatter for vort Lands Vedkommende følgende Familier: Fulgoridæ, Scaridæ, Membracidæ, Ulopidæ, Paropidæ, Cercopidæ og Jassidæ; Flertallet af disse Familier tæller kun ganske faa Arter hos os; til Gengæld er den sidstnævnte Familie meget talrig og maa deles i flere Underfamilier. Familien Cicadidæ, der er stærkt repræsenteret under varmere Himmelstrøg og er kendt under Navnet „Sangcikader“, hører næppe hjemme her i Landet, men da en enkelt Repræsentant for den træffes i vore Nabolande, er Familien medtaget i Oversigten.

Psylliderne (Bladhopperne), der ellers ligner Cikaderne en Del, er udeladte af dette Afsnit af „Danmarks Fauna“, da de danner en Afdeling for sig. De fleste af dem adskilles bl. a. let fra Cikaderne ved længere og mangleddede Følehorn, som sjældn er tyndere mod Spidsen. De danner en Overgang fra Cikaderne til Bladlusene, men tæller kun forholdsvis faa Arter.

Oversigt over Familierne.

1. 3 Biøjne, der er stillede i en Trekant. Forlaar fortykkede og paa Undersiden forsynede med kraftige Torne. Hannen med Sang- eller Musikapparat paa hver Side af inderste Bugskinne. (Store eller meget store Insekter; ingen Repræsentant for Familien er fundet i Danmark). (Sangcikader)... I. Cicadidæ.
- 2 eller ingen Biøjne (meget sjældn Antydning til et tredje Biøje). Forlaar hverken fortykkede eller tandede. Hannen uden Sangapparat. (Smaa, sjældn mellemstore Insekter)..... 2
2. Forryggen fortil lodret eller dog meget stejlt nedfaldende, bagtil forlænget i en Torn, der ofte er saa lang som Bagkroppen. Kun to danske Arter. (Skjold- eller Torncikader)... IV. Membracidæ.
- Forryggen flad og horizontal eller kun let hvælvet, aldrig tornagtig forlænget bagtil eller med tornagtige Udspring mod Siderne..... 3

3. Med et Par Vingeskæl (ved Roden af Halvdækvingerne), der dog undertiden helt eller delvist skjules af Forryggen. Følehorn indfæstede under Øjnene. Isse og Pande ofte med fremtrædende Ribber eller Køle. (Talrige Arter her i Landet) II. Fulgoridæ.
- Uden Vingeskæl. Følehorn indfæstede mellem eller dog kun skraat neden for Øjnene. Pande og Isse sædvanlig uden Køle..... 4
4. Bagskinneben trinde, paa Ydersiden med 1—3 kraftige Torne eller Tænder og paa Enden med en Krans af Torne. Kun faa danske Arter. (Skumcikader) VII. Cercopidæ.
- Bagskinneben firkantede, paa Ydersiden med en Række af Torne, Børster eller Tænder..... 5
5. Bagskinnebenenes Yderside blad- eller knivformet udfladet, med færre Torne; Mellemskinneben tæt ved Roden noget udvidede, mod Spidsen afsmalnedede. Forryggen mod Siderne med opadrettet, øreformet Udvidelse. Temmelig stor og ejendommelig Cikadeform. Kun én dansk Art.... III. Scariidæ.
- Bagskinneben ikke udfladede, og Mellemskinneben ikke tykke ved Roden. Forryggen uden opadrettede Udvidelser. Smaa eller meget smaa Former 6
6. Alle Skinneben firkantede, de bageste kun med faa og smaa Torne paa Ydersiden 7
- Kun Bagskinnebenene, der paa Ydersiden oftest er forsynede med mange Børster eller længere Torne, er firkantede. Talrige Arter VIII. Jassidæ.
7. Panden hvælvet, men noget udfladet mod Isseranden. Kun én dansk Art..... V. Ulopidæ.
- Panden skaalformet udhulet op mod Isseranden og med listeformede Rande. Kun én dansk Art..... VI. Paropidæ.

I. Fam. Cicadidæ (Sangcikader).

[Nogen Repræsentant for denne Familie er ikke fundet i Danmark, og det er meget tvivlsomt, om nogen Sangcikade vil kunne findes her. Imidlertid gaar dog en Art, *Cicadetta montana* Scop., øst om Østersøen helt op i Finland, og den er fundet enkelte Steder i Sverrig, ligesom den forekommer baade i Tyskland og det sydlige England, saa helt udelukket er dens Forekomst, for Eks-

empel paa Bornholm, ikke. Alene dens Størrelse, 17—27 mm, vil kendetegne den fremfor alle andre indenlandske Cicader].

II. Fam. Fulgoridæ.

Panden med mere eller mindre tydelige Længdekøle, der oftest bøjer over paa Issen og

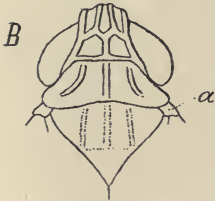
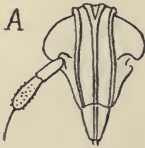

Fig. 6. A og B Pande og Forkrop af *Euides speciosa*. a. Vingskæl. Forskellig Forstørrelse.

der sammen med enkelte Tværkøle danner nogle smaa Masker med grubeagtige Fordybninger.

Snabelens Rod dækkes af en trekantet, stærkt tilspidset Overlæbe. Følehorn indleddede under Øjnene; 1. og 2. Led temmelig tykke; 1. Led ofte ret forlænget og 2. Led besat med smaa,

vortelignende Korn. Sædvanlig 2 Biøjne, undertiden ingen; sjælden et utydeligt 3. Biøje

tilstede paa Pandens Midtkøl ned mod Clypeus. Forryggen gerne med 3 Længdekøle, ofte meget kort. Scutellum meget

stor, med 3—5, undertiden utydelige Længdekøle. Halvdækvingerne med et Vinge- eller Dækskæl ved Roden (Fig. 6 B a). Clavus med fortil gaffelgrenet Ribbe. For- og Mellemhofte lange, indfæstede langt ud mod Siderne, men med sammenstødende Spidser. Bagskinneben med én eller flere Tænder paa Ydersiden; Fodroden (ved Spidsen af Skinnebenet) ofte med en bevægelig Spore. — Kortvingethed forekommer tit; hos de kort-

—

vingede Individder findes ingen tydelig Grænse mellem Clavus og Corium, og Halvdækvingernes Ribber er i det hele ret utydelige.

Familien omfatter talrige Arter, der dels findes paa lave Planter paa fugtig Bund, dels paa mere tørre Lokalteter. Et større Antal Arter overvintrer som Larver og kan derfor træffes fuldt udviklede tidlig paa Forsommeren. Familien deles i flere Underfamilier.

Oversigt over Underfamilierne.

1. Kinderne tydelig afgrænsede fra Panden ved en Køl eller skarp Rand (Fig. 6 A) 2
- Kinderne ikke afgrænsede fra Panden ved nogen Køl eller skarp Rand. Ansigtet i det hele uden tydelige Længdekøle. Bagfoden uden bevægelig Spore ved Roden. Ingen herunder hørende Art er hidtil fundet her i Landet 1. Underfam. *Tettigometrínæ*.
2. Bagfodsroden (ved Skinnebenets Spidse) uden bevægelig Spore 2. Underfam. *Fulgorínæ*.
- Bagfoden med en bevægelig Spore (Fig. 2 b) 3. Underfam. *Delphacínæ*.

1. Underfam. *Tettigometrínæ*.

[Kroppen ret flad og kort, kun svagt tilspidset bagtil. Øjnene temmelig smaa og uden Udranding oven over Følehornenes Rod. Følehornsbørsten noget sidestillet. Halvdækvingerne næsten ligebrede indtil hen imod den bredt rundede Spidse, læderagtige og med utydelige Ribber. Hannens og Hunnens Genitalsegmenter er kun lidt forskellige i Udseende.

Af Slægten *Tettigométra* Latr. forekommer et ikke ringe Antal Arter i det mellemste og sydlige Tyskland, og én og anden af dem, f. Eks. *T. obliqua* Pz., kunde maaske vise sig ogsaa at høre vor Fauna til, hvorfor der nedenstaaende gives en Oversigt over en Del Arter. De er temmelig smaa, 3—6 mm lange; de fleste træffes paa Løvtræer, enkelte under Sten; Larverne af adskillige Arter lever hos Myrer].

Oversigt over nogle Tettigométra-Arter.

1. Skinneben uden børstebærende Smaakorn	2
— Skinneben med børstebærende Smaakorn	3
2. Oversiden sort eller mørkt brunlig <i>T. átra</i> Hagenb.
— Oversiden grønlig eller grønlig gul	
<i>T. viréscens</i> Pz.	
3. Halvdækvingerne ensartet dybt punkterede.....	4
— Halvdækvingerne besatte med Smaagruber, Rynker
og smaa, ophøjede Korn	5
4. Halvdækvingerne blaagrønlig, Hoved, Forryg og
Scutellum rødligbrune..... <i>T. lépida</i> Fieb.	
— Oversiden ensfarvet rødlig- eller gulbrunlig. Pan-
den med en mørk, trekantet Plet og mellem Øjnene
med et hvidligt Baand	
<i>T. impressopunctáta</i> Duf.	
5. Forryggen med gennemgaaende, tydelig Midtkøl.
Issen spidsvinklet fremstrakt. L. 6 mm	
<i>T. macrocéphala</i> Fieb.	
— Forryggens Midtkøl bagtil afbrudt. Issen ikke spids-
vinklet fremstrakt. L. 4 $\frac{1}{2}$ mm..... <i>T. obliqua</i> Pz.	

2. Underfam. Fulgorínæ.

Kroppen mere eller mindre forlænget, sjælden bred, og Øjnene temmelig store. Bagfoden mangler Spore. De herhen hørende Slægter er indbyrdes tildels ret forskellige i Udseende.

Oversigt over Slægterne.

1. Forryggen smalt kraveformet, mange Gange kortere end den store Scutellum, bagtil stærkt vinkelformet indskaaret i Midten. Halvdækvinger hindeagtige, meget længere end Bagkroppen (<i>Cixiíni</i>)	2
— Forryggen ikke paafaldende kortere end den forholdsvis lille Scutellum, bagtil kun svagt indbuat. Halvdækvingerne læderagtige, sædvanlig ikke meget længere end Bagkroppen (<i>Issíni</i>)	4
2. Scutellum med 3 Længdekøle. Halvdækvingernes Ribber mørkprykkede	3
— Scutellum med 5 Længdekøle. Halvdækvingernes Ribber ikke mørkprykkede.....	2. <i>Oliárus</i> .

3. Bagskinnebenenes Yderside med 3 smaa Torne. Membranen uden rund, sort Plet ved Inderranden nær Spidsen..... 1. *Cixius*.
 — Bagskinnebenenes Yderside uden Torne. Membranen med en rund, sort Plet ved Inderranden nær Spidsen. L. 5 mm. Forekommer i Tyskland og kan mulig findes hos os... *Mýndus musívus* Germ.
 4. Hovedet over Øjnene bredere end Forryggen. Halvdækvingerne svagt udvidede bag Skuldrene. Bagskinneben med 1 Torn lidt bag Midten. Mindre Form..... 3. *Ommatidiótus*.
 — Hovedet over Øjnene smallere end Forryggen. Halvdækvingerne stærkt udvidede bag Skuldrene. Bagskinneben bag Midten med 2 Torne. Større Form..... 4. *Íssus*.

1. *Cixius* Latr.

Temmelig bred og flad. Hovedet over Øjnene en Del smallere end Forryggen; Issen kort og bredere end lang, med tydelige Længde- og Tværkøle, der danner 4 Gruber, hvoraf de to bageste er de største; Panden noget rundet-udvidet over Midten, med Midtkøl og skarpe Sidekøle; Clypeus meget stor; Tindinger, Kinder, Kindplader etc. helt tilbagetrængte fra Pandens og Cuneus's Plan. Snabelen lang og naar til Baghofterne; Følehornsleddene meget korte; Følehornsbørsten dog af normal Længde. Forryggen meget kort, nærmest lig en smal Halskrave, som bagtil er dybt vinkelformet indskaaret, og hvis Yderkøle ligger halvmaaneformet bøjede om Øjnenes Bagrand. Scutellum meget stor, 3-kølet. Halvdækvingerne altid lange, oftest med brunligmørke Pletter eller Tværbaand, der hos Varieteter kan brede sig, saa Vingene bliver næsten helt sodfarvede; Ribberne mørkprikkede. Bagskinnebenene paa Ydersiden med

3te tandlignende Takker, af hvilke den mindste har Plads ganske nær ved Roden; Skinnebenets Spidse med en Krans af Torne; inderste Bagfodsled, der er længere end de to følgende Led tilsammen, har ligesom 2. Led en lignende, men mindre Krans af Torne paa Spidsen. Bagkropsspidsen hos ♀ tæt beklædt med silkeagtigt, snehvidt Filt, der let gnides af. Analrøret langt uddraget.

Arterne opholder sig paa Enge og fugtig Bund med ikke altfor lav og helst buskagtig Plantevækst, ganske særlig i Udkanten af Skove og Lunde, der skraaner ned mod Moser eller Vanddrag. De er dygtige Flyvere og træffes fuldt udviklede temmelig tidlig paa Sommeren.

Oversigt over Arterne.

1. De mørke Prikker paa Halvdækvingernes Yderrand (Forrand) næppe kendelig større end de tilsvarende børstebærende Prikker paa Ribberne, naar undtages mulig sammenløbende Prikker udfor Halvdækvingernes brunlige Pletter (fra Roden indtil Vingemarket (Stigma) langt over 20 Prikker). 1. pilosus.
— De sjælden mere end 20 Prikker paa Halvdækvingernes Yderrand betydelig større end de tilsvarende børstebærende Prikker paa Ribberne 2
2. Mindre Form (4—6 mm). Halvdækvingernes Yderrand normalt med 10—14 mørke Prikker, sjælden færre eller flere..... 3
— Større Form (6½—7½ mm). Halvdækvingernes Yderrand normalt med 16—20 mørke Prikker 4
3. Af Størrelse som C. pilosus (4—5 mm). Halvdækvingerne svagt røgfavede, ofte næsten glasklare, med forholdsvis tydelige, spredte, brunlige Pletter. 2. similis.
— Større (5—6 mm). Halvdækvingerne stærkt røgfavede; de spredte, brunlige Pletter derved mindre fremtrædende..... 3. simplex.
4. Halvdækvingerne med et tydeligt mørkt, men smalt Tværbaand foran Midten. Analrørets Vedhæng karakteristisk udviklet hos Hannen (Fig. 9 II c)..... 4. nervosus.

- Halvdækvingerne med et tydeligt mørkt Tværbaand bag ved Midten. Analrørets Vedhæng ikke særlig karakteristisk hos Hannen (Fig. 9 II d).....
 5. cuniculárius.

1. *C. pilosus* Oliv. (Fig. 7 I, 8 I og 9 I b). Panden oval, dens øverste Hjørner temmelig afrundede. Halvdækvingerne med spredte, brunlige Pletter, der nu og da ordner sig til noget

utydelige Tværbaand, undertiden og navnlig bagtil næsten ensartet røgfårvede; Vingemærket sortprikket; Membranens Tværribber fine og meget svagt fremhævede, dens Bueribbe med Prikker ganske som de øvrige Ribber, og dens Længderibber prikkede lige til selve

Fig. 7. Del af et Halvvingedække af I *C. pilosus* Oliv. II *C. similis* Kirschb. St. Vingemærket (stigma, pterostigma). K Kantribbe. Meget stærkt forstørret.

Bueribben. Halvdækvingernes Ribbeprikker med længere og kraftigere Børster end hos nogen anden af vore Arter. (Børsterne afgnides let hos alle Cixiusarterne).

Hos denne og flere andre af vore Arter forekommer ikke sjælden Farveændringer; hos Varieteten *contaminatus* Germ. ordner Halvdækvingernes brunlige Pletter sig saaledes til 1 à 2 mere eller mindre tydelige Tværbaand, og hos *Var. infumatus* Fieb. er Halvdækvingerne temmelig ensartet røg- eller sodfarvede, saa de brunlige Pletters Omrids bliver utydelige; nu og da er Membranen ensartet røgfårvet. L. 4—5 mm.

En af vore mindste og mest karakteristiske Arter; den er fuldt udviklet allerede sidst i Maj, men er ikke ret almindelig; hyppigst forekommer den i magre, jyske Egne med Krat, Eng og Lyng. — Udbredt over Størstedelen af Europa samt i Nordafrika, Sibirien og Vestkina.

2. *C. similis* Kirschb. (Fig. 7 II og 8 II). Ved første Øjekast skuffende lig foregaende Art, som den ogsaa

har Størrelse fælles med, men iøvrigt meget afvigende og nærmere beslægtet med de følgende Arter. Fra *C. pilosus* adskilles den bl. a. let ved følgende Karakterer:

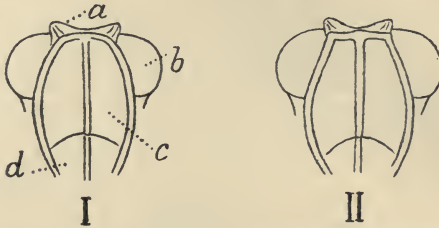

Fig. 8. Ansigtet hos I *C. pilosus* og II *C. similis*.
a. Isse; b Øje; c Pande; d Clypeus. Stærkt forstørret.

Vingemærket uden sorte Prikker udenfor de normale Ribber og Bueribben ligeledes uden Prikker; Halvdækvingernes Yderrand med omtrent 10—14 Prikker, der er betydelig

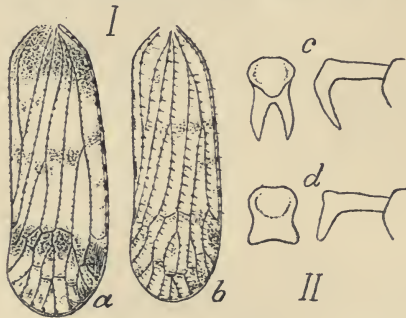

Fig. 9. I Halvvingedækket af a *C. unicularius* Linn.
og b *C. pilosus*; stærkt forstørret.
II Anlør med Vedhæng, sete bagfra og fra Siden,
af c *C. nervosus* Linn. og d *C. unicularius*. Meget stærkt forst.

større end Ribbernes Prikker. Panden oventil, som hos de følgende Arter, med omtrent retvinklede Hjørner. Membranens Tværribber stærkt mørkt fremtrædende, og

dens Længderibber ender ud til Bueribben med kort stregformet sammenflydende Prikker. Halvdækvingerne iøvrigt mere utydelig plettede end hos *C. pilosus*, og Is-sen og Panden mere mørkfarvede, ligesom Scutellums og ikke sjældent ogsaa Pandens Køle er mørke. L. 4—5½ mm.

Ikke meget almindelig; paa lignende Steder som foregaaende Art. — Udbredt over større Dele af det mellemste Europa.

3. *C. simplex* H. Sch. (distinguendus Kirschb.). Nær beslægtet med foregaaende Art og noget vanskelig at adskille fra denne. Den er dog gennemgaaende større (5—6 mm) og har næsten altid stærkt røgfærgede Halvdækvinger (ofte delvis med hvidlige Smaapletter mellem de mørke Prikker paa Ribberne), og Prikkerne paa Randribben indtil Vingemærket er tilstede i et Antal af indtil 16.

Ikke almindelig; hyppigst i Lyngmoser med rigelig Buskvækst. — Udbredt over store Dele af Europa og gaar helt op til det nordligste Skandinavien og Finland; desuden i Algier og Kaukasus.

4. *C. nervosus* Linn. (Fig. 9 II c og 10). Som følgende Art med meget større og iøjnefaldende, nærmest kvadratiske eller rektangulære, sorte Prikker, der paa Halvdækvingernes Yderrand gaar helt ud over Kantribben og ikke delvis flyder sammen. De øvrige Ribbers Prikker er ret smaa. Halvdækvingerne glasklare, med temmelig skarpe, mørke Pletter, af hvilke der næsten altid dannes et Tværbaand foran Midten, men aldrig et fuldstændigt Tværbaand over Vingemærket og Membranroden. Analrørets Vedhæng hos ♂ karakteristisk fremfor hos nogen anden indenlandsk Art, idet Vedhængen er bøjet skraat ind- og fremefter Bagkropsundersiden og desuden er indskaaret næsten til Grunden, saa at det deles i 2 lange Torne. ♀'s 5. Bugskinne bagtil dybt udrandet og i Midten spidsvinklet indskaaret. L. 6—7½ mm.

Almindelig udbredt over hele Landet. — Over det meste af Europa helt op til Nordskandinavien og Finland; ogsaa i Nordafrika, Sibirien og Vestkina.

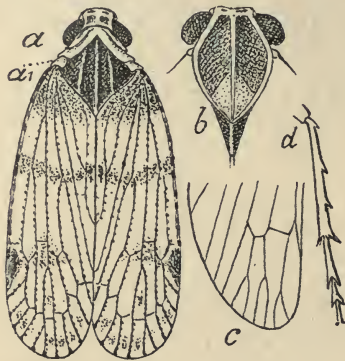

Fig. 10. *C. nervosus* Linn.

a Med noget udbredte Halvdækvinger. a₁ Vingskæl. b Ansigt (Pande, Clypeus etc. sete fra Undersiden). c Yderste Halvdel af en Flyvevinge. d Bagskinneben og Bagfod. Forskell. Forstørr.

5. *C. cunicularius*

Linn. (Fig. 9 Ia og 9 II d).

Af Udseende og Størrelse omtrent som foregaaende, men det tydeligste mørke Tværbaand ligger her tværs

over Vingemærket og Roden af Membranen;

undertiden er Halvdækvingerne ensartet sodfarvede tæt til Spidsen

af Membranen. Genitalsegmenterne viser

dog megen Afvigelse fra *C. nervosus*: Analrørets Vedhæng hos ♂

ligner mere Vedhænet hos de andre Arter, er lodret stillet og har nedadtil kun

en svag Indbueing i Midten. ♀'s 5. Bugskinne meget

svagere udrandet og indskaaret i Midten end hos *C. nervosus*. L. 6½—7 mm.

Langt mindre almindelig end foregaaende. — Udbredt over hele Europa, særlig mod Nord, og er hyppig i Finland og det nordlige Skandinavien. Ogsaa i Sibirien.

2. *Oliarius* Stål.

I alt væsentligt som *Cixius*, men Issen gerne noget længere fremtrukket foran Øjnene, bagtil (mod Forryggen) vinkelformet eller dog stærkt buetformet indskaaret. Scutellum med 5 Længde-

køle, og Halvdækvingernes Ribber ikke tydelig mørkprikkede. Pandens Midtkøl op mod Issen gerne kort gaffelgrenet, saa den danner en lille Trekant, og tæt bag Forranden har Issen en temmelig stærk, fremadrettet, vinkelbrudt Tværkøl. Endelig er Øjnene større. Afvigelser m. H. t. Vingene ses ved Sammenligning af Figurerne.

Denne Slægts Arter har Forkærlighed for Tagrør (Phragmites) og andre Sumpgræsser. Hos os kun én Art, der gaar helt op til Polarkredsen (i Finland og Rusland), hvor den angives at forekomme baade paa Tagrør og Kæruld (Eriophorum).

1. *O. leporinus* Linn. (pallens Germ.) (Fig. 11). Issen lidt længere end bred. Scutellum sædvanlig helt sort hos ♂, sort og med gulagtige Køle eller endog helt gulbrunlig hos ♀. Halvdækvingerne meget blege, men navnlig bagtil noget røgfavede; Ribberne er fortil farveløse, men bagtil, og særlig paa Membranen, brunlig mørke; Vingemærket med en mørk Streg indadtil. Laar og Skinneben med mørke, lige Længdestreger. L. ♂ 6 mm, ♀ 7—8 mm.

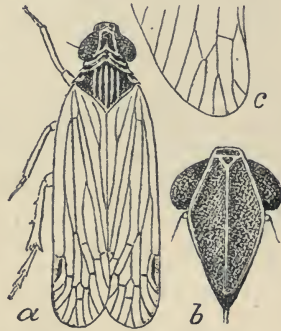

Fig. 11. a *O. leporinus* Linn. $\times 7$; b Ansigt set fra Undersiden; c Yderste Del af en Flyvevinge; b og c stærkt forst.

Yderst sjælden; kun fundet paa Tagrør i Marskenge tæt ved Nordby paa Fanø i Juli og August. — Udbredt over store Dele af Europa, særlig mod Nord; desuden i Nordafrika, Lilleasien, Turkestan og Vestkina.

3. *Ommatidiótus* Spin.

Hovedet over Øjnene bredere end Forryg og Scutellum. Issen stor og bred; Panden med lige Midtkøl og paa hver Side af denne med 2 koncentrisk beliggende, buede Køle. Øjnene store og naar bagtil langt forbi Issens stærkt indbuede Bagrand. Snabel meget kort. Forryggen i Midten omtrent halvt saa lang som Scutellum, fortil næsten tungeformet fremstrakt, bagtil forholdsvis svagt indbuet. Scutellum med 3 langt fra hinanden liggende, lige og parallelle Længdekøle, i Midtlinien omtrent saa lang som Issen. Vingeskæl meget smaa. Halvdækvingerne læderagtige, hver med 3 kraftige Længderibber, der først tæt ved Spidsen forgrenes ved Tværribber. Bagskinneben paa Ydersiden med en kraftig Torn tæt bag Midten; Fødder forholdsvis korte; Bagfoden med bredt Rodled, der er kortere end de to følgende Led tilsammen.

Kønsdimorf i Henseende til Størrelse og Farve. Klimadimorfisme ligeledes forhaanden, idet Flyvevingerne mangler hos Individder, hvis Halvdækvinger ikke har naaet den normale Længde, d. v. s. meget længere end Bagkroppen.

Arterne opholder sig paa Mose- og Engbund med lav Græsvækst. Hos os kun én Art.

1. *O. dissimilis* Fall. (Fig. 12). Bl. a. let kendelig ved en rødlig Stribe, som gaar langs Midten af Issen, Forryggen og Scutellum. Halvdækvingerne langs Sømmen og mellem Ribberne sædvanlig med lignende rødlige eller orange farvede Længdestriber. ♂ og ♀ meget forskellige.

♂: Panden og Kroppens Underside for Størstedelen sorte. Yderste Del af Halvdækvingerne (indtil 2. Længderibbe) skarpt begrænset sort. Laar med Undtagelse af Spidsen sorte. L. $3\frac{1}{2}$ mm.

♀: Panden og Kroppens Underside i overvejende Grad lysfarvede. Halvdækvingerne ikke sorte mod Yderranden. Ben helt gulagtige. L. 4—5 mm.

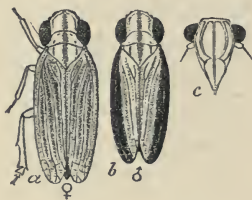

Fig. 12. *O. dissimilis* Fall.
 × 6. a ♀; b ♂; c Ansigt, fra Undersiden, lidt mere forstørret.

Denne ejendommelige Art er kun funden nogle Steder i Jylland (Silkeborg- og Horsens-egnen, Frijsenborgegnen, Henne i Vestjylland) i Juli og August og kun i den Form, der mangler Flyvevinger og har Halvdækvingerne saa lange som eller lidt længere end Bagkroppen. Den fuldvingede Form med Flyvevinger og med Halvdækvingerne næsten dobbelt saa lange som Bagkroppen samt med noget hvælvet Forryg og Scutellum vil sikkert ogsaa kunne træffes her i Landet, da den er fundet enkeltvis meget længere nordpaa. — Udbredt i det mellemste og nordlige Europa samt Turkestan og Sibirien.

4. *Issus* Fabr.

Krop kort og bred, bagtil afsmalnet. Issen fordybet langs Midten, mindre stor i Forhold til Forryggen. Panden bredere nedadtil, under Isseranden med en Tværkøl, der forsvinder ud mod Siderne; Clypeus sædvanlig uden tydelig Midtkøl. Snabelen naar forbi Mellemhofterne. Forryggen fortil stærkt, næsten vinkelformet fremskudt mod Issen, temmelig lang i Midtlinien og omtrent af Issens Længde, indbuet bag Øjnene. Scutellum med 3 meget utydelige Længdekøle. Vingeskæl meget smaa. Halvdækvingerne stærkt rundet-ud-

videde noget bag Skuldrene, bagtil betydelig afsmalnede og forsynede med talrige Tvær- og Gaffelribber, der skønt svagere end Længderibberne dog giver Fladen et stærkt ujævnt Udseende. Flyvevingerne bagtil ligeledes med mange Tværribber. Bagskinneben paa Ydersiden med 2 kraftige Tænder.

Lever paa Eg.

Oversigt over Arterne.

1. Panden brunlig, men med et bredt gulhvidligt Tværbaand lige over Clypeus. Coriums inderste (3.) Ribbe tvedeler sig ved Spidsen af Clavus, men de 2 Gaffelgrene forener sig igen et Stykke fra Vingespidsen og danner derved en langstrakt, lukket Celle..... 1. *muscæformis*.
- Panden uden hvidligt Tværbaand. Inderste (3.) Ribbes 2 Gaffelgrene løber parallelt og munder hver for sig ud i Vingespidsen..... 2. *coleoptratus*.

1. *I. muscæformis* Schrnk. (frontális Fieb.) (Fig. 13).

Let kendelig ved Pandens lyse Tværbaand. Isse, Forryg og Scutellum lysbrunlige, med mørkere Skygger. Halvdækvingerne blegt graagrønne, med mange mørke Smaapletter og Tværribber, lidt foran Midten med et uregelmæssigt eller opløst, blegt Tværbaand, der er skarpest begrænset fortil og bredest ved Ydersiden. Halvdækvingerne sjælden ret meget længere end Bagkroppen. Laar og Skinneben lyse, men noget plettede og mørkringede. L. 6—7 mm.

Fig. 13. *Issus muscæformis* Schrnk. $\times 6$.

Meget sjælden; Hald og Funder, paa Eg (Ekspl. fra førstnævnte Sted, var større Larver og har henstaaet paa Musæet fejlbestemte som *I. coleoptratus*). Halvvoksne Larver er tagne

ved Funder i Juni, spæde Larver og fuldtudviklede Dyr smstds. i August og September. — Arten hører hjemme i Mellem- og Sydeuropa og synes at have sin Nordgrænse i Danmark.

2. *I. coleoptrátus* Fabr. Ligner foregaaende, men adskilles let efter de i Oversigten nævnte Karakterer. Den er meget mere ubeständig i Farvetegningen og varierer ogsaa mere i Størrelse. Panden er gullig. Halvdækvingerne med grøngraalig Grundfarve og mørke Smaapletter og Tværribber samt ofte en mørk Plet paa hver Side bagved Midten; over deres bredeste Parti et utydeligt, lysere Tværbaand. L. $5\frac{1}{2}$ —7 mm.

Er angivet fra Hjartbroskov ved Bevtoft i Sønderjylland 13. 7. 92. Da den er funden flere Steder i det nordligste Tyskland og ogsaa i Skaane, kan det ventes, at den vil blive fundet hist og her i Danmark. — Er særlig udbredt i det mellemste og sydlige Europa.

3. Underfam. *Delphacínæ*.

Denne Underfamilie, der omfatter langt det største Antal Slægter og Arter, kendetegnes ved, at Bagfoden er forsynet med en bevægelig Spore, der som Regel er fint kamtandet paa den mod Foden vendende Side. Kortvingethed meget ofte tilstede.

Oversigt over Slægterne.

1. Inderste Følehornsled betydelig længere end 2. Led	2
— Inderste Følehornsled kortere end 2. Led.....	3
2. Forskinneben og Forlaar noget bladagtig udvidede. Panden med dobbelt Midtkøl. Inderste Følehornsled meget langt, omtrent saa langt som Pande og Clypeus tilsammen. Halvdækvingerne med kraftige, langbørstede Ribber. L. c. 4 mm. Forekommer i Mellem- og Sydtyskland.....	
<i>Asiraca clavicórnis</i> Latr.	

- Ben ikke udvidede. Panden med en enkelt Midtkøl. Inderste Følehornsled kortere. Halvdækvingernes Ribber uden børstelignende Haar. 1. *Délphax*.
3. Forryggens Sidekøle temmelig lige, men noget skraatstillede, og naar helt til Bagkanten 4
- Forryggens Sidekøle bøjede buet bagom Øjnene og ud mod Siderne, uden Berøring med Forryggens Bagkant 6
4. Bagfodens inderste Led lidt længere end de to følgende Led tilsammen. Forryggen bagtil omtrent lige afskaaret. Inderste Følehornsled næsten saa langt som 2. Led. Issen rager temmelig stærkt frem foran Øjnene 4. *Megamélus*.
- Bagfodens inderste Led snarere kortere end de to følgende Led tilsammen. Forryggen bagtil indbuet. Inderste Følehornsled meget kortere end 2. Led.. 5
5. Issen rager stærkt frem foran Øjnene. Panden meget smal 5. *Stenócranus*.
- Issen svagt fremstaaende. Panden betydelig kortere og bredere 6. *Kelísia*.
6. Issens Forrand i det højeste svagt buetformet rundt fremefter 9
- Issens Forrand stærkt buetformet eller næsten vinkelformet udtrukket fremefter. Hunnen helt bleggul 7
7. Panden med en enkelt Midtkøl. 7. *Delphacínus*.
- Panden med dobbelt, mere eller mindre tydelig Midtkøl 8
8. Panden med to tydelige, tæt ved hinanden liggende Midtkøle. L. 2—2½ mm. Forekommer bl. a. i Tyskland *Jassidæus mório* Fieb.
- Panden med to temmelig utydelige og navnlig opadtil langt fra hinanden fjernede Midtkøle. L. 2—2½ mm. Tyskland. *Métropis látifrons* Kirschb.
9. Issen mindst saa lang som bred og rager med hele sin Bredde et godt Stykke frem foran Øjnene ... 10
- Issen i det højeste saa lang som bred og rager ikke nævneværdig frem foran Øjnene 11
10. Panden af omtrent ens Bredde i hele sin Længde. Følehorn lange; 2. Led naar mindst, til Midten af Clypeus 2. *Euídes*.
- Panden afsmalnet op mod Issen. Følehorn kortere; 2. Led naar kun lige forbi Roden af Clypeus
- 3. *Chlorióna*.
11. Panden med to Midtkøle 12

- Panden med en enkelt Midtkøl, der deler sig i to Grene nedenfor Issens Forrand eller umiddelbart ved denne 13
- Panden med en Midtkøl, som kun er tydelig ned mod Clypeus og helt forsvinder op mod Issen. Panden mørk, med lyse Køle; paa hver Side af Midtkølen og ofte i Forbindelse med dennes Farve 4 gulagtige Smaapletter. Klimadimorf. L. $2\frac{1}{2}$ —4 mm. Tyskland..... Eurýsa lineáta Perr.
- 12. Pandens to Midtkøle svage. Panden saavel som Issen, Forryggen og Scutellum glatte overalt mellem Kølene..... 11. Stiróma.
- Pandens to Midtkøle skarpe. Navnlig Panden, men ogsaa Issen, Forryggen og Scutellum mod Siderne med smaa, vorteagtige Knopper. Hannen mørk med lys Tegning, Hunnen helt lys..... 12. Achorótile.
- 13. Pandens Midtkøl ikke særlig skarp og fremtrædende, ofte endog temmelig svag, og deler sig i to Grene først ganske tæt ved eller paa Issens Forrand 14
- Pandens Midtkøl overordentlig skarp og tydelig og deler sig et godt Stykke nedenfor Isseranden i to Grene, der løber op over Issen..... 10. Dicranótropis.
- 14. Halvdækvingernes Ribber tydelig mørkprikkede (næsten som hos Cixius). 2 danske Arter..... 8. Conómelus.
- Halvdækvingernes Ribber aldrig tydelig mørkprikkede. Talrige indenlandske Arter... 9. Libúrnia.

1. *Délphax* Fabr. (Aræopus Spin.).

Issen bredere end lang, med meget svagt buet Forrand, og rager kun ubetydeligt frem foran Øjnene. Panden ikke særlig smal, tydelig bredest mellem Øjnene. Inderste Følehornsled noget længere end 2. Led, sammentrykt, set mod Fladen bredere, men mod Kanten smallere end 2. Led. Forryggen omtrent saa lang som Issen. Ben temmelig kraftige og lange.

Klimadimorf. Hos Individder med fuldt udviklede Vinger (næsten altid ♂♂) er Halvdækvingerne mørktegnede; hos kortvingede ♀♀ er Halvdækvingerne svagt eller ikke mørktegnede og naar kun lige forbi Midten af Bagkroppen.

Arterne findes hyppigst ved Sø- og Havbredder paa Tagrør (*Phragmites communis*).

Oversigt over Arterne.

Pandens Køle mindre skarpe; Sidekølene nærmer sig tydelig hinanden ned mod Clypeus. Hos den langvingede Form naar Halvdækvingernes mørke Tegning delvis ud til Yderranden (Forranden)..... 1. *crassicornis*.

Pandens Køle temmelig skarpe; Sidekølene gaar parallelt ned mod Clypeus. Hos den langvingede Form naar Halvdækvingernes mørke Tegning ikke ud til Yderranden..... 2. *pulchella*.

1. *D. crassicornis* Fabr. (Fig. 14 A). Lysere eller mørkere brunlig eller brunliggul, mere eller mindre mørk-

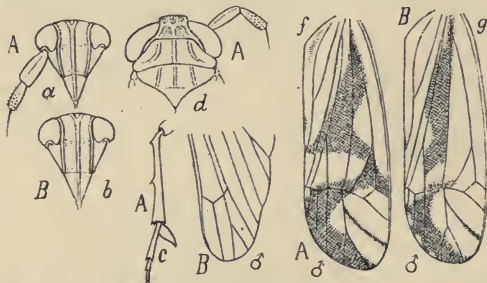

Fig. 14. A *Delphax crassicornis* Fabr. B *D. pulchella* Curt. (a Pande og et Følehorn etc.; b Pande etc.; c Skinneben og Fod med Spore; d Hoved med et Følehorn, Forryg og Scutellum; B ♂ yderste Halvdel af en Flyvevinge; f og g fuldtudviklede Halvdækvinger hos ♂). Forskellig Forstørrelse.

plettet. Panden med en smal, lys, af ganske smaa Pletter sammensat Tværstribe over Midten og med en endnu kraftigere lys Tværstribe over Spidsen (ved Clypeus-roden). Forryg og Scutellum mørkfarvede mod Siderne.

Fuldt udviklede Halvdækvinger med mørk Tegning som vist paa Fig. A f ♂. Forskinneben sædvanlig med en mørk Ring foran Spidsen. ♀ lysere end ♂. L.: Kortvinget ♀ 5 mm, langvinget ♂ 6—7 mm.

Sjælden. Lindum Skov, Tisvilde Juli—Aug., Ryget ved Værløse Aug., Bangsebro Skov paa Falster. — Udbredt fra det mellemste Europa til det nordligste Skandinavien; desuden i Nordafrika og Vestasien.

2. *D. pulchélla* Curt. (Minki Fieb.) (Fig. 14 B). I alt væsentligt som foregaaende Art, fra hvilken den sikrest adskilles ved de i Oversigten nævnte Karakterer. Den er noget større. ♀ er undertiden ensfarvet bleggul. L.: Kortvinget ♀ 5½—6 mm, langvinget ♂ 7—7½ mm.

Synes at være noget hyppigere og forekommer navnlig nær Havstrande: Fanø, Ranum, Pandrup, Strib, Bogø; findes hyppigst i Aug. — Udbredelse: Mellemste og nordlige Europa samt Turkestan.

2. *Euides* Fieb. (*Euidella* Put.).

Af Størrelse, Form og Farvetegning meget lig en *Delphax*, men let adskilt ved følgende Kendemærker: Inderste, ikke udfladede Følehornsled betydelig kortere og ikke saa langt som 2. Led; Panden meget smallere; Issen en Smule længere end bred; Skinneben og Fødder tyndere. Klimadimorf; langvingede ♀♀ yderst sjældne.

Ligeledes ved Søbredder og Havstrande og hyppigst paa Tagrør.

1. *E. speciόsa* Boh. (Fig. 6 og 15). Smudsigbleg, ofte med svagt grønlig Tone, mere eller mindre mørkteget (særlig ♂). Forryg og Scutellum langs Midten hvidlige eller dog meget lysere end mod Siderne. Den langvingede ♂ med mørk Tegning paa Halvdækvingerne omtrent som

hos Delphax; ♀ saa godt som altid kortvinget; langvingede ♀♀ har kun tydelig mørk Tegning ved Membranens Rod og Inderside. L. 5—7 mm.

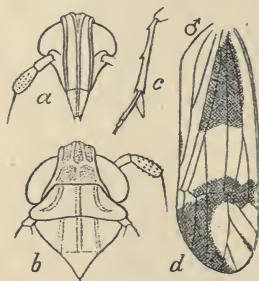

Fig. 15. *Euides speciosa* Boh.
a Pande og et Følehorn etc.
b Hoved, et Følehorn, Forryg og Scutellum. c Skinneben og Fod med Spore. d Fuldt udviklet Halvvingedække hos Hannen. Forsk. Forstørr.

Meget sjælden. Sønderborg paa Als Juni og Aug., Klitegne i Nærheden af Pandrup, Strib, Dyrehaven, i Moser, Juni-Juli; en langvinget ♀ fra Stranden ved Marselisborg Skov $\frac{7}{12}$. — Udbredelse: Mellem- og Nordeuropa, Turkestan.

3. *Chloriõna* Fieb.

Stemmer i mange Retninger overens med *Euides*, men afviger ved, at Issen er længere end bred, fortil noget afsmalnet og rager et godt Stykke frem foran Øjnene; dens forreste Nedtrykning er smalt trekantet. Panden er desuden bredest nedenfor Midten og betydelig afsmalnet op mod Issen. Følehornene er kortere. Halvdækvingerne uden mørk Tegning og med noget afvigende Ribbesystem som vist paa Fig. Klimadimorf. Farven sædvanlig grønlig eller grønliggul.

Arterne, der for det meste træffes paa Tagrør og beslægtede Sumpgræsser, er ensartede i Udseende, og Hunnerne er noget vanskelige at adskille indbyrdes.

Oversigt over Arterne.

1. Scutellum uden mørk Tegning. Sidste Bagkropsled hos Hunnen uden mørk Ring. Hannens Genital-

- stifter enkelt tilspidsede. Bagfodens Spore meget kortere end inderste Fodled..... 2
- Scutellums Rodhjørner mørkfarvede (dog utydeligt hos kortvingede Hunner). Sidste Bagkropsled hos Hunnen med en mørk Ring ved Roden. Hannens Genitalstifter ender tvespidset-hakkeformet. Bagfodens Spore kun ubetydeligt kortere end inderste Fodled..... 1. dorsáta.
2. Bagrandene af Hannens Genitalsegment, sete fra Siden, mere eller mindre rundet-udbuede og uden tydelig Vinkel forneden 3
- Bagrandene af Hannens Genitalsegment, sete fra Siden, paa det nærmeste lige, men fra oven af rettede noget skraat udefter, saa der forneden dannes én paa Spidsen noget afrundet Vinkel med Under-
randene 4
3. Hannens Genitalsegment overvejende sort eller dog mørkt, bagfra set bredere end højt, noget firkantet i Omrids, men med godt afrundede Hjørner. Genitalstifterne sorte, to Gange bugtede, stærkt udspærrede, mod Spidsen hornkrummede. Panden temmelig smal, bredest ovenfor Clypeus 2. unicolor.
- Hannens Genitalsegment overvejende lyst (mørkere mod Roden), set bagfra næsten saa højt som bredt og nærmest sekskantet i Omrids, men med afrundede Hjørner. Genitalstifterne udadtil gulagtige, svagere bugtede og meget mindre udspærrede. Panden bredest over underste Trediedel..... 3. glaucéscens.
4. Hannens Genitalsegment set bagfra rundagtigt i Omrids, omtrent saa højt som bredt. Genitalstifterne med bred, mørk Rod, udadtil smalle, lyse og temmelig lige, men med pludselig opadbøjet, fin, brunlig, krogdannet Spidse. Analrøret forneden udvidet i en ved Grunden indsnøret Plade, der nedadtil deler sig i to mod hinanden noget krummede Horn..... 4. prasínula.
- Omtrent som foregaaende, men Analrørets Vedhæng forneden kun bestaaende af to knudedannede Udvidelser. Funden i vore Nabolande og forekommer sandsynligvis ogsaa hos os. Chl. smaragdula Stål.

1. Chl. dorsáta Edw. (dánica J.-Hrp.) (fig. 16). Bleggrønlig og meget lig de øvrige Arter, men let at adskille, dels ved ♂'s Genitalsegment, navnlig Formen af

Genitalstifterne, og dels ved den sorte tegnede Scutellum hos ♂ og det mørkringede sidste Bagkropsled hos ♀.

Fig. 16. *Chl. dorsata* Edw.
a Hannens Genitalsegment, set bagfra; b Samme, set fra Siden. Stærkt forstørr.

Foden af Hannens Genitalstifter er uregelmæssig afstumpet; deres Yderside har en skarp, mørk Streg fra Roden til Midten. Analrørets Vedhæng ender i to vidt adskilte, kloblignende Tænder. L. 4—5 mm.

Særdeles sjælden; Rosenfeld ved Vordingborg paa Tagrør Juni—Juli. — Hannen er beskrevet første

Gang for en Snes Aar siden fra Frankrig og Hunnen fra Epping Forest i England 1910.

2. *Chl. unicolor* H. Sch. Grønlig- eller hvidliggul. Pandens Midtkøl mindre skarpt fremtrædende. Som hos de øvrige Arter er ♂'s Bagkrop overvejende sort, medens ♀'s Krop er ensfarvet lys. Hos fuldvingede ♂♂ er Halvdækvingerne meget længere end Bagkroppen, medens de hos kortvingede ♀♀ kun naar en Trediedel af Bagkroppens Længde. L. 4—5 mm.

Kun fundet enkelte Steder i Sønderjylland, f. Eks. paa Als Juli—Aug., men den findes sandsynligvis paa Tagrør flere Steder i Landet, da den er udbredt over hele Mellem- og Nordeuropa. Hvor den forekommer, optræder den ofte i store Skarer.

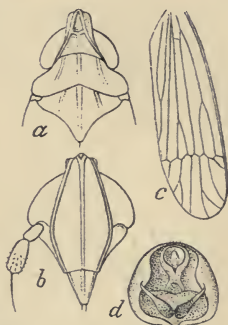

Fig. 17. *Chl. prasinula* Fieb.
a Forkrop fra oven; b Ansigt med et Følehorn; c Fuldt udviklet Halvvingedække; d Hannens Genitalsegment bagfra. Forskellig Forstørr.

3. *Chl. glaucescens* Fieb. Lys grønliggul. Pandens Midtkøl temmelig skarp. ♂'s Genitalstifter overvejende lysfarvede. L. $4\frac{1}{2}$ —5 mm.

Ligeledes paa Tagrør. Ret almindelig paa Øerne, men meget stedegen paa Halvøen. — Har en mere sydlig Udbredelse og mangler mod Nord paa den skandinaviske Halvø.

4. *Chl. prasínula* Fieb. (Fig. 17). Den kortvingede ♀ helt grønliggul, ofte med blaalig Tone. ♂'s Bagkrop for Størstedelen sort; dens Forkrop og navnlig de fuldt udviklede Halvdækvinger derimod meget blege. Pandens Midtkøl skarp. ♂'s Genitalstifter temmelig mørke, særlig mod Roden. L. 4—5 mm.

Vistnok vor almindeligste Art, men søm den foregaaende meget stedegen i Jylland. Findes især paa Tagrør i Nærheden af Havet. — Udbredelse i Europa omtrent som *Chl. glaucescens*.

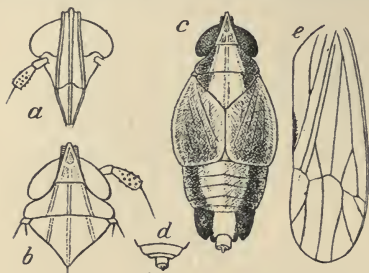
4. *Megamélus* Fieb.

Issen betydelig længere end bred, afsmalnet fremefter og naar, navnlig med den fremstaaende Pandemidtkøl, et godt Stykke frem foran Øjnene. Panden lang og smal, lidt bredere ned mod Clypeus. Forryggens noget skraatstillede Sidekøle rette og naar til Bagranden, der er næsten lige afskaaret. ♂'s Genitalsegment kraftig udviklet. Klimadimorf.

Lever i fugtige *Carex*-Moser og Enge med rigelig Bevoksning af Star.

M. nótulus Germ. (Fig. 18). Blegfarvet, men mere eller mindre stærkt mørk- eller sortpletet langs Sidernø. Issen mod Spidsen og Panden op mod Issen stærkere eller svagere mørkplettede. Iøvrigt ret ubestandig med Hensyn til Udbredelsen af den mørke Farve. Hos kortvingede Individuer er Halvdækvingerne næsten altid stærkt

mørktegnet, medens de hos langvingede Individder er glasklare og kun har en mørk Streg ved Sømmen henimod

Clavusspidsen. L.:
Kortvingede $2\frac{1}{2}$ — $3\frac{1}{2}$
mm; langv. $3\frac{1}{2}$ — $4\frac{1}{2}$
mm.

Hyppig, særlig i Hængedyndsmoser med tæt Bevoksning af *Carex vesicaria* og beslægtede Star-Arter; de kortvingede, ikke flyvedygtige Individder af begge Køn opholder sig ved Stargræssernes Rødder; langvingede Ekspl. er ikke almindelige hos os. Arten træffes fra Midsommer til hen i

Fig. 18. *M. notulus* Germ.
a Ansigt med et Følehorn; b Forkroppen med et Følehorn; c Han med temmelig mørktegnet Overside; d Bagkropsspidsen hos Hunnen; e Fuldt udviklet Halvvingedække. Forskell. Forstørrelse.
Oktbr. — Udbredt over det meste af Europa og er endog fundet nord for Polarkredsen; desuden i Nordamerika.

5. *Stenócranus* Fieb.

Let kendelig paa den smalle Isse, der omtrent er dobbelt saa lang som bred og rager et godt Stykke frem foran Øjnene, samt paa den meget smalle Pande, der er 3—4 Gange længere end bred og er smallest op mod Issen. Inderste Følehornsled meget kort, kun $\frac{1}{3}$ af 2. Leds Længde. Forryggen en Del kortere end Issen. Halvdækvingerne noget læderagtige, med fremtrædende Ribber. Klimadimorf; hos os oftest langvinget.

Paa Græsbund i og ved Skove samt fugtige Enge med Star (*Carex*).

St. lineolus Germ. (*minutus* Fabr.) (Fig. 19). Straagul indtil rustrøddig, Længdemidtkølen paa Scutellum, Forryggen og bageste Del af Issen hvidlige, paa hver Side sædvanlig ledsaget af en brunlig eller rødlig Stribe. De fuldt udviklede Halvdækvinger mod Spidsen med en mørk Længdestribe, der gerne begynder langt tilbage mellem 2. og 3. frie Grundribbe, men ofte kun er tydelig ved selve Vingespidsen. L. 4—5 mm.

I Almindelighed er Panden ensfarvet lys, men hos *St. fuscovittatus* Stål er Panden og forreste Del af Issen mørkfarvede mellem Kølene; denne Form bør dog næppe betragtes for andet end en ret ubetydelig Varietet.

Ikke almindelig. Paa Græsbund i Skove samt Enge, fra tidligt Foraar til sent Efteraar (dog næppe i Juli—Aug.). Varieteten er fundet i Grib Skov. — Arten er udbredt over store Dele af Europa, men forekommer meget spredt i Skandinavien. Desuden i Nordafrika, Sibirien og Japan.

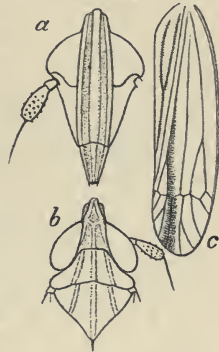

Fig. 19. *St. lineolus* Germ. a Ansigt med et Følehorn; b Forkroppen med et Følehorn; c Fuldtudviklet Halvvingedække. Stærkt forstørret.

6. *Kelisia* Fieb.

I Bygning og Kropform meget overensstemmende med *Stenocranus*, men afviger navnlig ved, at Issen er betydelig mindre fremskudt foran Øjnene og ved, at Panden er meget bredere, men afsmalnet ned mod Clypeus. Panden er forsynet med en fin, men skarp Midtkøl. Som Regel findes en sort, rundagtig Plet eller Prik paa hver Kind og en lignende, men gerne noget mindre Prik

paa hver Side af Forbrystet. Med en enkelt Undtagelse er vore Artér klimadimorfe.

Navnlig paa Engbund med rigelig Bevoksning af Star- og Græsarter.

Oversigt over Arterne.

1. Kroppen helt bleg. De mørke Prikker paa Kinderne og Forbrystet meget smaa, undertiden helt forsvundne..... 2
- Kroppen i alt Fald delvis mørkfarvet. De sorte Prikker paa Kinderne store, paa Forbrystet noget mindre..... 3
2. Halvdækvingerne helt blege; baade yderste og inderste (1. og 3.) Ribbe gaffeldelte foran Membrantværribberne, den mellemste udelt. L. $2\frac{1}{2}$ —3 mm..... 1. *pallídula*.
- Halvdækvingerne i det mindste med en lille mørk Plet ved Clavusspidsen; ingen af Ribberne gaffeldelt foran Membrantværribberne. L. ca. 4 mm..... 4. *Scótti*.
3. Halvdækvingerne ganske uden mørk Tegning; kun yderste (1.) Ribbe kort gaffelgrenet foran Membrantværribberne. Højest 2 mm lang.. 5. *perspicilláta*.
- Halvdækvingerne med en lille mørk Plet ved Clavusspidsen eller en mørk Stribe mod Vingespidsen eller begge Dele; yderste og inderste Ribbe enten begge gaffeldelte eller begge udelte, mellemste altid udelt. Mindst 2 mm lang..... 4
4. En lille mørk Plet ved Clavusspidsen. Halvvingedækkernes 3 Ribber alle udelte..... 4. *Scótti*.
- Ingen mørk Plet ved Clavusspidsen. Halvvingedækkernes 1. og 3. Ribbe gaffeldelte foran Membrantværribberne..... 5
5. Altid langvinget; Halvvingedækkerne meget længere end Bagkroppen. Issen knap dobbelt saa lang som Forryggen. L. $3\frac{1}{2}$ —4 mm..... 2. *vittipénis*.
- Næsten altid kortvinget; Halvdækvingerne sjælden lidt længere end Bagkroppen. Issen dobbelt saa lang som Forryggen. Højest 3 mm lang. Findes i vore Nabolande og er hos os fundet paa Als..... 3. *gúttula*.

1. *K. pallídula* Boh. En lille, helt bleggul Art, der er polymorf (flerformet), idet den optræder i smaa og

store, kort-, mellem- og langvingede Individuer. Halvdækvingerne er hos alle Former stærkt tilspidsede. Hos langvingede Individuer er der Antydning af en smal, brunlig Streg mod Membranspidsen, ligesom 1 à 2 af Coriumribberne bliver brunlige. L. $2\frac{1}{2}$ —3 mm.

Temmelig sjældnen; Enge i og udenfor Skove. Funder, Hesselballe ved Uldum, Marienlyst ved Vordingborg, Strandby ved Nysted, Juli—Septbr. — Udbredt over det meste af Europa samt i Turkestan.

2. *K. vittipennis* Boh. (guttulifera Kirschb.) (Fig. 20). Ejendommelig indenfor Slægten ved altid at være langvinget. Længs Issen, Forryggen og Scutellum gaar en temmelig bred, hvidlig Midtstrib, der paa hver Side begrænses af mørkebrunt. Halvdækvingerne er karakteristiske ved en mørk Længdestrib, der begynder spidst omtrent paa deres Midte og fortsættes med tiltagende Brede helt ud til Spidsen. L. $3\frac{1}{2}$ —4 mm.

Vor almindeligste Art, der er udbredt paa Engbund over hele Landet; Juli—Septbr. — Overalt i Mellem- og Nordeuropa samt i Nordafrika og Sibirien.

3. *K. gúttula* Germ. Ligner særdeles *K. vittipennis*, men er meget mindre (ca. $2\frac{1}{2}$ mm) og er næsten altid kortvinget eller har i hvert Tilfælde Halvdækvingerne saa korte, at de kun lige naar forbi Bagkropsspidsen.

Arten er kun funden paa Als i Septbr., men da den er udbredt over hele Europa, findes den sikkert flere Steder her i Landet; kendes ogsaa fra Nordafrika, Turkestan og Sibirien.

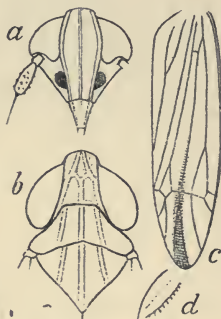

Fig. 20. *K. vittipennis* Boh. a Ansigt med et Følehorn; b Forkrop fra Oversiden; c Halvvingedække; d Spore. Forskell. Forstørr.

4. *K. Scótti* Fieb. Vor største Art, der navnlig udmærker sig ved Halvdækvingernes Plettegning. Den mørke Plet ved Clavusspidsen er undertiden noget utydelig, og den mørke Stribe mod Halvdækvingernes Spidse en sjældnen Gang helt forsvunden; paa den anden Side er Corium hos ♀ ofte overvejende mørkfarvet; i det hele er den mørke Tegning underkastet betydelige Ændringer. L. ca. 4 mm.

Meget sjælden. Tranekjær paa Langeland, Marienlyst ved Vordingborg paa Sværtevæld (*Lycopus*) i Aug. — Arten har en meget begrænset og spredt Udbredelse i England og Mellemeuropa.

5. *K. perspicilláta* Boh. En ganske lille Art (knap 2 mm). Issegruberne, Pandens Midtkøl og Scutellums Køle utydelige eller dog svage. Pandens øverste Halvdel brunlig. Halvdækvingerne hvidliggule, sjælden lidt længere end Bagkroppen.

Særdeles sjælden. Tisvilde, Septbr. — Spredt udbredt i Mellemeuropa og den sydlige Del af Skandinavien samt i Sibirien.

7. *Delphacínus* Fieb.

Issen noget but vinkelformet fremdraget i Midten; dens Køle utydelige, men dens to Nakkegruber trekantede og temmelig dybe, medens Forgruben er svag og ubestemt i Omrids. Panden smallest ned mod Clypeus med fin, men skarp Midtkøl, der dog udviskes op mod Issen. Forryggen temmelig kort; dens Sidekøle buer om bag Øjnene. Klimadimorf og stærkt kønsdimorf, idet de to Køn er forskelligt farvede.

Paa høje Enge, noget fugtige Marker og græsbevoksede Skovbakker.

D. mesomelas Boh. (Fig. 21), De to Køn meget forskellige i Farve:

♂: Issen, Panden, Forryggen, Scutellum og de afkortede Halvdækvinger hvidlige. Clypeus, Snabelen, Bagkroppen (med Undtagelse af sidste, hvidlige Rygskinne) og delvis Benene sorte eller dog meget mørke. Genitalsegmentet kraftig udviklet. Særdeles sjælden langvinget. L. c. $2\frac{1}{2}$ mm.

♀: Helt hvidliggul; kun Snabelspidsen og Føddernes Kloled mørkere. Ikke sjælden langvinget. L. kortv. $2\frac{1}{2}$ —3 mm, langv. $3\frac{1}{2}$ — $3\frac{3}{4}$ mm.

Meget stedegen, men gerne skarevis, hvor den forekommer. Langesø paa Fyn, Tisvilde, Silkeborgegnen, Juni—Aug. — Udbredt over det meste af Europa helt op til det nordlige Skandinavien.

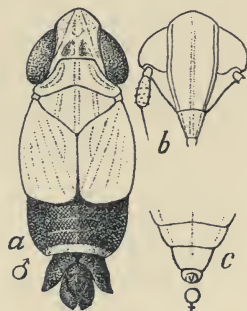

Fig. 21. *D. mesomelas* Boh. a Kortvinget Han (Hovedet tegnet lidt for stort); b Ansigt med et Følehorn; c Bagkropsspids hos Hunnen.

8. *Conómelus* Fieb.

Stemmer i alt væsentligt overens med følgende Slægt (*Liburnia*), men adskilles let ved, at Halvdækvingernes kraftige Ribber er tydeligt sortprikkede og ved, at de fuldtudviklede Halvdækvinger er udbredt mørkplettede. Issen lidt kortere end bred; Panden smallest nedadtil. Forkrøpsoversidens Køle temmelig svage; Forryggens Sidekøle buer bagom Øjnene og naar derfor ikke Bagranden. Klimadimorf.

Paa Enge, Skovsletter og fugtige Marker med Siv (*Juncus*) og Kogleaks (*Scirpus*).

Oversigt over Arterne.

- Panden gul, men mørk ned mod Clypeus. De afkortede Halvdækvinger bagtil uden hvide Pletter. 1. *limbátus*.
 Panden mørk, men med smaa, hvidlige Tværpletter. De afkortede Halvdækvinger langs Bagranden med tre tydelige, hvide Smaapletter. 2. *lépidus*.

1. *C. limbátus* Fabr. (Fig. 22). Gulbrunlig med rødlig Tone og ofte med mørke Smaapletter, der navnlig paa Bagkroppen hyppig flyder mere eller mindre sammen baade paalangs og paatværs. Pandens nederste Del samt Clypeus oftest mørkere brunlig.

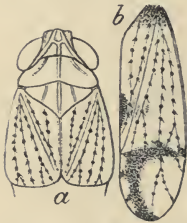

Fig. 22. *C. limbatus* Fabr. a Forkrop og afkortede Halvdækvinger; b Fuldtudviklet Halvvingedække. Betydeligt forstørret.

Ofte langvinget; de fuldt udviklede, hvidligblege Halvdækvinger med brunligmørk Tegning som vist paa Fig.; de afkortede Halvdækvinger sædvanlig mørkere langs Bagranden. L. kortv. $2\frac{1}{4}$ — $2\frac{3}{4}$ mm, langv. $3\frac{1}{2}$ —4 mm.

Meget almindelig paa Enge og fugtig Græsbund, navnlig med Siv og Kogleaks (Juli—Septbr.). — Udbredt over det meste af Europa, men er ikke hyppig i den nordligste Del af Skandinavien.

2. *C. lépidus* Boh. (*Liburnia lépida* Boh.) (Fig. 23). Den lyse Farve klarere og den mørke Farve dybere end hos foregaaende Art. Panden mørk eller sort, med lyse Smaapletter. Bagkropsryggen sort, med smaa, lyse Pletter i Længderækker (deraf én i Midtlinien). De fuldt udviklede Halvdækvinger blege mod Roden, men mørkt plettede mod Spidsen og med et mørkt Tværbaand over Midten; de afkortede Halvdækvinger blege mod Roden, men mørke mod Spidsen, og hver af dem langs Bagranden med 3 klart hvidlige Pletter, af hvilke den inderste (ved Spidsen af Clavus) er mindst og smallest, medens

de to andre er trekantede. Ben mørke, med hvidlige Ringe. L. kortv. 2—2½ mm, langv. 3½ mm.

Særdeles sjælden og kun fundet i kortvingede Individer. Paa Enge, Juni—Septbr. Frederikshavn, Vejle, Dam-

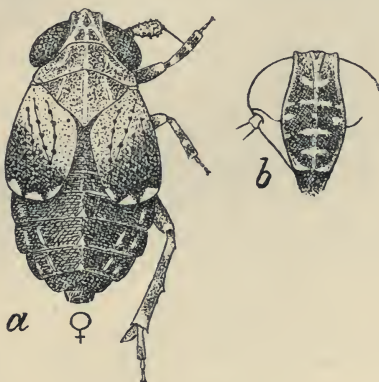

Fig. 23. *C. lepidus* Boh.

a Kortvinget Hun med højre Sides Ben og Følehorn. b Panden. Stærkt forstørret. a \times 15.

hussøen. — Forekommer spredt over store Dele af Europa ogsaa i Skandinavien, ofte nær Havstrande; ogsaa kendt fra Kaukasus, Turkestan og Sibirien.

9. *Libúrnia* Stål (*Délphax* Fabr.).

Halvdækvingernes Ribber uden tydelige, mørke Prikker, og fuldt udviklede Halvdækvinger lyse, uden mørk Tegning eller i det højeste med en lille mørk Plet ved Clavusspidsen; derimod er de afkortede Halvdækvinger ofte stærkt mørkfarvede eller har endog skarpe Grænser mellem lys og mørk Farve. Klimadimorf. Hos os optræder de kortvingede Former i langt overvejende Flertal,

og kun hos ganske faa Arter er langvingede Individer hyppige.

Talrige Arter, der opholder sig i Enge og Moser, paa Marker og græsbevoksede Steder i Skove; enkelte Arter træffes ved Kysterne paa Klitgræsser og Strandplanter.

Slægten er meget vanskelig at behandle systematisk, idet ♀♀ er paaaldende ens i Bygning og Udseende, og for flere Arters Vedkommende er det endnu ikke lykkedes at paapege tydelig skillende Karakterer mellem dem indbyrdes; saa meget mærkeligere er det, at ♂♂ er særdeles lette at adskille, navnlig ved den for hver Art karakteristiske Udvikling af Genitalsegmentet. Da imidlertid flere Arter sjælden forekommer sammen, er det alligevel forholdsvis let for Samleren at faa ♀♀ henført til den rigtige Art.

Foruden de Arter, som allerede er kendte her fra Landet, gives der en Mængde mellemeuropæiske Arter, af hvilke enkelte formodentlig vil kunne findes hos os. Efter Beskrivelsen af de danske Arter meddeles derfor en Oversigt over de Arter, der forekommer i Nærheden af vort Faunaomraade.

Oversigt over Arterne.

1. Panden meget smal, 3 Gange længere end bred; Pandekølene aldeles parallelle..... 8. excisa.
- Panden højst 2½ Gang længere end bred; Pandekølene aldrig helt parallelle, idet Panden er bredest enten ved Øjnene eller sjældnere ned mod Clypeus..... 2
2. Panden bredest ned mod Clypeus..... 3
- Panden bredest ved Øjnene, mere eller mindre afsmalnet mod Clypeus eller i det højeste parallelsidet fra Øjnene til Clypeus..... 4
3. Meget lille Art (kortv. ca. 1½ mm). De afkortede Halvdækvinger med smalt hvidlig Bagrand (Hannen) eller helt lyse (Hunnen). Hannens Genitalsegment set bagfra dobbelt saa højt som bredt; Genitalstifter korte, med afstudset Spidse..... 10. púllula.

- Noget større (kortv. ca. 2 mm). De afkortede Halvdækvinger uden hvidlig Bagrand. Hannens Genitalsegment set bagfra kun lidt højere end bredt; Genitalstifterne ikke særlig korte, med mod hinanden indbøjede Spidser..... 9. *venósa*.
4. Issen tydelig kortere end bred. Hannens Genitalsegment kraftig udviklet og cylindrisk udstaaende, med Oversiden dybt og bredt delt indtil Roden, saa den bagtil faar næsten tangdannet Udseende. Stærkt mørkfarvet Art 11. *forcipáta*.
- Issen mindst saa lang som bred. Hannens Genitalsegments Overside aldrig tangformet udviklet.... 5
5. Paa Overgangen fra Pande til Isse er Kølene lige-saa skarpt fremstaaende som paa selve Panden eller Issen, saa Hovedets Forrand ovenfra set viser tydelige Ribbefremspring 6
- Paa Hovedets Forrand er Kølene mere eller mindre udviskede eller udfladede, saa de ovenfra set ikke danner tydelige Fremspring 14
6. Mellemrummene mellem Pandens lyse Køle helt sorte eller uregelmæssig mørkt udfyldte 8
- Panden lys, men med en fin, mørk Linie paa hver Side af de lyse Køle 7
7. Hannens Genitalsegment bagtil, set fra Siden, med en noget lapformet Udvidelse; Genitalstifterne ender i en udadbøjjet, krogformet Spidse; Analrøret forneden med to Vedhæng, der krydser hinanden. 5. *collína*.
- Hannens Genitalsegment uden Udvidelser bagtil. Genitalstifternes Spidse skraat afstudset, og Analrøret uden krydsende Vedhæng..... 12. *Bóldi*.
8. Kroppen og oftest ogsaa afkortede Halvdækvinger sorte eller dog stærkt mørkfarvede..... 9
- Kroppen helt eller delvis blegfarvet. Halvdækvingerne lyse 10
9. Hannens Genitalstifter meget stærkt udspærrede; deres Spidse naar omtrent til Genitalsegmentets ringformede Kant. Mørk Farvevarietet af 2. *pellúcida*.
- Hannens Genitalstifter mindre stærkt udspærrede; deres Spidse naar ikke til Genitalsegmentets ringformede Kant 1. *discolor*.
10. Halvdækvingernes Ribber med tydelige, børste-bærende Prikker. Hannens Genitalstifter korte, lige, lancetformet tilspidsede..... 4. *obscurélla*.
- Halvdækvingernes Ribber glatte. Hannens Genital-

- stifter temmelig lange, mere eller mindre krummede eller noget S-formet bøjede..... 11
11. Hannens Genitalsegment helt sort; Genitalstifterne meget stærkt udspærrede, næsten liggende, deres Spidse naar til Genitalsegmentets ringformede Kant. En i højeste Grad ubeständig Art..... 2. *pellúcida*.
- Hannens Genitalsegment helt eller delvis lyst; Genitalstifterne mere eller mindre opadrettede og naar ikke til Genitalsegmentets ringformede Kant..... 12
12. Mellemrummene mellem Issens forreste Køle skarpt sort udfyldte. Genitalsegmentet hos Hannen delvis mørkfarvet; Analrøret med spidse Vedhæng. Smaa Arter (2—3 mm)..... 13
- Issens forreste Køle uden mellemliggende sorte Streger. Genitalsegmentet hos Hannen, med Undertagelse af Genitalstifterne, helt gult; Genitalstifterne halvt oprette, noget S-formet bøjede, spidse; Analrøret uden tydelige Vedhæng. Større Art (3—4 mm)..... 3. *tapína*.
13. Hannens Genitalsegment sort, men med en gul Plet paa Rygsiden; Genitalstifterne temmelig brede, med stærkt afstudset Spidse og ved Roden med bagudrettede Forlængelser; Analrøret med 2 meget lange, spidse, udspærrede Vedhæng..... 6. *elegántula*.
- Hannens Genitalsegments øverste Halvdel gult, nederste Halvdel sort; Genitalstifterne lancetformet tilspidsede, uden bagudrettede Forlængelser ved Roden; Analrøret med 2 spidse, men temmelig korte Vedhæng..... 7. *distíncta*.
14. De afkortede Halvdækvinger hos Hannen sorte eller meget mørke, men med hvidlig eller gullig Rod og skarpt begrænset hvidlig eller gullig Bagrand..... 15
- De afkortede Halvdækvinger hos Hannen helt lyse..... 16
15. Hannens Genitalsegment sort, set bagfra bredere end højt; Genitalstifter lange. Hannens Bagkrop overvejende gullig..... 13. *lugubrína*.
- Hannens Genitalsegment delvis blegt, set bagfra lidt højere end bredt; Genitalstifter forholdsvis korte. Hannens Bagkrop sort.... 14. *leptosóma*.
16. Bagkroppen hos Hannen sort, hos Hunnen lys, men sædvanlig med mørke Rækkepletter..... 17
- Bagkroppen hos Hannen overvejende, hos Hunnen sædvanlig helt lys..... 20

17. Den ringformede Kant af Hannens Genitalsegment med bagudrettede eller noget indadbøjede, spidse Forlængelser 15. *denticāuda*.
 — Den ringformede Kant af Hannens Genitalsegment uden bagudrettede, spidse Forlængelser 18
18. Meget lille Art (kortv. 2 mm, langv. $2\frac{3}{4}$ mm). Hannens Genitalstifter ved Roden med en bagudrettet Tand 17. *exigua*.
 — Betydelig større (kortv. $2\frac{1}{2}$ —3 mm, langv. 4— $4\frac{1}{2}$ mm). Hannens Genitalstifter uden udstaaende Tand ved Roden 19
19. Forryg og Scutellum hos Hannen med hvidlig Midtstribe. Hannens Genitalstifter lange og udspærrede, skarpt tilspidsede 16. *Aubei*.
 — Forryg og Scutellum uden hvidlig Midtstribe. Hannens Genitalstifter lange, lyreformet krummede, med afstudset Spidse. Farvevarietet af 22. *cóncolor*.
20. Hannens Genitalsegments Sider (fra Siden set) stærkt buetformet indskaarne og med øverste Hjørne lapformet bagudrettet 21
 — Hannens Genitalsegments Sider afstudset, ikke buetformet indskaarne 22
21. Pandens Midtkøl utydelig gaffeldelt ved Issespidsen. Hannens Genitalsegments Sidelapper spidse, nedadkrummede 18. *brevipennis*.
 — Pandens Midtkøl tydelig gaffeldelt ved Issespidsen. Hannens Genitalsegments Sidelapper med stump Spidse 19. *Fairmairei*.
22. Hannens Genitalstifter korte, tangformet krummede mod hinanden. Analrøret meget stort 20. *straminea*.
 — Hannens Genitalstifter lange, mere eller mindre lyreformet krummede; Analrøret ikke paafaldende stort 23
23. Hannens Genitalsegments ringformede Kant set fra Siden næsten lige afskaaret; Segmentet mindre dybt indskaaret under Genitalstifterne; disse mindre stærkt krummede 21. *flavéola*.
 — Hannens Genitalsegments ringformede Kant set fra Siden noget udstaaende nedenfor Midten; Segmentet meget dybt indskaaret under Genitalstifterne; disse stærkt lyreformet krummede. 22. *cóncolor*.

1. *L. discolor* Boh. (Fig. 24 II a, b, c). Meget mørk eller næsten helt sort; de afkortede Halvdækvinger dog

oftest lysbrunlige, med delvis blege Rande (fuldt udviklede Halvdækvinger som hos alle Arterne hindeagtig klare).

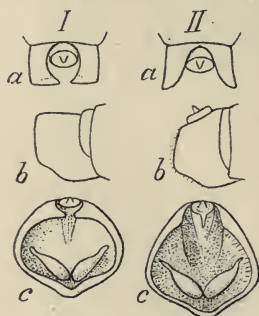

Fig. 24. I *L. forcipata* Boh.
II *L. discolor* Boh.

a Hannens Genitalsegment fra oven, b fra Siden, c bagfra. Stærkt forstørrede.

Panden sort, med lyse Køle; Issens, Forryggens og Scutellums Køle helt eller delvis lyse. Forryggens Bagrand og Scutellums Siderande sædvanlig smalt blegfarvede. Klimadimorf som alle Arterne; langvingede Individier sjældne, mellemvingede ikke sjældne. L. kortv. $2\frac{1}{2}$ —3 mm, langv. 4 mm.

♂'s Genitalsegment sort, udtrukket, set bagfra saa højt som bredt, noget ægformet rundet, med størst Bredde nedenfor Midten, set fra Siden med noget rundet-udstaaende Bagrande. Genitalstifterne halvoprette, lange,

S-formet bøjede, spidse. Anlrørets Vedhæng nedadtil sammenstødende.

Mindre almindelig; paa Mosebund og sumpede Lokalteter. Maj—Juni. — Udbredt over det meste af Europa.

2. *L. pellúcida* Fabr. (Fig. 25). En polymorf og i det uendelige varierende Art, der dog let kendes paa ♂'s Genitalsegment. Den optræder særdeles hyppig langvinget hos os, og mellem- og kortvingede Individier forekommer i Flæng; foruden i Størrelse varierer Arten ogsaa med Hensyn til Farve, idet der forekommer baade helt lyse, helt mørke og plettede Individier. Panden næsten altid sort, med lyse Køle. Typiske, langvingede ♂♂ har hvidlig Forryg og sort Scutellum, langvingede ♀♀ derimod smudsig hvidlig Forryg og gulbrunlig Scutellum. Iøvrigt er den mørke Farve mest udbredt hos ♂♂, den lyse hos ♀♀. L. kortv. $2\frac{1}{2}$ —3 mm, langv. 4— $4\frac{1}{2}$ mm.

♂'s Genitalsegment sort, udtrukket, set bagfra bredere end højt, noget trekantet, med størst Bredde langt nedenfor Midten: Bagrandene sete fra Siden afstudsede. Genitalstifterne næsten nedliggende, noget S-formet bøjede, med den skarpe Spidse naaende ud til Segmentets ringformede Kant. Anlrøret med nedadrettet lang, spids Tand.

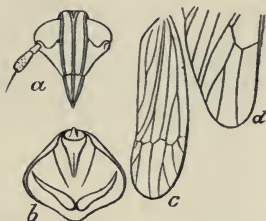

Fig. 25. *L. pellucida* Fabr.
a Ansigt med et Følehorn forfra. b Hannens Genitalsegment bagfra. c fuldtudviklet Halvvingedække. d yderste Halvdel af en Flyvevinge. Forskell. Forstør.

3. *L. tapina* Fieb.? (Fig. 26 A). Ikke ulig en lys *L. pellucida* og af samme Størrelse, men Panden mere eller mindre lysfarvet mellem Kølene, og ♂'s Genitalsegment lyst, med brunligmørke, noget S-formet krummede, halv-

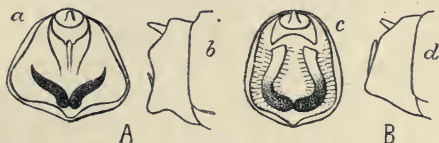

Fig. 26 A. *L. tapina* Fieb.? B. *L. concolor* Fieb.

a og c Hannens Genitalsegment bagfra, b og d fra Siden, stærkt forstørrede.

oprette, temmelig korte, spidse Genitalstifter, der ikke naar Segmentets ringformede Kant. Anlrøret uden tydeligt Vedhæng. Genitalsegmentets Bagkant set fra Siden noget bugtet.

En langvinget ♂, hvis Halvdækvingers Ribber bærer fine Prikker, og nogle ♀♀, hvis Halvdækvinger har tydelige, brunlige Prikker, foreligger fra Københavns nærmeste

Omegn. Den omtalte ♂ stemmer godt overens med Fiebers Beskrivelse og Figur af Arten, medens ♀ ♀ nærmest maa henføres til følgende Art. *L. tapina* er ellers kun angivet fra Sydfrankrig.

4. *L. obscurélla* Boh. En brunlig lys, sædvanlig noget mørkpletet Art, der er lettest kendelig ved, at Halvdækvingernes Ribber særlig bagtil er besatte med tydelige, men ganske smaa, børstebærende, mørke Prikker og ved ♂'s Genitalsegment, der bagfra set har Form af en ligesidet Trekant med afrundede Hjørner, og hvis Genitalstifter er meget korte, mørke, halvoprette, næsten sabeldannet lige, men med lidt indadkrummet, skarp Spidse; Anlrøret med to korte, stumpede, knudeformede Vedhæng. Panden mørk, med lyse Køle; Clypeus mørk. *L.* kortv. ♂ 2—2½ mm, kortv. ♀ 3 mm, langv. 3½ mm.

Fundet paa Als i Omegnen af Sønderborg, men har sikkert videre Udbredelse hos os, da den forekommer i vore Nabolande og iøvrigt er udbredt ikke alene over hele Europa, men ogsaa i Sibirien og i det østlige Nordamerika.

5. *L. collína* Boh. De forreste Issekøle med sorte Mellemrum. ♂'s Bagkrop mørk, med lyse Pletter i Længderækker, ♀'s helt lys eller lys og med mørkere Rækkepletter. *L.* kortv. 2—2½ mm, langv. 3—3½ mm.

♂'s Genitalsegment kun lidt udtrukket, lidt højere end bredt; Siderne med noget indadbøjede, fligdannede Udvidelser; Genitalstifterne noget udspærrede, udvidede mod Spidsen, men selve denne med en udadvendt, krøgeformet Spidse, forneden med udstaaende Tand. Anlrøret forneden med to smalle Vedhæng, der krydser hinanden.

Sjælden; Ry, Vejle, Sønderjylland, Dyrehaven, Maj—Juli; paa tørre Marker. — Udbredt over Europa, Nordafrika og Sibirien; i Skandinavien til nordfor Polarkredsen.

6. *L. elegántula* Boh. (Fig. 27). En temmelig lille Art, der som den foregaaende har Mellemrummene mellem Issens forreste Pandegruber sort udfyldte. ♂ i Al-

mindelighed med hvidlig Forryg, sort Scutellum og mørkpletet Bagkrop, ♀ brungullig med hvidlige og brunlige Smaapletter paa Bagkroppen. Den langvingede Form sjælden. L. kortv. 2—2½ mm, langv. 3—3½ mm.

♂'s Genitalsegment udtrukket, sort, med en gullig Plet paa Oversiden; dets Sider bagtil stærkt bueformet indskaarne; Genitalstifterne noget uregelmæssige, temmelig brede og lange, med skraat afskaaret Spidse og forneden med spateldannet Fremspring; Analrøret med to mægtige, udspærrede og indadkrummede, sylspidse Vedhæng.

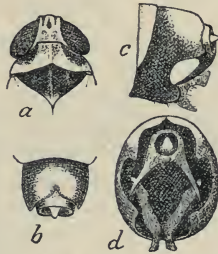

Fig. 27. *L. elegantula* Boh. a Forkrop. b Hannens Genitalsegment fra oven, c fra Siden og d bagfra. c og d betydelig mere forstørrede end a og b.

Noget stedegen; særlig i Skovegne paa Græsbund, Juni—Septbr. — Udbredt i Europa og Nordafrika.

7. *L. distincta* Flor. Ligeledes en lille Art. ♂ til dels mørkfarvet, ♀ lys. Panden sort, med lyse Køle; Isens forreste Køle med sorte Mellemrum. Langvingede Individier sjældne; undertiden findes meget kortvingede Individier. L. kortv. 2—2½ mm, langv. 3—3½ mm.

♂'s Genitalsegment temmelig kort, bagtil afstudet, med øverste Halvdel gullig og nederste Halvdel sort. Genitalstifterne brunlige, med lysere Spidse, temmelig lancetformet tilspidsede, noget udspærrede. Analrøret med to tilspidsede, men ret korte Vedhæng.

Meget sjælden; Skodsborg, Sept.; Skov ved Sønderborg paa Als i Maj; formentlig mere udbredt, da Arten forekommer hist og her baade i Mellem- og Nordeuropa.

8. *L. excisa* Mel. (elymi J.-Hrp.) (Fig. 28). En karakteristisk Art med ejendommelig klar og bleg Grundfarve. Forryg og Scutellum med elfenbenshvidlig Midtstribe.

Bagkroppen hos begge Køn i højere eller mindre Grad brun- eller mørkpletet. Hyppig langvinget. L. kortv. $2\frac{1}{2}$ mm. langv. $3\frac{1}{2}$ —4 mm.

♂'s Genitalsegment mørkt, men med blege Bag-

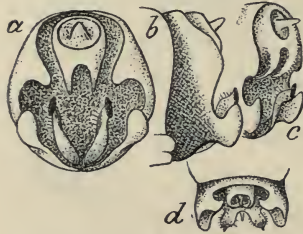

Fig. 28. *L. excisa* Mel.

a Hannens Genitalsegment bagfra, b fra Siden, c noget skraat fra Siden, d fra oven (lidt skraat bagfra). Lidt forskell. Forst.

rande, set bagfra saa højt som bredt, med størst Bredde nedenfor Midten; Siderne bagtil næsten halvcirkelformet indskaarne, med øverste, næsten tungeformede Fremspring indadbøjet, og nederste, stærkt afsatte Flig bagudrettet og noget opadret. Genitalstifter lyse, stærkt opadrettede, noget vredne og selve Spidsen endende i en sort, hammerformet og udadvent Udvidelse. Anal-

røret med to spidse, indadkrummede, kloblignende Vedhæng.

Paa Marehalm (*Elymus arenarius*) ved Havstrande. Arten er første Gang beskrevet af Melichar 1898 fra Sønderborg paa Als. Senere er den taget ved Strib, Fredericia og Tisvilde, Maj—Juni. Den er ikke fundet andre Steder end i Danmark.

9. *L. venósa* Germ. (*rhypara* Flor). En meget lille, ensfarvet, lysere eller mørkere begbrunlig Art, hvis Halvdækvinger har paafaldende skarpe Ribber; Forryggens og Scutellums Køle ligeledes skarpe. Øjnene grovere facetterede end hos de fleste andre Arter, hvilket tyder paa, at Arten lever i Halvmørke. Sjælden langvinget. L. kortv. ca. 2 mm, langv. 3 mm.

♂'s Genitalsegment kun lidt uddraget, lidt højere end bredt, bagtil omtrent lige afstudet. Genitalstifterne oprette, med mod hinanden vendte, noget krogformet krummede Spidser. Analrøret meget kort.

Lever mellem Tørvemos (*Sphagnum-Tuer*) i Moser og Skove. Sjælden; Tranekjær paa Langeland, Silkeborg, Ryget Skov ved Værløse, Aug.—Septbr. — Udbredt i det nordlige Europa.

10. *L. púllula* Boh. Ligeledes en meget lille, urent farvet Art, hvis afkortede Halvdækvinger og Bagkrop ofte er mørkere plettede; hos ♂ er Forryggen og Scutellum gulhvidlige. De afkortede Halvdækvinger har smalt hvidlig Bagrand. Som hos foregaaende Art er Panden bredest ned mod Clypeus. L. kortv. $1\frac{1}{2}$ —2 mm, langv. 3 mm.

♂'s Genitalsegment mørkt, bagfra set meget højere end bredt, smallest opadtil; dets Siderande uden Indskæringer. Genitalstifterne meget korte og jævnt udspærrede, deres Spidse lige afskaaret, men udadtil endende i en lille, spids Tand; ved Roden med en bagudrettet Tand, der let ses fra Siden. Analrøret lille, forsynet med to kraftige og lange, bagudhvævede Vedhæng.

Særdeles sjælden; Hillerød, Aug.; i Starmoser og Kær. — Udbredt i den nordligste Del af Europa.

11. *L. forcipáta* Boh. (Fig. 24 I a, b, c). Meget mørkt brunlig, ofte helt sort. Issen noget kortere end bred, hvorved den afviger fra vore andre Arter.

♂'s Genitalsegment meget stærkt uddraget, bagtil lige afstudet, lidt bredere end højt, ovenfra set med tangformet ombøjede Sider. Genitalstifterne stærkt udspærrede, lancetdannede, noget S-formet bøjede. Sjælden langvinget. L. kortv. 2— $2\frac{1}{2}$ mm, langv. $3\frac{1}{2}$ —4 mm.

Ikke almindelig; i Enge, Moser og Skovkær, Maj—Aug. — Udbredt i Størstedelen af Europa og helt op i det nordligste Skandinavien.

12. *L. Bóldi* Edw. (Fig. 30 II e, d). Panden lys, men Kølene paa hver Side med en smal, sort Linie; Issens forreste Gruber sort udfyldte. Forkroppen iøvrigt urent bleggullig; Oversidens Køle, særlig hos ♂, mere hvidlige. Halvdækvingerne i alle Tilfælde blege. ♂'s Bagkrop

sort, ♀'s lys, med Længderækker af mørkere Pletter. Hyppig langvinget. L. kortv. $2\frac{1}{2}$ —3 mm, langv. $4\frac{1}{2}$ mm.

♂'s Genitalsegment meget kort, næsten indsænket, bagtil omtrent lige afstudet. Genitalstifterne temmelig korte, opadkrummede, bredere mod den noget skraat afskaarne Spidse, hvis indvendige Hjørner er tandformet skarpe.

Meget sjælden; ved Havstrande; Fanø, Tisvilde, Aug. — Hist og her i Mellemeuropa.

13. *L. lugubrina* Boh. (Fig. 29 c, d). Kraftig bygget Art. Den kortvingede ♂ har en Del Lighed med visse

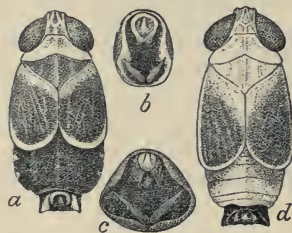

Fig. 29. a *L. leptosoma* Flor. b Genitalsegment bagfra, samme. d. *L. lugubrina* Boh. c Hannens Genitalsegment bagfra, samme. Forskell. Forstørrelse.

Arter af Slægten *Stiroma*, idet dens Halvdækvinger er mørke, men har blegfarvede Rande; Kroppen iøvrigt overvejende lys. ♀ er helt lys eller har Bagkroppen lidt mørkpletet; dens Halvdækvinger lyse. Temmelig sjælden langvinget. L. kortv. ♂ ca. 3 mm, ♀ 4 mm, langv. $4\frac{1}{2}$ —5 mm.

♂'s Genitalsegment sort, udtrukket, set bagfra afrundet-trekantet, bredere end højt. Genitalstifterne stærkt udspærrede, lange, tilspidsede. Anlrøret med to korte Vedhæng.

Temmelig sjælden; dog flere Steder i Nordsjælland paa Engbund, Maj—Aug. — Udbredt i Mellem- og Nord-europa.

14. *L. leptosoma* Flor (Fig. 29 a, b). Af Udseende noget lig foregaaende Art, men meget mindre, mørkere farvet og iøvrigt ret afvigende fra denne. De afkortede Halvdækvinger hos ♀ med tydelig blegere Bagrand. ♂'s. Bagkrop overvejende sort. L. 2 — $2\frac{3}{4}$ mm.

♂'s Genitalsegment sort, med hvidlig Bagrand, bagfra set rundagtig ovalt, lidt højere end bredt. Genitalstifterne udspærrede, ret korte, lancetdannet tilspidsede, omtrent lige. Analrøret med to meget korte Vedhæng.

Yderst sjælden; Ryget Skov ved Værløse St., Septbr. — Udbredt over hele Mellemeuropa, men synes ikke at gaa længere mod Nord end til Danmark og Livland.

15. *L. denticāuda* Boh. ♀ helt lys; ♂ med mørk Bagkrop og med sidste Rygled lysrandet. Ikke sjælden langvinget. L. kortv. ca. 2 mm, langv. ca. 3 mm.

♂'s Genitalsegment mørkt, med en smal, lys Tværlinie ved Roden af Segmentets Overside; Bagrandens Sider indskaarne, saaledes at der foroven paa hver Side dannes en veludviklet, spids, noget indadbøjet Flig; i Midten af Undersidens Indskæring findes en spids, bagudrettet Tand. Genitalstifterne mindre udspærrede, kraftige, men korte, temmelig brede, endende i en skævt stillet, gulagtig, noget halsformet indsnøret Spidse. Analrøret forneden med et kort Vedhæng.

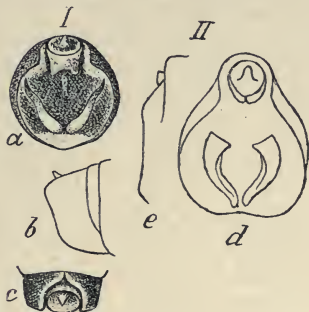

Fig. 30. I *L. Aubei* Perr.

a Hannens Genitalsegment bagfra, b fra Siden, c fra oven.

II *L. Boldi* Edw.

d Hannens Genitalsegment bagfra, c Bagkanten set fra Siden. Forskell. Forstørrelse.

Særdeles sjælden; Mose ved Strandby pr. Nysted. — Udbredt i Mellemd og Nordeuropa helt op til Polarkredsen.

16. *L. Aubei* Perr. (Fig. 30 I a, b, c). En temmelig let kendelig Art, hvis Forkrop og Halvdækvinger er blegt lergullige, og hvis Køle paa Isse, Forryg og Scutellum er ret udviskede. Hos ♂ findes en smal, hvidlig Midt-

linie paa Forryg og Scutellum. ♂'s Bagkrop er sort, men med 3 eller 5 smalle, lyse, rækkestillede Pletter; ♀'s Bagkrop er lys, med hvidlig Ryglinie og mod Siderne med et Par Længderækker af mørke Smaapletter. Ikke sjælden langvinget. L. kortv. $2\frac{1}{2}$ —3 mm, langv. ca. $3\frac{1}{2}$ mm.

♂'s Genitalsegment hvidrandet, oventil meget dybt, vinkelformet indskaaret, øverste Del noget udtrukket, set bagfra rundagtigt. Genitalstifter udspærrede, lange, skarpt tilspidsede, to Gange bugtede, lyse, men mørkere mod Spidsen. Analrøret med to korte Vedhæng.

Ikke sjælden paa tørre Marker og i Klitter. — Udbredt i det meste af Europa, men gaar ikke langt mod Nord i Skandinavien; findes ogsaa i Nordafrika.

17. *L. exigua* Boh. Meget lig foregaaende Art, men betydelig mindre. Nu og da langvinget. L. kortv. 2 mm, langv. $2\frac{3}{4}$ mm.

♂'s Genitalsegment meget lidt udtrukket og buetformet indskaaret paa Rygsiden. Genitalstifterne noget udspærrede og vredne, le- eller seglformet krummede og tilspidsede indefter, ved Roden med en fin, bagudrettet Tand. Analrøret uden tydelig forlænget Vedhæng.

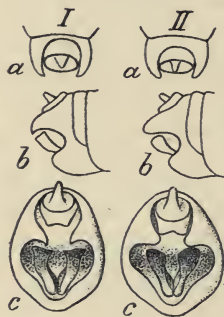

Fig. 31. I *L. brevipennis* Boh. II *L. Fairmairei* Perr. a Hannens Genitalsegment fra oven, b fra Siden, c bagfra.

Forskell. Forstørrelse.

Meget sjælden; paa Marker og Strandenge; Bøtø paa Falster, Ulfs-hale paa Møen, Sønderjylland, Maj—Juli. — Udbredelse omtrent som *L. Aubei*, men synes at gaa længere nordpaa i Skandinavien.

18. *L. brevipennis* Boh. (Fig. 31 I a, b, c). Begge Køn ensartet gulagtige. ♀ dog med mere brunlig Tone. Sjælden langvinget; de afkortede Halvdækvinger $\frac{2}{3}$ saa lange som Bagkroppen. L. kortv. $2\frac{1}{2}$ —3 mm, langv. 4— $4\frac{1}{2}$ mm.

♂'s Genitalsegment lille, dets Bagrand paa Siderne dybt indskaaret; den herved dannede øverste Sideflig med meget skarp og noget nedadkrummet Spidse. Genitalstifterne brede, svagt udspærrede, noget bølgeformet udvidede mod den mørke Spidse; selve Spidsen-økseformet afskaaret, med Inderhjørnet meget skarpt tandformet. Analrørets Vedhæng meget kort.

Ikke almindelig; i Moser, Enge og Grøfter, Juli—Septbr. — Udbredt over det meste af Europa, særlig mod Nord.

19. *L. Fairmairei* Perr. (neglecta Flor) (Fig. 31 II a, b, c). Af Størrelse og Udseende ret lig foregaaende. De forreste Issekøle dog skarpere. Sikrest adskilles Arten ved ♂'s Genitalsegment, hvis øverste Sideflige har afrundet og lige bagudrettet Spidse. Genitalstifternes Spidse er mere rundet-bueformet afstudsset, med but Inderhjørne. Sjældent langvinget. L. kortv. ca. 3 mm, langv. 4½ mm.

Meget sjældent; paa Engbund; Silkeborg, Als, Juli—Aug. — Udbredelse i Europa som foregaaende Art.

20. *L. straminea* Stål. Ligeledes en ensfarvet bleggul Art, hvis ♂-Genitalsegment dog afviger meget fra de to foregaaende Arter. Halvdækvingerne med kraftige, gulhvidlige Ribber. L. kortv. 2—2½ mm, langv. 3½ mm.

♂'s Genitalsegment stort, bagtil med afstudsede Side- rande, uden Flige. Genitalstifterne korte, ved Roden brede og med en sort, bagudrettet Tand, mod Spidsen afsmal- nede og tangformet krummede mod hinanden. Analrøret stort, med to store, tanddannede, indbøjede Vedhæng.

Meget sjældent; Skove ved Nykøbing F., Juli. — Ud- bredt i Mellem- og Nordeuropa og langt op i det nord- lige Skandinavien.

21. *L. flavéola* Flor, En lille, ensfarvet bleg- eller rødliggul Art. L. kortv. ca. 2 mm, langv. ca. 3 mm.

♂'s Genitalsegment stort, uden Flige paa Bagkantens

Sider. Genitalstifterne temmelig oprette og lange, noget krummede, lidt bredere mod Spidsen og selve Spidsen skraat afstudset. Analrøret med to korte, lidt knudeformede Vedhæng.

Meget sjælden; Dyrehaven, Juni. — Omtrent samme Udbredelse i Europa som foregaaende Art.

22. *L. cóncolor* Fieb. (Fig. 26 B). Stor og kraftig Art, ensfarvet lys, eller ♂ for en stor Del mørk- eller sortfarvet. L. kortv. 3 mm.

♂'s Genitalsegment udtrukket, Bagkantens Sider forneden noget but vinkelformet udstaaende, Indskæringen i Midten forneden meget dyb, langagtig klokkeformet. Genitalstifterne lange og smalle, i Midten stærkt udbuede og noget sammensnørede. Spidsen skraat afskaaret indad. Analrøret meget stort, med to korte, vidt adskilte Vedhæng.

Til denne Art hører formentlig *Paralibúrnia Jacobséni* J.-Hrp., der er beskrevet efter en ♂ med meget ejendommeligt, men maaske misdannet Genitalsegment.

Meget sjælden; Vordingborg, Bremersvold, Juni—Juli. — Iøvrigt kun kendt fra Tyskland og Frankrig.

Oversigt over Liburnia-Arter,

der forekommer nær vort Faunaomraade.

1. Kølene skarpe paa Overgangen fra Isse til Pande	2
— Kølene mere eller mindre udfladede eller udviskede paa Overgangen fra Isse til Pande	4
2. Panden helt mørk mellem de hvidlige eller gulagtige Køle. Scutellum sort, kun Spidsen lys. Hannens Genitalsegments Bagkant med noget indskaarne Sider; Genitalstifterne korte, brede ved Roden, derefter indsnævrede og opadkrummede. L. kortv. 2—3 mm, langv. 3½—5 mm	<i>L. striatella</i> Fall.
— Panden helt lys, eller Kølene kun randede af en mørk Søm, saaledes at der mellem Kølene findes en lys Stribe	3
3. Stor Art (3½—5 mm). Hannens Genitalstifter oprette, lancetformede, paa Indersiden ved Roden med en spids, opret Tand	<i>L. sordídula</i> Stål.

- Mindre Art (2—3½ mm). Hannens Genitalsegment højere end bredt. Genitalstifterne stærkt udspærrede, tilspidsede, lange, noget S-formet krummede.....
 L. distinguénda Kirschb.
4. Lille Art (2½ mm). De afkortede Halvdækvinger rødligbrune eller mørke, lysere mod Roden og med bredt hvidlig Bagrand. Hannens Analrør med to adskilte Vedhæng. Pandens Midtkøl utydelig.....
 L. paryphásma Flor.
- Større Art (Han 2½ mm, Hun 3—4½ mm). Halvdækvingerne overalt med bleg Kantribbe. Hannens Analrør med to smalle og lodret stillede, næsten sammenhængende Vedhæng. Pandens Midtkøl skarp.....
 L. Bohemáni Stål.

10. *Dicranótopis* Fieb.

Nærbeslægtet med *Liburnia* og afviger kun ved Genitalsegmentets ejendommelige Udvikling hos ♂ samt ved, at Pandens Midtkøl er gaffeldelt et godt Stykke nedenfor Issespidsen. Bagskinnebenenes Spore er forholdsvis kort. Klimadimorf.

Arterne opholder sig baade i og udenfor Skove, helst paa ikke altfor tørre og solbelyste Steder.

Oversigt over Arterne.

Pande og Clypeus bleggule, men som Regel med mørke Linier langs Kølene..... 1. hamáta.
 Pande og Clypeus sorte mellem de lyse Køle (i det højeste med lyse Striber hos Hunnen)
 2. flávipes.

1. *D. hamáta* Boh. (Fig. 32). Hovedsagentlig blegfarvet, ♂'s Bagkrop dog overvejende sort. Issens forreste Køle med sort udfyldte Mellemlum. ♂ og den kortvingede ♀ oftest med en mørk Plet ved Clavusspidsen. Sjældnen langvinget. L. kortv. ca. 3 mm, langv. 4—5 mm.

♂'s Genitalsegment karakteristisk, oventil langt ud-

trukket og dybt kløftet, saa at der fremstaar to, noget tangdannede Forlængelser. Genitalstifterne næsten lige, temmelig lange, noget udspærrede.

Ikke sjælden i Skove, Juni—Septbr. — Udbredt over Europa, Sibirien og Nordafrika.

2. *D. flávipes* Sign. Meget lig foregaaende, men noget mindre, og Panden er mørk mellem de lyse Køle; undertiden forekommer dog hos ♀ en smal, lys Stribe mellem Kølene. Clavusspidsen sjældnere mørkfarvet. Sjælden langvinget. L. kortv. $2\frac{1}{2}$ —3 mm, langv. $3\frac{1}{2}$ — $4\frac{1}{2}$ mm.

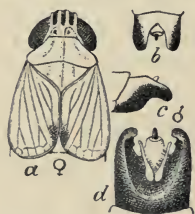

Fig.32. *D.hamata* Boh.
a Forkrop og afkort. Halvdækvinger, b Han-
nens Genitalsegment
fra oven, c fra Siden,
d skraat fra Under-
siden. d mere forstør-
ret end a, b og c.

♂'s Genitalsegment med langt mindre udtrukket Overside og ikke nær saa dybt kløftet. Genitalstifterne noget tangformet krummede mod hinanden.

Meget sjælden; Eng ved Vejle, Juni (de her fundne Ekspl. hører dog muligvis til foregaaende Art). — Udbredt i Mellemeuropa, Rusland og Sibirien.

11. *Stiróma* Fieb. (delvis *Ditropis* Fieb.).

Let kendelig paa, at den temmelig brede Pande har to mere eller mindre svage, parallelt løbende Midtkøle. Forryggen paafaldende kort, og Bagfoden og den bevægelige Bagfodsspore kortere og mere sammentrængte end hos de fleste andre Delphaciner. Klimadimorf; hos os næsten altid kortvinget.

Enkelte af Arterne adskiller sig biologisk fra de øvrige, der træffes mellem Græs, ved at leve paa Ørnebregne (*Pteris aquilina*).

Oversigt over Arterne.

1. Kølene udviskede paa Overgangen fra Pande til Isse. De afkortede Halvdækvinger ensfarvet lyse eller mørke..... 2
- Kølene ret skarpe paa Overgangen fra Pande til Isse. De afkortede Halvdækvinger mere eller mindre mørke, altid med hvidlig eller endog snehvid Bagrand..... 4. *albomarginata*.
2. Panden nedadtil (mod Clypeus) og Scutellum (mod Siderne) med 2 sorte Pletter. Han og Hun ikke af meget forskelligt Udseende..... 3
- Panden ensfarvet lergul. Scutellum hos Hunnen ligeledes ensfarvet lys, hos Hannen derimod helt eller dog udbredt mørkfarvet. Han og Hun meget forskellige baade i Størrelse og Farve 1. *ptéridis*.
3. Hannens Genitalstifter temmelig oprette og lancetformet tilspidsede..... 2. *bicarinata*.
- Hannens Genitalstifter temmelig udspærrede og med hammerformet udvidet Spidse.... 3. *affinis*.

1. *St. ptéridis* Boh. (Fig. 33). Udpræget kønsdimorf, idet de to Køn er meget forskellige, baade hvad Størrelse og Farve angaar. Ben slanke og lange. Kendes kun som kortvinget.

♂: Lille (ca. 2½ mm). Scutellum, Bagkrop og Halvdækvinger sorte eller dog sortebrune; Forbenenes Laar sædvanlig for Størstedelen mørke. Anlrør blegt.

♀: Stor, bred og robust (ca. 4 mm). Overvejende lys, nærmest voksgul, men Bagkroppen ofte meget mørkfarvet eller næsten sort. Undertiden er Halvdækvingerne noget mørkere mod Spidsen. Benene helt lyse (Kloleddet dog som hos de fleste indenlandske Cikader mere eller mindre mørkt).

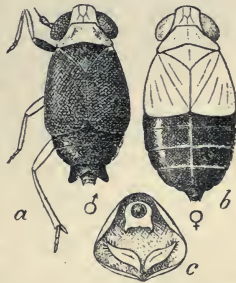
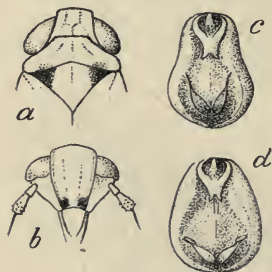

Fig. 33. *St. pteridis* Boh. a Han, b Hun, c Hannens Genitalsegment bagfra, stærkt forstørret. Hannen 8×, Hunnen 6× forstørr.

Meget sjælden; udelukkende paa Ørnebregne i Juni Maaned; kun funden i Omegnen af Silkeborg (bl. a. Gern

Bakker og Virklund), ved Svendborg samt paa Mols. — Udbredt over store Dele af Europa (ogsaa i Sverrig) samt i Lilleasien.

2. *St. bicarinata* H. Sch. (Fig. 34 a, b, c). Bleggul, men med skarpt begrænset sort Tegning saaledes fordelt:

2 á 3 Pletter paa hver Brystside, 1 trekantet Plet i hvert Scutellumhjørne og 1 Plet paa hver Side af den nederste Del af Panden lige overfor Clypeus. Meget sjælden langvinget. L. ♂ 3—3½ mm, kortv. ♀ ca. 4 mm, langv. ♀ 4½—5 mm.

♂'s Genitalstifter halvoprette, tilspidsede.

Fig. 34 a, b og c henholdsvis Forkrop, Pande og Hannens Genitalsegment (bagfra) af *St. bicarinata* H. Sch. d Hannens Genitalsegment bagfra af *St. affinis* Fieb. c og d stærkere forstørrede end a og b.

Ikke sjælden; hyppigst i de jyske Bakke- og Skovegne, hvor den særlig findes paa Skovenge, Juni—Juli. — Udbredt over hele Europa til nord for Polarkredsen; ogsaa i Nordafrika.

3. *St. affinis* Fieb. (Fig. 34 d). Ligner i høj Grad foregaaende, men er gennemgaaende lidt mindre, og begge Køn næsten af ens Størrelse. Meget sjælden langvinget. L. kortv. 3⅓—4 mm.

♂'s Genitalstifter stærkt udspærrede, med en hammerformet Udvidelse paa Spidsen.

Ikke sjælden og paa samme Steder som forrige Art, Juni—Juli. — Udbredt over Mellemeuropa, men gaar ikke langt mod Nord.

4. *St. albomarginata* Curt. (mōesta Boh.) (Fig. 35). En lille, delvis mørk Art. Forryggen hvidlig bagtil, men sædvanlig noget mørkere fortil. Scutellum oftest mørk, Pandens og Issens Køle skarpe, mere eller mindre sort-

indfattede. De afkortede Halvdækvinger brunlige eller helt sorte, men altid med mælkefarvet eller hvidlig Bagrand; fuldtudviklede Halvdækvinger blege. Mindre sjælden langvinget. L. kortv. ♂ ca. 2 mm, kortv. ♀ $2\frac{1}{2}$ —3 mm, langv. $3\frac{3}{4}$ —4 mm.

♂'s Bagkrop sort. Genitalstifterne mere eller mindre udspærrede, spidse.

Ikke meget sjælden; hyppigst i de jyske Bakke- og Skovegne, særlig paa Ørnebregne, Juni—Juli. — Udbredt over det meste af Europa helt op i det nordligste Skandinavien; forekommer ogsaa i Nordafrika.

12. *Achorótile* Fieb.

Som foregaaende Slægt med 2 Pandemidtkøle, men ejendommelig ved, at navnlig Panden og Forryggen mod Siderne er forsynede med smaa, fremstaende Korn eller Tuberkler. Klimadimorf.

Paa græsbevoksede, tørre eller dog ikke altfor fugtige Lokaliteter.

Ach. albosignáta Dahlb. ♂ mørk med lys Tegning, ♀ sædvanlig helt lys. Følehorn og Ben mere eller mindre mørkfarvede. De afkortede Halvdækvinger hos ♂ mørke, hos ♀ gulagtige, hos langvingede ♀♀ er Halvdækvingerne blege, men ofte med mørk Clavusspidse. L. kortv. $2\frac{1}{2}$ mm, langv. 3— $3\frac{1}{2}$ mm.

En Nymfe fra Ryget Skov ved Værløse kunde høre til denne Art, men Bestemmelsen er ikke sikker. —

A. C. Jensen-Haarup: Cikader.

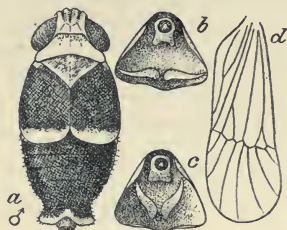

Fig. 35. *St. albomarginata* Curt. a Han. b og c Genitalsegment med forsk. stillede Genitalstifter. d Fuldtudviklet Halvvingedække. Forskelligt forstørrede, a $\times 11$.

Arten er udbredt over det mellemste og nordlige Europa og forekommer ogsaa i Dele af Nordamerika.

III. Fam. Scaridæ.

En ejendommelig og let kendelig Familie. Isen fortil bladagtig udfladet og med et vinkel-dannet Fremspring foran hvert Øje; Forryggen med 2 sidestillede, halvoprette, øreformede Udvidelser; Rummet herimellem dalformet fordybet.

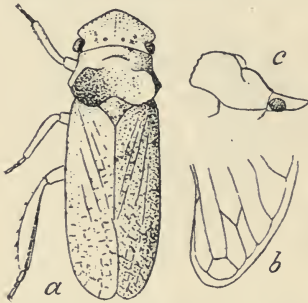

Fig. 36. a *L. aurita* Linn. b Yderste Halvdel af en Flyvevinge. c Hoved og Forryg fra Siden. a 3 X forstørret.

Bagskinnebenets Yderkant knivformet udfladet, forsynet med nogle Smaatænder; Mellemskinnebenet svagt fortykket tæt ved Knæet, noget smallere mod Spidsen.

Familien har kun en eneste Repræsentant, der forøvrigt er vor største Cikade, saa langt mod Nord.

1. *Lédra* Fabr.

(Samme Kendetegn som Familien).

L. aurita Linn. (Ørecikaden) (Fig. 36). Smudsig graalig grønlig, med nogen Marmorering. Halvdækvingerne ujævne af mange overkomplette Tværribber, der danner en Del uregelmæssige Celler. L. 13—17 mm.

Ikke almindelig og mest enkeltvis; i Skove, hyppigst paa El, Hassel, Eg og Poppel, Juli—Aug.; ret store Larver træffes tidligere paa Sommeren. — Udbredt over det meste af Europa og i Kaukasus.

Denne træge og langsomme Cikade har en udpræget

Beskyttelsesdragt; naar den f. Ekspl. sidder tæt tiltrykket en graagrønlig Ellestamme, er den paa Grund af Kroppens ujævne Overside og graagrønlig Farve næsten ikke til at skelne fra Ellebarken. Dens eksotiske Slægtninge er som Regel ligeledes træge Insekter, der er beskyttede ved Forklædning.

IV. Fam. Membracidae (Skjoldcikader).

Ligeledes meget ejendommeligt byggede Cikader. Hovedet er stillet lodret under den stærkt hvælvede og nedfaldende forreste Del af Forryggen. Paa hver Side af Forryggen findes ofte et tandformet, udadrettet Fremspring, og Bagranden er altid udvidet i en mægtig tornformet Forlængelse, der dækker over Scutellum og gaar hen over Halvdækvingernes Rygsøm. Halvdækvingernes Ribber kraftige. Skinneben forholdsvis korte, uden fremtrædende Torne.

Ogsaa denne Familie er faatallig repræsenteret hos os, idet den hører hjemme under varmere Himmelstrøg, hvor den ofte optræder under de mest fantastiske Former, navnlig hvad Forryggens Bevæbning angaar.

Vore to Arter lever den ene paa Løvtræer, den anden paa ærteblomstrede, buskagtige Planter.

Oversigt over Slægterne.

Forryggen paa hver Side foroven med et tilspidset, tandformet udstaaende Fremspring; den bagudrettede Torn meget lang, noget bølgeformet bøjet. Kroppen 7—8 mm lang 1. *Centrótus*.
Forryggen uden saadant Fremspring; den bagudrettede Torn kortere, lige. Kroppen 3—4 mm lang ...
..... 2. *Gargára*.

1. *Centrótus* Fabr.

Krop kraftig bygget og forholdsvis bred. Forryggen højt hvælvet, med to spidse Sidetænder og

en lang, smal, tilspidset Torn, der udgaar fra Midten af Bagranden og strækker sig langt bag Scutellumspidsen helt hen i Nærheden af Vingespidsen. Halvdækvingerne skarpt tagstillede. Skinneben trekantede; Fødderne korte.

Opholder sig paa Buske og lave Løvtræer paa og ved fugtige Steder.

C. cornutus Linn. (Skjoldcikaden, Torncikaden, Horn-cikaden) (Fig. 37). Brunlig mørk. Let kendelig paa den højt hvælvede Forryg, der paa hver Side er forsynet med

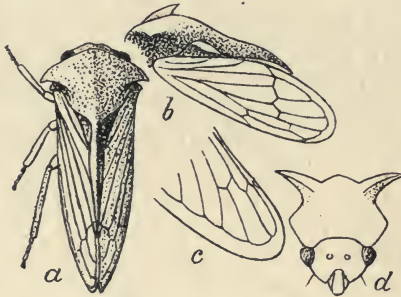

Fig. 37. *C. cornutus* Linn.

a Oversiden med venstre Sides Ben, $\times 5$; b Oversiden skraat fra Siden; c yderste Halvdel af en Flyvevinge; d Hoved og Forryg forfra. Forskell. Forstørr.

en udstaaende, spids Forlængelse og bagtil i Midtlinien udsender en meget lang og smal, oventil skarp, noget bølgeformet bøjet Torn, der ofte er af Længde med Bagkroppen, men dog ikke naar Halvdækvingernes Spidse. Tornens skarpe Ryg forlænger sig fremefter i Form af en smal Køl langs Forryggens Midte, L. 7—8 mm.

Almindelig i Skovegne over hele Landet, særlig paa lav Pil, Birk og Hassel, Maj—Juli. — Udbredt over Europa og Vestsibirien, dog ikke i de allernordligste Egne.

2. *Gargára* Am. et Serv.

Kroppen som hos foregaaende Slægt kort og sammentrængt og afviger iøvrigt kun fra *Centrotus* ved *Forryggens* Bygning, idet de tandformede *Sidefremspring* mangler, og den bagudrettede *Torn* er kortere og bredere.

Paa ærteblomstrede Planter som *Gyvel*, *Krageklo*, *Visse* og *Sneglebælg*.

G. genístæ Fabr. ♂ meget mørk eller sort, ♀ mørkt rødbrunlig; *Halvdækvingerne* lysere, navnlig mod *Spidsen*, men hyppig noget mørkplettede. *Oversiden* tæt punkteret, med tilliggende, gyldne eller sølvglinsende, korte *Smaa-haar*. L. 3—4 mm.

Yderst sjælden; funden ved *Haderslev* paa *Gyvel* (*Sarothamnus scoparius*), *Højsommer*; forekommer muligvis ogsaa længere mod Nord, f. Eks. i *Lunderskov-Koldingegnen*, og maa særlig søges, hvor *Gyvel* eller *Visse* (*Genista*) vokser. — *Udbredt* over *Mellem- og Sydeuropa*, *Nordafrika* og store *Dele af Asien*.

V. Fam. *Ulopídae*.

Kroppen lille, kort og tæt bygget, bredest over *Øjnene*. *Panden* hvælvet, men op mod *Isseranden* noget flad. *Issen* fortil udfladet og skarp, med bredt afstudset *Forrand*. *Forryggen* meget tværbred, med omtrent rette *Sider*; *Forranden* svagt bueformet rundet, *Bagranden* lige. *Bagbenene* i meget ringe *Grad* udviklede som *Springben*.

Paa tørre *Marker* og i *Hedeegne*. Hos os kun én *Slægt*.

1. *Ulópa* Fall.

Panden hvælvet, oventil udfladet, navnlig mod Siderne afgrænset ved en dyb Fure. Forryggen

mere end dobbelt saa bred som lang, paa hver Side med et lille Nedtryk. Scutellum lille, trekantet. Halvdækvingerne læderagtige, uden tydelig Grænse mellem Corium og Clavus, undertiden afkortede (i saa Tilfældeer Flyvevingerne rudimentære eller manglende). Ben korte og kraftige; Bagbenene lidt længere end de øvrige; Skinnebenene firekantede, uden tydelige Torne.

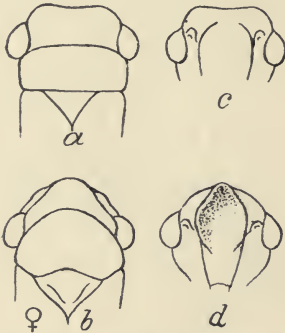

Fig. 38. a *Ulopa reticulata* Fabr. Forkroppen fra Oversiden, c øverste Del af Panden. b *Megophthalmus scanicus* Fall. Forkroppen fra Oversiden, d Panden. Stærkt forstørr.

Kun én Art hos os; muligvis kan dog endnu en Art findes her.

Oversigt over Arterne.

Overside graabrunlig; Halvdækvingerne med to skæve, hvidlige Tværbaand..... 1. *reticulata*. Oversiden ensfarvet graalig eller graalig hvid og med 3 mørke Længdestriber paa hvert Halvvingedække. Paa Slangehoved (*Echium vulgare*). L. $2\frac{1}{2}$ — $3\frac{1}{2}$ mm. Tyskland..... U. *trivia* Germ.

1. U. *reticulata* Fabr. (Fig. 38 a, c). Kraftig punkteret. Brunlig; ♂ mørkere end ♀. Halvdækvingerne med 2 lysere, noget skraatstillede Tværbaand. Hovedets Forrand lige afskaaret eller kun meget svagt indbuet. Den

langvingede Form benævnes *macróptera* Kirschb., den kortvingede *obtécata* Fall. L. 3—3³/₄ mm.

Almindelig paa sandede eller tørre Lyngmarker, hvor den ynder at opholde sig ved Roden af Lyngbuskene. Hos os er den i de aller fleste Tilfælde langvinget, medens den i Nordskandinavien og Finland næsten altid er kortvinget; den er altsaa udpræget klimadimorf. — Udbredt over hele Europa til nord for Polarkredsen.

VI. Fam. Paropídæ.

Som foregaaende omfatter denne Familie kun smaa Arter med højt hvælvet, punkteret Krop, hvis største Bredde findes tværs over Øjnene. Pandens øverste Del udhulet; Udhulingen er delvis omgivet af en ophøjet Liste. Issen ujævn, fortil næsten vinkelformet fremskydende. Forryggens Sider rundede; dens Forrand stærkt frembuget; Bagranden svagt indbuget. Bagbenene tydelig uddannede Springben.

I Nord- og Mellemeuropa kun én Slægt med én Art:

1. *Megóphthalmus* Curt. (*Parópia* Germ.).

Issen kort, noget fremdraget i Midten, Siderandene lidt opadbøjede foran Øjnene; fra Pandessespidsen løber en Sideliste ned mod Følehorngruben; mellem denne Liste og Issekanten dannes en trekantet Fordybning. Halvdækvingerne læderagtige, noget gennemsigtige, med kraftige Ribber og tydelig Adskillelse mellem Clavus og Corium. Skinnebenene firekantede. Bagskinnebenenes yderste (øverste) Kant med enkelte fine Børster.

M. scanicus Fall. (Fig. 38 b, d). ♀ sædvanlig ensfarvet blegt gulbrunlig, ♂ derimod med mørkpletet Isse (hyppigst 3 mørke Pletter ved Forranden) og mørkfarvet, men noget gulpletet eller bagtil smalt gulrandet Forryg; oftest er Forryggen gullig langs Midten, men har i saa Tilfælde altid en mørk, smal Længdelinie i Midten. Scutellum sort, mod Spidsen med to blege, kommalignende Streger. L. 3—4 mm.

Almindelig paa Sandmarker og aabne Skovbakker under Græs og Lyng, Juli—Septbr. — Udbredt over hele Europa, undtagen den aller nordligste Del, samt i Nordafrika.

VII. Fam. Cercopidæ (Skumcikader).

Kroppen temmelig robust, ofte af betydelig Størrelse; Oversiden og delvis Undersiden sædvanlig fint korthaaret. Panden hvælvet eller endog næsten blæreformet hævet, i de fleste Tilfælde forsynet med en Mængde tætstillede, indtrykte, mørkfarvede Tværlinier. Issen noget vinkelformet fremskudt i Midten, fortil med et af nedtrykte Linier begrænset, mere eller mindre firekantet Felt. Forryggen med korte Sider, Bagranden i Midten med et næsten vinkelformet Indsnit. Scutellum lille. Halvdækvingerne læderagtige helt til Spidsen og altid længere end Bagkroppen. Benene kraftige; Bagskinnebenenes Yderkant med 1—3 Tænder eller Torne. Ved Enden af Bagskinnebenene findes en Krans af korte Torne; lignende Torne ses paa Enden 1. og 2. Bagfodsled.

De herhen hørende Cikader lever blandt Græs eller paa Træer og Buske. Mod Slutningen af Sommeren aflægger Hunnen sine Æg, der overvintrer. Næste Foraar

fremkommer de mere eller mindre grønlig Larver, der straks opsøger de spæde Skud paa en passende Næringsplante, som de derefter begynder at suge af. De flydende, vandagtige Ekskrementer, som Larven afgiver, blandes, straks de træder ud af Gattet, med Luft fra Larvens bageste Aandehuller og bliver derved til en slimet, spyt- eller sæbeskumsagtig Vædske, der, da Larven sidder med Hovedet nedad, snart breder sig over hele Dyret og derved danner et beskyttende Dække, som sikkert afholder mange Fjender fra Angreb og vel ogsaa ofte helt skjuler Larven; efterhaanden samler den vandagtige Del sig og falder draabevis ned, medens der altid bliver en Del Skum tilbage; ud af denne spytblærede Vædske, der er almindelig kendt under Navn af „Gøgespyt“ (i Jylland „Kukkemandsspyt“), fremkommer den fuldtudviklede Cikade i Løbet af Højsommeren.

Familien er meget talrig og formrig i de sydligere Lande. Hos os forekommer kun 3 Slægter.

Oversigt over Slægterne.

1. Forryggen Forrand lige afskaaret eller dog kun meget svagt fremadbuget i Midten. Halvdækvingernes Yderside stærkt rundet-udvidet. 1. *Lepyrónia*.
— Forryggen Forrand i Midten vinkel- eller bueformet fremstaaende. Halvdækvingernes Yderside i det højeste jævnt og svagt buerundet-udvidet. 2
2. Isse og Forryg med en tydelig ophøjet, fin Midtlinie. Snabelen naar tilbage til Baghofterne. Som Regel større Arter (7—11 mm). 2. *Aphrophóra*.
— Isse og Forryg uden Midtkøl. Snabelen naar til Mellemhofterne. Som Regel mindre Arter ($3\frac{1}{2}$ —7 mm). 3. *Philænus*.

1. *Lepyrónia* Am. et Serv.

Kroppen kort og bred, meget hvælvet, bredest bag Midten. Forryggen i Midtlinien næppe længere end Issen. Halvdækvingerne stærkt buget-udvidede over Midten, ofte skarpt mørktegnede, med meget svage Ribber. ♂ oftest betydelig mindre end ♀.

L. coleoptrata Linn. (Fig. 39). Oversiden gulbrunlig med mørk Tegning, sjældnere ensfarvet bleg. Isse og Forryg mere eller mindre mørkplettede.

Fig. 39. *L. coleoptrata* Linn. Han.

× 7.

Langt bag Halvdækvingernes Midte gaar et mørkt eller helt sort Tværbaand; fra Scutellum og skraat ned- og udad mod dette Tværbaands Ydergrænse strækker sig et mørkt Skraabaand, hvis Regelmæssighed dog ofte brydes af Bipletter inden- og udenfor; hyppig findes en mørk Længdestribe ved Skuldrene og ikke sjældent mørke Pletter ved Halvdækvingernes Spidse. Hos ♀ er den mørke Tegning langt mere utydelig end hos ♂. L.

♂ 5—6 mm, ♀ 7—8 mm.

Meget sjælden; Bornholm, Juli. — Udbredt over Europa med Undtagelse af det yderste Nord og Syd, Vest- og Nordasien og Dele af Nordamerika.

2. *Aphrophóra* Germ.

Kroppen stor og forlænget. Halvdækvingernes Sider jævnt og kun svagt rundede. Oversiden tæt og kraftig punkteret. Issen og den forreste Del af Forryggen med en fin, men tydelig ophøjet Køl eller Længdeliste i Midten. Forryggen i Midtlinien næsten dobbelt saa lang som Issen. Benene korte og kraftige.

De to hidtil fundne danske Arter lever særlig paa lav Pil og Birk; en tredje Art, som maaske ogsaa forekommer her, opholder sig paa Naaletrær.

Oversigt over Arterne.

1. Hovedet over Øjnene tydelig smallere end Forryggen bagtil. Oversiden ubehaaret. Scutellum langs

- Midten med en tydelig Fure. Lever paa Naaetræer. L. Han 6—8 mm, Hun 8—10 mm. I vore Nabolande. *A. corticea* Germ.
- Hovedet over Øjnene omtrent saa bredt som Forryggen bagtil. Oversiden fint og kort tilliggende behaaret. Scutellum helt flad. Lever paa Løvtræer... 2
2. Halvdækvingerne ensfarvet graaliggule eller i det højeste med utydelige, lysere Strøg mod Ydersiderne..... 1. *sálícis*.
- Halvdækvingerne noget mørkere, men med tydelige og velbegrænsede, hvidlige Pletter og Tværbaand... 2. *álni*.

1. *Aphr. sálícis* DG. Forholdsvis temmelig slank. Oversiden smudsiggul eller graalig, ofte med grønlig

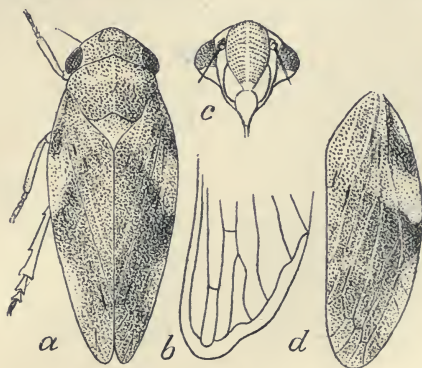

Fig. 40. *Aphr. alni* Fall.

a Oversiden med venstre Sides Ben; b Yderste Del af en Flyvevinge; c Ansigt; d Halvvingedække. $\times 4\frac{1}{2}$.

Tone, mørkpunkteret. Halvdækvingerne uden tydelige, lysere Pletter. L. 9—11 mm.

Almindelig paa Pil og træffes ogsaa paa forskellige Poppelarter, Juli—Septbr. — Udbredt over Europa og den nordvestlige Del af Asien.

2. *Aphr. álni* Fall. (Fig. 40). Noget bredere; iøvrigt som foregaaende, men let kendelig ved, at Halvdæk-

vingerne hver har 2 hvidlige Pletter mod Ydersiden, af hvilke den ene, noget større og mere tværbaandsagtige Plet ligger foran, den anden bag Midten; Pletternes hvidlige Farve fremhæves iøvrigt ved, at Halvdækvingernes Ydersider er temmelig kraftig mørkfarvede. L. 8—11 mm.

Yderst almindelig paa El, Pil, Poppel o. fl. andre Træer, Juli—Septbr. — Udbredt over hele Europa samt i Sibirien og Kina.

3. *Philænus* Stål (*Ptyélus* Oliv.).

Kroppen mindre, mere oval, men dog ofte temmelig langstrakt; Oversiden meget fint og tæt punkteret, fint tilliggende haaret. Issen og Forryggen uden ophøjet Længdeliste i Midten. Halvdækvingernes Yderside noget rundet eller næsten ret. Ben korte og kraftige, særlig det bageste Par. Springfærdigheden stor.

Opholder sig paa Græsmarker, fortrinsvis tørre, men enkelte træffes ogsaa paa fugtige Enge. Hidtil er fundet 4 Arter hos os, af hvilke den ene, der maaske fremfor nogen anden Art fortjener Navnet „Skumcikade“, er yderst almindelig og mærkelig ved sin utrolige Ubestandighed i Farve og Farvetegning.

Oversigt over Arterne.

1. Forholdsvis bred. Halvdækvingernes Siderande temmelig stærkt rundede. Panden langs Midten med en ret bred, tæt punkteret, mat Stribe..... 1. *spumarius*.
- Smallere. Halvdækvingerne næsten parallelsidede. Pandens Midtstribe smal, fordybet, noget glinsende 2
2. Issen næsten spidsvinklet fremstrakt. Halvdækvingerne blege, indenfor den endnu lysere Yderside (i alt Fald fortil) med en mørk Længdelinie, eller mørke indtil helt sorte, men med hvidlig Yderrand 3
- Issen kortere og mere stumpvinklet. Halvdækvingerne lys- og mørkplettede 5

3. Større (4—6½ mm). Halvdækvingerne med en brunlig Længdestribe tæt ved Yderranden..... 4
 — Mindre (3½—4 mm). Oversiden mørk eller sort. Halvdækvingernes Yderrand (Forrand) fortil med en smal, lys Stribe, bagtil med en lys, rundagtig eller trekantet Plet. Panden glinsende. I Nabolandene ..
 Ph. exclamatiónis Thunb.
4. 4½—6½ mm lang. Den mørke Stribe ved Halvdækvingernes Yderrand skarp og næsten sort..... 2. lineátus.
 — 4—4½ mm lang. Den mørke Stribe ved Halvdækvingernes Yderside temmelig udvisket. Tyskland ..
 Ph. mínor Kirschb.
5. Panden næsten mat, mindre stærkt hvælvet. Større Art (4½—6 mm)..... 3. albipénnis.
 — Panden stærkt glinsende og stærkt hvælvet. Mindre Art (3—4½ mm)..... 4. campéstris.

1. Ph. spumárius Linn. (gráminis DG.) (Fig. 41 og 42). Yderst foranderlig med Hensyn til Farve og Farve-

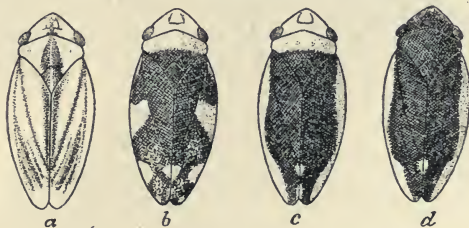

Fig. 41. Ph. spumarius Linn.

a Var. lineatus Fabr.; b Var. fasciatus Fabr.; c Var. marginellus Fabr.;
 d Var. lateralis Linn. $\times 4\frac{1}{2}$.

tegning, men meget konstant i Henseende til Størrelse og Form. Den typiske Form (Fig. 42 e) har hvidbrunlig marmoreret Overside med temmelig svagt fremtrædende Plettegning. L. 5—6 mm.

Særdeles almindelig overalt, baade paa Marker og i Skove hele Sommeren igennem. — Den er udbredt ikke alene over hele Europa, men ogsaa i Nordafrika, hele

Vestasien, Sibirien, Japan og den nordlige Del af Nordamerika.

Da Arten er saa ubestandig i Udseende, meddeles her en

Oversigt over de vigtigste Farvevarieteter.

1. Oversiden ensfarvet mørk eller lys 2
- Oversiden forskelligfarvet (lys og mørk Tegning).. 4
2. Oversiden ensfarvet eller næsten ensfarvet lys.... 3
- Oversiden ensfarvet mørk
..... v. *leucóphthalmus* Linn.
3. Lys gullighvid..... v. *pópuli* Linn.
- Lysegul med rødlig Tone..... v. *rufescens* Mel.
- Lys- eller hvidgullig; Halvdækvingerne oftest med næsten helt hvide Pletter.... v. *pállidus* Schrnk.

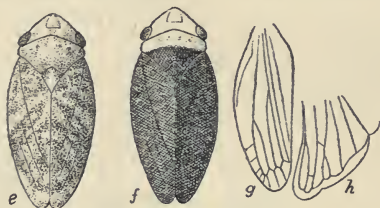

Fig. 42. *Ph. spumarius* Linn.

e Var. *graminis* DG (den typiske Form); f Var. *leucocephalus* Linn.;
g Halvvingedække; h Yderste Halvdel af en Flyvevinge. $\times 4\frac{1}{2}$.

4. Halvdækvingerne helt mørke (Issen og Forryggen Forrand gulagtige) (Fig. 42 f)
..... v. *leucocéphalus* Linn.
- Halvdækvingerne forskelligfarvede..... 5
5. Forryggen ensfarvet mørk 6
- Forryggen forskelligfarvet 7
6. Halvdækvingernes Yderside ved Spidsen med en hvidlig Plet; undertiden en mindre, hvidlig Plet ved Inderranden under Clavusspidsen.....
..... v. *biguttátus* Fabr.
- Halvdækvingernes Yderside mere eller mindre bredt hvidlig (Fig. 41 d)..... v. *laterális* Linn.
7. Issen og Forryggen Forrand lys..... 9
- Ligeledes, men enten Issens eller Forryggen Forrand, eller begge Dele med en mørkere Længdestribe langs Midten 8

8. Oversiden mørk. Forhalvdelen af Forryggen lys, men med en mørk Afbrydelse i Midten. Halvdækvingernes Yderside med 2 trekantede, hvide Pletter v. *dimidiátus* H. Sch.
- Oversiden lys. Paa den bageste Del af Forryggen en bred, mørk Længdestribe, der fortsættes over Scutellum (ofte dog med en smal, lys Midtlinie), undertiden ogsaa over Issen. Halvdækvingerne mere eller mindre mørkt længdestribede (Fig. 41 a) v. *lineátus* Fabr.
9. Mørk. Issen, Forryggens Forrand og Halvdækvingernes Yderrand lyse (Fig. 41 c) v. *marginellus* Fabr.
- Halvdækvingerne brunlige, med 2 lyse Pletter ved Yderranden, eller brunspraglede; ofte en lys Plet ved Clavusspidsen..... v. *ustulátus* Fall.
- Halvdækvingerne med en lys, skæv Plet ved Ydersiden foran Midten..... v. *gíbbus* Fall.
- Halvdækvingerne mørke, med 2 lyse Baand, det ene (skæve) foran Midten, det andet og mindre i Form af en Plet foran Spidsen. En lille lys Plet under Clavusspidsen (Fig. 41 b).. v. *fasciátus* Fabr.
- Kun Forryggen bagtil samt Scutellum og Spidsen af Halvdækvingerne mørke... v. *præústus* Fabr.
- Ligeledes, men Halvdækvingernes mørke Farve tilstede i Form af en bred Længdestribe ved Inderanden..... v. *vittátus* Fabr.

Varieteten *rufescens* Mel. er sjælden; alle de øvrige er mere eller mindre almindelige og parrer sig i Flæng. Overgange fra den ene Farvevarietet til den anden er hyppige. Ikke sjælden træffes smukt eller karakteristisk tegnede Former, der ikke vil kunne bringes ind under ovenstaaende Oversigt. Iøvrigt er Arten meget konstant, og Ubestandigheden i Farvetegning har næppe noget med Racedannelse at gøre.

2. *Ph. lineátus* Linn. (Fig. 43). Vor næststørste Art, der ved sin smalle, ligebrede Form er let at adskille fra de helt lyse Farvevarieteter af *Ph. spumárius*. Pandens Midtlinie er som hos de følgende Arter noget rendeforbet, men temmelig blank og ikke mat af fin Punktering som hos *spumarius*. Halvdækvingerne med en mørk Linie, der er skarpest og dybest farvet mod Roden,

lidt indenfor Yderranden oftest mørk, og tæt nedenfor Clavusspidsen findes næsten altid en lille skarp, mørk Plet. L. $4\frac{1}{2}$ —6 mm.

Ret hyppig paa Græsmarker og Enge og andre aabne Lokalteter, selv paa Lyngheder, Juni—Septbr. — Udbredt over hele Europa, Nordafrika, Vest- og Nordasien samt den nordligste Del af Nordamerika.

Fig. 43. *Ph. lineatus* Linn. med venstre Sides Ben. $\times 7$.

3. *Ph. albipennis* Fabr. Panden næsten uden Glans, mindre stærkt hvælvet. Oversiden temmelig lys, med brune Strøg og Pletter, der mod Halvdækvingernes Yderside fremhæver 2, nærmest trekantede, blege Sidepletter og en smal, bleg Randstribе, som begynder ved Roden og optages i forreste lyse Sideplet. Hoved, Forryg og Scutellum oftest med et utydelig begrænset brunt eller mørkt Midtstrøg. L. $4\frac{1}{2}$ —6 mm.

Sjælden; Skovenge, aabne Bakker og Græsmarker. Vejle, Silkeborgegnen, Juli—Aug. — Udbredt over store Dele af Europa, dog ikke imod Nord, samt i Nordafrika.

4. *Ph. campestris* Fall. Vor mindste Art. Panden stærkt hvælvet og stærkt glinsende. Oversiden temmelig mørk; Halvdækvingerne med en bleg Sidestribе, der er smal ved Roden, men udvider sig mere eller mindre stærkt lidt bag deres Midte, og med en bleg, større, trekantet Yderplet noget foran Spidsen. L. $3\frac{1}{2}$ — $4\frac{1}{2}$ mm.

Almindelig paa tørre Marker og i Hedeegne, Juli—Aug. — Udbredt over det meste af Europa helt op i Nordskandinavien samt i enkelte Dele af Vestasien.

Anm. *Ph. minor* Kirschb. er angivet fra Haderslev; mulig foreligger der dog en Forveksling med *Ph. lineatus* Linn.

VIII. Fam. Jassidæ.

Følehornsbørsten oftest lang, undertiden meget lang, ved Roden sædvanlig delt i et eller flere tydelige Smaaled. Forkroppen uden Køle; i det højeste findes kun Antydning af en svag Pandemidtkøl. Baghofterne et godt Stykke fjernede fra Mellemløberne. Bagskinnebenene kantede, forsynede med talrige, rækkestillede Børster eller Torne. Panden meget ofte forsynet med et Antal smalle, afvekslende lyse og mørke Tværstriber, der udgaar symmetrisk fra Pandens Midtlinie. Kortvingethed eller Klimadimorfisme forekommer sjælden.

Denne Familie omfatter langt det største Antal af vore Arter. Familien deles i en Række Underfamilier med tildels betydelig Forskellighed indbyrdes.

Oversigt over Underfamilierne.

1. Halvdækvingerne uden tydelige Ribber mod Roden eller paa den inderste Halvdel, aldrig afkortede. Kropdækket (Kitinhuden) tyndt, svagt og let bøjeligt. Smaa, elegante Cikader, der sjælden hopper, men næsten altid er i Besiddelse af udviklet Flyvefærdighed. 5. Underfam. *Typhlocybinae*.
 - Halvdækvingernes Ribber tydelige helt til Roden. Kortvingethed forekommer nu og da. Kropdækket i Almindelighed haardere og fastere. Gerne mere plumpt byggede Cikader. hvis Evne til at kunne hoppe er vel udviklet, medens de sjælden er i Besiddelse af en Smule Flyvefærdighed 2
 2. Forreste Del af den stærkt hvælvede og kraftigt udviklede Pande synlig fra oven. Biøjnene (Ocellerne) stillede paa Issefladen og mere eller mindre fjernede baade fra Facetøjnene og fra den op over Hovedets Forrand ombøjede Pande. Livlig farvede Arter. 1. Underfam. *Tettigoniinae*.
 - Forreste Del af Panden ikke synlig fra oven. Biøjnene anderledes stillede 3
- A. C. Jensen-Haarup: Cikader. 6

3. Overgangen fra Pande til Isse altid but afrundet, og Biøjnene findes stedse paa Panden nedenfor den afrundede Pande-Isse- rand. Issen danner kun en smal bue-, halvmaane- eller vinkelformet, nærmest ligebred Rand omkring den fortil ofte meget frem- skudte Forryg..... 2. Underfam. *Bythoscopinæ*.
- Overgangen fra Pande til Isse i Almindelighed (Undtagelse bl. a. de fleste Arter af Slægten *Deltocéphalus*) but afrundet, og Hovedet fortil som Regel (atter de fleste Arter af *Deltocéphalus* undtagne) ikke vinkelformet fremdraget. Biøjnene findes i selve Pande-Isse- randen..... 4. Underfam. *Jassinæ*.
- Overgangen fra Pande til Isse næsten altid skarp- randet, og oftest er Hovedet fortil mere eller mindre (i flere Tilfælde stærkt) vinkelformet fremdraget; Issen meget ofte, navnlig bag Pande-Isse- randen, nedtrykket eller noget udhulet, saa at Issen bliver temmelig flad af Udseende. Biøjnene findes nær ved Issens Forrand eller i en Fure i selve For- randen..... 3. Underfam. *Acoccephalinæ*.

1. Underfam. *Tettigoninæ*.

Let kendelig paa den næsten blæreformet op- svulmède Pande, hvis øverste Del er synlig fra oven, idet denne Del af Panden danner Hovedets Forrand, der er afrundet-fremskudt i Midten.

Denne Underfamilie er meget talrig udbredt i de varmere Egne af Jorden, særlig i Amerika; i Nord- og Mellemeuropa findes kun meget faa Repræsentanter for Underfamilien. Vore Arter er livlig farvede og af for- holdsvis anselig Størrelse; de er stærkt fugtighedselskende og træffes derfor mest mellem Græs og andre Planter paa vaad Eng- og Mosebund, aldrig paa Træer eller høje Buske. Hos os kun 2 Slægter.

Oversigt over Slægterne.

Panden opadtil med en svag Midtkøl. Oversiden gul og sort, aldrig grønlig eller blaalig..... 1. *Euacanthus*.

Panden uden Antydning af Midtkøl. Oversiden for Størstedelen grønlig eller blaalig. 2. *Tettigónia*.

1. *Euacánthus* Leth. et Serv.

Hovedet over Øjnene er ikke tydelig bredere end Forryggen bagtil. Issen meget ujævn; den fra Oversiden synlige, øverste og smalle Del af Panden er bagtil afgrænset fra Issen ved to Skraalister, som løber vinkelformet sammen i Hovedets Forrandsspids. Halvdækvingerne hos ♂ saa lange som eller lidt kortere end Bagkroppen, hos ♀ altid kortere end Bagkroppen. Hos ♀ er Flyvevingerne afkortede og ubrugelige til Flyvning.

Paa meget fugtig Bund i Skov, Mose og Eng, særlig i og ved Grøfter og Render med rigelig Plantevækst. ♂ tager ofte Vingerne lidt til Hjælp, naar den flytter sig fra én Plante til en anden.

Oversigt over Arterne.

Hvert Halvvingedække med to sorte Længdestriber, af hvilke den inderste begynder ved Roden og ender spids bagtil, medens den yderste begynder ved Spidsen og ender spids fortil omkring ved Midten
 1. *interrúptus*.
 Halvdækvingerne uden skarpt begrænsede Længdestriber, men sædvanlig med ubestemte, mørkebrunlige Pletter..... 2. *acuminátus*.

1. *E. interrúptus* Linn. (Fig. 44). Meget ubeständig i Henseende til Farvetegningen, idet nylig udviklede Individuer undertiden er plettede næsten som følgende Art. Eftersommerens fuldt udhærdede Individuer er altid stærkt og skarpt mørktegnede som antydnet paa Fig. De ikke mørktfarvede Partier er svagere eller kraftigere gule. L. ♂ 5—5½ mm, ♀ 6—7 mm. ♂'s Genitalplader med opad-bøjet Spidse. Synlig Genitalklap mangler.

Fig. 44. *E. interruptus* Linn. Han. $\times 5\frac{1}{2}$.

Almindelig overalt paa meget fugtig Bund, Juli—Septbr. — Udbredt over Europa, Nordafrika, Sibirien, Turkestan og Japan.

2. *E. acuminatus* Fabr. Naar undtages Halvdækvingernes forskelligartede mørke Tegning ligner denne Art i høj Grad den foregaaende. L. ♂ 5—5½ mm, ♀ 6—6½ mm.

♂'s Genitalplader med omtrent lige udstrakt Spidse.

Paa samme Steder som foregaaende, men langt sjældnere. — Den har en vidtstrakt Udbredelse i Europa og i Sibirien.

2. *Tettigonia* Geoffr.

Hovedet over Øjnene tydelig bredere end Forryggen bagtil. Issen jævn; Panden uden Antydning af Længdemidtkøl og uden Liste ved Grænsen af Issen. Den ombøjede Del af den stærkt blæreformet opsvulmede Pande naar langt tilbage paa Hovedets Overside eller Issen, der i Midten skyder en smal Kile frem mod Hovedets Forrand. Halvdækvingerne hos begge Køn altid længere end Bagkroppen, og Flyvevingerne stedse veludviklede.

Af denne og nærstaaende Slægter gives der i de hel eller halvtropiske Egne, navnlig i den ny Verden, et uhyre Antal Arter. I Nordeuropa findes kun den nedenfor beskrevne fugtighedselskende Art, der til en vis Grad er i Besiddelse af Evnen til at kunne flyve.

T. viridis Linn. (Fig. 45). Temmelig langstrakt. En af vore smukkeste og mest anselige Cikader, der let kendes paa Oversidens Farve, som hos ♀ er overvejende

græs- eller spanskgrønlig, hos den mindre ♂ derimod dunkelblaalig, undertiden med nogen grønlig Tone eller

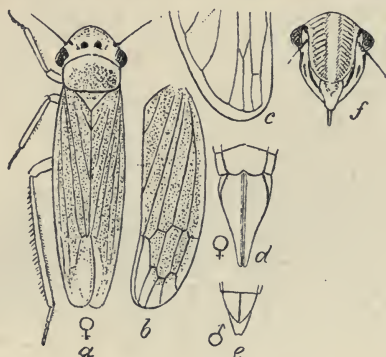

Fig. 45. *T. viridis* Linn.

a Hun med venstre Sides Ben; b Halvvingedække; c Yderste Halvdel af en Flyvevinge; d Spidsen af Hunnens Bagkrop (fra Undersiden) med Skede og Skededække; e Spidsen af Hannens Bagkrop (fra Undersiden) med Genitalplader og Støtte; f Ansigt (Forhoved) forfra. Forskellig Forstørr. a og b $\times 5$.

delvis ligesom overtrukket med hvidlig Blommedug. L.
♂ $5\frac{1}{2}$ — $6\frac{1}{2}$ mm, ♀ 8—9 mm.

Yderst almindelig overalt paa fugtig Bund, særlig i Kær, Moser og Enge, ved Søer og Aaer, Juli—Septbr. — Har en meget vid Udbredelse: Hele Europa, Vestasien, Sibirien, Japan, Kina, Kanada.

2. Underfam. Bythoscopinæ.

Pande-Isseranden but afrundet; Issen danner et smalt Parti, der bue- eller næsten vinkelformet smyer sig om den mere eller mindre fremskudte Forrygsforrand. Sjælden er Issen i Midtlinien længere end nede ved Øjnene, ofte kortere. Følehornene fæstede i en mere eller mindre dyb

Grube paa hver Side af Panden. Kortvingethed forekommer kun hos ganske faa Arter.

Flertallet af de herhen hørende Cikader lever paa Træer. Mange af Arterne varierer i det uendelige, hvad Farve og Farvetegning angaar.

Oversigt over Slægterne.

1. Issen tydelig længere i Midten end ved Øjnenes Inderside, nærmest halvmaaneformet, altid med en rund, sort eller brunlig Plet paa hver Side af Midtlinien. L. sjælden over $3\frac{1}{2}$ mm. 1. *Agállia*.
— Issen overalt af samme Længde eller kortest i Midtlinien, sjælden med to symmetrisk beliggende, mørke Pletter. L. mindst 4 mm. 2
2. Hovedet over Øjnene paafaldende bredere end Forryggen. 5. *Idiocérus*.
— Hovedet i det højeste saa bredt som Forryggen bagtil 3
3. Hovedet tydelig vinkelformet fremskudt i Midten. Forryggets fine Tværridser løber vinkelformet sammen fremefter i Midtlinien 4. *Pediópsis*.
— Hovedet fortil afrundet, ikke tydelig vinkelformet fremskudt. Forryggets Tværridser buformet-tværstillede eller helt transversale 4
4. Forryggets Sider skarprandede, bagtil divergerende, af tydelig Længde. Hoved og Forryg fortil fuld­stændig buformet rundede. Mindst 6 mm lange, ikke plettegnede Cikader. 2. *Macrópsis*.
— Forryggets Sider ikke skarprandede, særdeles korte. Hoved og Forryg fortil med Antydning af vinkel­formet Tilspidsning. Højest 6 mm lange, oftest farve­spættede Cikader. 3. *Bythóscopus*.

1. *Agállia* Curt.

Hovedet over Øjnene tydelig bredere end Forryggen og bredere end Halvdækvingerne ved Roden, med størst Længde i Midtlinien. Et karakteristisk Mærke for Slægten er Hovedets Plet­te­gning: Issen i Midtlinien fortil med et mørk-

farvet Strøg, der oftest opløses i to tydelige Længdelinier, og paa hver Side af dette Strøg en større sort eller meget mørk, mere eller mindre afrundet Plet. En enkelt Art er kortvinget.

Paa rigelig plantebevokset, mere eller mindre fugtig Jordbund. Synes ikke tilbøjelige til at stige op paa Planterne.

Oversigt over Arterne.

1. Nymfelignende; altid med meget afkortede Halvdækvinger og ubrugelige Flyvevinger, stærkt og skarpt sort- og hvidgullig-tegnet. 1. *brachýptera*.
— Altid fuldvinget, med Halvdækvingerne længere end eller dog saa lange som Bagkroppen og sædvanlig med Flyvevinger. Den mørke Tegning ofte mindre fremtrædende. 2
2. Forryggen, navnlig fortil, i Bunden fint naaleridset paatværs (ses under god Forstørrelse). 2. *venósa*.
— Forryggen ikke naaleridset, men derimod tydelig og noget spredt punkteret. 3. *púncticeps*.

1. *A. brachýptera* Boh. (Fig. 46 a). Kortvinget, hvidliggul, mørkstribet og mørkpletet Art, der paa Grund af sit larve- eller nymfelignende Udseende let kan blive overset. Issen og Forryggen med Slægtens karakteristiske mørke Pletter. Halvdækvingerne sortstribede paa langs; Striberne bredest bagtil. Bagkroppen sort tværstribet og sædvanlig med en mørk Længdestribe i Midten. Fordelingen af den mørke og lyse Farve er ret ubeständig og afviger ofte betydelig fra den paa Fig. angivne. L. ca. 3 mm.

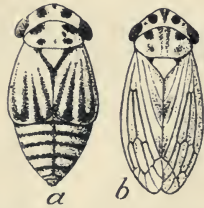

Fig. 46. a *A. brachyptera* Boh. $\times 8$; b *A. venosa* Fall. $\times 7$.

Meget sjælden; paa fugtige Lokalteter baade i og udenfor Skove; Ry, Silkeborgegnen, Hillerød, Aug., Sønderborg paa Als, Aug.—Septbr. — Har en vid Udbredelse

i Europa helt op til Nordskandinavien; forekommer ogsaa i Algier.

2. *A. venosa* Fall. (Fig. 46 b). Smudsig gullig, med delvis mørkpletet Isse, Forryg og Scutellum; desuden er Halvdækvingernes Ribber næsten altid kraftig mørkfarvede, men Ribbernes mørke Farve breder sig sjældnen ud over nogen af Cellerne. Undertiden træffes Individier, der er næsten helt sorte. L. 3—3³/₄ mm.

Meget almindelig; paa Græsmarker, Enge og ved Strande; den er mere tilpasset til halvtør Bund end vore to andre Arter. — Udbredt over hele Europa, Nordafrika, Vestasien og Sibirien.

3. *A. puncticeps* Germ. (versicolor Flor). Ligner noget foregaaende, men er en Del større og mere langstrakt; desuden er Oversidens smudsiggule Farve mere eller mindre spættet med mælkefarvede Strøg, særlig ved Clavusribbernes Ende, og sædvanlig er flere eller færre af Halvdækvingernes Celler i udstrakt Grad mørkfarvede, saa Oversiden i det hele faar et spraglet Udseende. Sikrest adskilles Arten dog fra *A. venosa* ved, at Forryggen er punkteret og ikke tværridset. L. ca. 4 mm.

Meget sjældnen; paa fugtig Bund; Høskov og Fiskerhuset ved Aarhus; Sønderborg paa Als, Aug.—Septbr. — Denne Arts Udbredelse er ikke særlig stor: Vesteuropa (fra Skandinavien til Spanien), Dele af Mellemeuropa og Midtrusland.

2. *Macrópsis* Lew.

Kroppen græsgrønlig eller (hos Farvevarieteteter) delvis brunlig. Issen overalt af omtrent samme Længde, fortil fuldstændig rundet ligesom Forryggens Forrand, saaledes at Issens og Forryggens Forrandslinier bliver koncentriske. Følehornene indleddede i en dyb Grube, der oventil ligesom

skærmes tagformet af en udstaaende, skarp Tværliste. Ansigtet paafaldende kort og bredt.

Paa lav Træ- og Buskvegetation, særlig Egepurrer, i Nærheden af fugtige Steder, aldrig paa selve Jordbunden. Den ene af vore Arter er sent paa Efteraaret truffet paa Naaletræ, hvilket falder sammen med de senere Tidens Paavisning af, at en Del Tæger og Cikader om Efteraaret, naar Løvtræernes Blade indtørres eller visner, søger over paa Naaletræer.

Oversigt over Arterne.

1. Mindre Art (4—5 mm lang). Issen, Forryggen og Halvdækvingerne bleggørnlige, men sortpunkterede. Tyskland..... *M. microcéphala* H. Sch.
- Større Arter (6—8 mm lange). Oversiden grønlig eller brunlig, ikke sortpunkteret (Punkterne af samme Farve som Omgivelserne)..... 2
2. Hovedet over Øjnene saa bredt som Forryggen... .. 1. *lánio*.
- Hovedet tydelig smallere end Forryggen bagtil.... .. 2. *prasína*.

1. *M. lánio* Linn. (Fig. 47 a, b, c, d). Følehornsgubens øverste Kant noget pladeformet, længere end den halve Pandebredde. Halvdækvingerne temmelig groft og fladt punkterede. Oversidens typiske Farve er græsgrøn; sædvanlig er dog Issen, Forryggen og Scutellum fint brunspættede; hos Varieteten *brunnea* Fabr. er hele Oversiden brunliggul og mangler ganske grønlig Tone. Hos denne Art er Panden (mellem Øjnene) tydelig bredere end lang. L. $6\frac{1}{2}$ —8 mm.

Almindelig overalt paa Eg eller Egepurrer i Nærheden af fugtige Steder, Juli—Septbr.; Varieteten forekommer jævnlig sammen med Hovedarten. — Udbredt over det meste af Europa.

2. *M. prasína* Fabr. (Fig. 47 e). Ligner meget den typiske, grønne Form af foregaaende Art, men adskilles

let ved det forholdsvis smalle Hoved og ved, at Panden mellem Øjnene er ligesaa bred, som den er lang. Er gennemgaaende lidt mindre end *M. lanio*. L. 6—7½ mm.

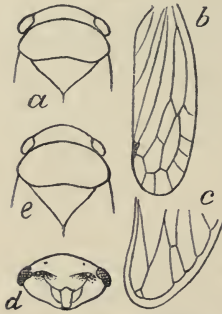

Fig. 47. a Forkrop, b Halvvingedække, c Yderste Del af en Flyvevinge og d Ansigt af *M. lanio* Linn.; e Forkrop af *M. prasina* Fabr. c lidt mere forstørr. end de øvrige.

Meget sjælden; paa Eg; Funder, Juli; Svingelbjerg (Himmerland), Juli; Pinds Mølle i Aarhus-egnen, 19. Oktbr., paa Ene (*Juniperus communis*). — Udbredt over Mellemeuropa, Kaukasus og Sibirien.

3. *Bythóscopus* Germ.

Clypeus tydelig adskilt fra Panden, der er groft eller dog tydelig punkteret. Forryggen med fine Naaleridser, der gaar paatværs i en noget buetformet Hovedretning. Issens og Forryggens Forrande har kun svag Antydning af vinkelformet Frembuening i Midten. Oversiden gerne temmelig farvespættet.

Denne Slægts Arter, der opholder sig paa lignende Steder som foregaaende Slægts, men væsentligst paa El, Birk og Pil, er undertiden noget vanskelige at adskille, da de er overordentlig ubestandige i Farve, og ogsaa Formen og Skulpturen er underkastet Forandringer.

Oversigt over Arterne.

1. Panden fra Siden set temmelig stærkt hvælvet.... 1. *flavicóllis*.
- Panden nærmest flad 2
2. Temmelig stor, 5½—6 mm lang..... 2. *álni*.
- Mindre, 4—5 mm lang..... 3. *rufúsculus*.

1. *B. flavicóllis* Linn. (Fig. 48 a). Overordentlig foranderlig i Farve og Farvetegning, oftest stærkt mørk-

plettest; hos den mest iøjnefaldende Farvevarietet har en større eller mindre Del af Forkroppen og Halvdækvingernes Rod en livlig grønliggul eller svovlgul Farve, medens Halvdækvingerne iøvrigt er overvejende mørke; ensfarvet gulgrønlig eller brunlige Individuer er ikke sjældne. Panden og Forkroppens Overside mere eller mindre sortplettede. ♀ varierer mest i Farve. Følgende Farvevariteter adskilles: *pallens* Zett. (ensfarvet smudsig gullig eller graalig); *triangularis* Fabr. (Oversiden rødligbrun); *rosæ* Fabr. (Oversiden overvejende grøngullig); *nigritulus* Zett. (Forkroppen mere eller mindre mørk, Halvdækvingerne gennemsigtige); *obscurus* Zett. (Forkroppen brunlig, mørkplettest, Halvdækvingerne klare, men med kraftige, mørke Ribber). Hovedarten har Forkroppen og Roden af Halvdækvingerne gulfarvede. L. 5—5½ mm.

♂: Genitalpladerne smalle, let opadkrummede.

♀: Sidste Bugskinne noget trekantet, men i Midten med et Indsnit, saa Bagranden næsten bliver tvespidset.

Yderst almindelig navnlig paa Pil, El, Birk og Avnbøg, Juni—Septbr. — Udbredt i hele Europa helt op i Lapland; desuden i Kaukasus, Turkestan og Nordafrika.

2. *B. álni* Schrnk. Den største af vore Arter og sjælden paafaldende mørkplettest, ofte med udbredt rødligbrun Farve; Undersiden sædvanlig grønlig-gullig. Panden oftest med sortfarvet Bue mellem Øjnene. Varierer langt mindre i Farve end den foregaaende Art. L. 5½—6 mm.

♂: Genitalpladerne meget smalle.

♀: Sidste Bugskinne bagtil rundet, med svag og flad Indbueing i Midten, saa Bagranden ikke faar Karakter af at være tvespidset.

Langt mindre almindelig end den foregaaende Art; synes udelukkende at holde sig til El, Juni—Septbr. — Udbredt i Europa og Sibirien.

3. *B. rufúsculus* Fieb. Den mindste af Arterne. I Almindelighed er den gul- eller rødbrunlig farvet omtrent

som *B. alni* og er sjælden paafaldende spraglet eller mørkspættet. Panden mangler enten helt den hos Slægten sædvanlige mørke Tegning eller har kun en sort Tværestreg mellem Øjnene (hos ♂). L. 4—5 mm.

♂: Genitalpladerne linieformet-spateldannede.

♀: Sidste Bugskinne nærmest trekantet, med et lille Indsnit i Midten af Bagranden.

Ikke almindelig; navnlig paa Birk og Pil, Juli—Aug. — Over hele Mellem- og Nordeuropa, men synes ikke at forekomme i de sydligste Egne af vor Verdensdel.

4. *Pediopsis* Burm.

Nærbeslægtet med *Bythoscopus*, men afviger tydeligt ved, at Forryggens Naaleridser løber skraat fremefter og støder vinkelformet sammen i Midtlinien samt ved, at baade Issen og Forryggen fortil er langt mere vinkelformet fremskudte i Midten. Desuden er Panden ikke groft punkteret, og Clypeus er ikke tydelig adskilt fra Panden. Issen ofte særdeles kort i Midtlinien. ♂ mangler synlig Genitalklap.

Opholder sig hovedsagentlig paa Buske og lave Træer.

Oversigt over Arterne.

1. Issen meget kort, set fra oven næppe synlig i Midten, kun tydelig som en linieformet Rand ned mod Øjnene 1. tiliæ.
- Hele Issen tydelig fra Oversiden, men kun som en smal Rand 2
2. Panden stærkt hvælvet 3
- Panden næsten flad eller kun svagt hvælvet 4
3. Meget lille Art (2—2½ mm). Halvdækvingerne gennemsigtige, hvidlige. Tyskland... P. n á n a H. Sch.
- Meget større (ca. 5 mm). Halvdækvingerne mere brunlige, undertiden noget mørkplettede 7. scutelláta.

4. Ansigtet og oftest ogsaa Issen og Forryggen uden sorte Pletter..... 5
 — Ansigtet, Issen og Forryggen med mørke Pletter og Striber 6
5. Oversiden grønlig, uden Pletter.... 2. *viréscens*.
 — Oversiden brunliggraa, Halvdækvingerne sædvanlig med mørkebrunlige Pletter..... 4. *cérea*.
6. Halvdækvingernes Ribber ikke mørkere end Omgivelserne 7
 — Halvdækvingernes Ribber mørkere end Omgivelserne 8
7. Mindre Art ($3\frac{1}{2}$ —4 mm). Pande-Issespidsen med en sort Prik. Halvdækvingerne bleggraa.. 5. *impúra*.
 — Større Art (4—5 mm). Pande-Issespidsen uden sort Prik; Pandens øverste Del med 2 sorte Pletter, dens nederste Del med 2 kommalignende, sorte Streger. Tyskland..... P. *Megérlei* Fieb.
8. Halvdækvingernes Ribber, særlig hos Hannen, meget iøjnefaldende ved kraftig mørkebrun Farve. Ansigt, Isse og Forryg stærkt sortplettede.... 6. *nassáta*.
 — Halvdækvingernes Ribber ikke særlig kraftig fremtrædende. Ansigt, Isse og Forryg ikke stærkt sortplettede 9
9. Halvdækvingerne temmelig gennemsigtige, men med rustbrunlige Skygger, særlig hos Hunnen
 3. *fuscínervis*.
 — Halvdækvingerne næppe gennemsigtige, rustbrune hos Hannen, graabrune hos Hunnen. I Nabolandene P. *infuscáta* J. Sahlb.

1. *P. tíliæ* Germ. (Fig. 48 c). Afviger fra de øvrige Arter ved den overordentlig korte Isse, hvis Midte næppe er synlig ovenfra. Temmelig kraftig bygget og forholdsvis bred. Ansigtet, Issen og Forryggen grønliggule, uden sorte Pletter eller Prikker; Scutellum lysere eller mørkere rustbrunlig, ofte med en sort, trekantet Plet i hvert Hjørne ved Forryggen, undertiden næsten helt mørkfarvet; Halvdækvingerne ligeledes noget rustbrunlige, ikke sjælden noget mørkere ved Spidsen eller i det hele lidt mørkskyggede. Ben brunliggule. L. 5—6 mm.

Sjælden; paa Lind; Møen, Vordingborgegnen, Ruderhegn, Als, Juli—Aug. — Synes at være udbredt over hele Europa og forekommer ogsaa i Algier.

2. *P. viréscens* Fabr. Let kendelig ved sin klart grønlig Farve, der kan have en gullig eller blaalig Tone; Halvdækvingerne noget gennemskinnelige, men ofte lidt brunfarvede mod Spidsen; Ribberne sædvanlig tydeligst grønfarvede. I sjældne Tilfælde findes enkelte sorte Smaapletter eller Prikker paa Ansigtet, Forryggen eller i Scutellumhjørnerne. Ben gulgrønlig. L. 4—5 mm.

Fig. 48. Hoved og Forkrop af: a *Bythoscopus flavicollis* Linn., b *Pediopsis cerea* Germ., c *P. tilia* Germ. Stærkt forstørrede.

Ret almindelig, navnlig paa Pil, Juli—Aug. — Er udbredt i hele Europa, Nordafrika, Vestasien og Sibirien.

3. *P. fuscinérvís* Boh. Farven sædvanlig lyst brunlig, med udbredte, noget gennemsigtige, men udviskede, hvidlige Strøg paa Halvdækvingerne. Ansigtet har 3—5 sorte Smaapletter; paa Forryggen findes bag hvert Øje oftest en mørk Tværplet; Scutellum med en sort trekantet eller kiledannet Plet i hvert Hjørne ved Forryggen. L. $4\frac{1}{2}$ —5 mm.

Sjælden; særlig paa Bævreasp (*Populus tremula*); Vejle, Fiskerhuset ved Aarhus, Floes Skov ved Randers, Juli—Aug. — Har en vid Udbredelse i Europa, men synes dog ikke at forekomme i den sydligste Del; desuden i Turkestan og Vestkina.

4. *P. cérea* Germ. (Fig. 48 b). En af de kraftigere Arter, der er nogenlunde ensartet graabrunlig, men dog ikke sjælden har Halvdækvingerne ret skarpt mørktegnede; det sædvanlige er, at Halvdækvingerne er noget lysere, men har en daarlig begrænset, brunligmørk Tværplet over Midten ud mod Siderne samt nogle svagere farvede og mindre Pletter foran Spidsen; ret hyppig mangler de mørke Pletter eller er meget utydelige. Kun i sjældne Tilfælde har Ansigtet, Issen, Forryggen eller Scutellum tydelige, mørke Smaapletter. L. $4\frac{1}{2}$ — $5\frac{1}{2}$ mm.

Temmelig almindelig, navnlig paa Pil, Juli—Aug. — Udbredt over Mellemeuropa og Sibirien.

5. *P. impúra* Boh. Vor mindste Art. Bleggraalig. Fraset dens Lidenhed er den let kendelig derved, at medens Panden, Issen (Issespidsen), Forryggen og Scutellum har de sædvanlige sorte Smaapletter, er Halvdækvingerne ganske ensfarvet lysgraalige. De mørke Smaapletter paa Forkropsdelene er dog noget ubestandige og kan mangle paa enkelte af de nævnte Dele. L. ca. 4 mm.

Ret sjælden; synes at foretrække Sand- og Klitegne med krybende Pil (*Salix repens*) og Graapil; den kendes fra Bøtø paa Falster, Tisvilde, Fanø, Hunø Klit, Dannerhøj i Vendsyssel og Silkeborgegnen, Juli—Aug. — Udbredt over Mellem- og Nordeuropa.

6. *P. nassáta* Germ. Grundfarven smudsig hvidgraalig. Saavel Pande og Isse som Forryg og Scutellum hyppigst stærkt sortplettede. Halvdækvingerne næsten gennemsigtige; de kraftige, mørkfarvede Ribber træder skarpt frem paa Vingefladerne. L. $4\frac{1}{2}$ —5 mm.

Ikke meget almindelig; hyppigst paa Pil, Juli—Aug. — Er udbredt over hele Europa og Sibirien.

7. *P. scutelláta* Boh. Panden noget stærkere hvælvet end hos de øvrige Arter. Hovedet og Forkroppen mørkpletet omtrent som hos *P. nassata*, men har sjælden saa mørkfarvet Forryg, som Varieteter af denne har. Halvdækvingerne brungraalige, sædvanlig uden mørkere Skygger, men med ret kraftige og ofte stærkt mørkfarvede Ribber; ikke sjælden er dog Ribberne helt eller delvist farveløse. L. $4\frac{1}{2}$ —5 mm.

Temmelig almindelig; paa Pil, Brombær og Hindbær, Juli—Aug. — Udbredelse som foregaaende.

5. *Idiocérus* Lew.

Hovedet over Øjnene bredere end Forryggen og i det hele bredere end nogen Del af Kroppen.

Hovedets og Forryggens Forrande buerundede, aldrig i mindste Maade vinkeldannet fremskudte. Saavel Halvdækvinger som Flyvevinger altid længere end Bagkroppen; Halvdækvingerne med bredt Randvedhæng, og naar de er sammenlagte, dækker den ene den andens Spidse. Hos nogle Arters ♂♂ findes den Ejendommelighed, at Følehornsbørsten ender i en lille tynd, oval, sort Plade.

Opholder sig paa Træer og Buske, særlig Pil, Popel og Birk.

Oversigt over Arterne.

1. Panden, Issen og Forryggen groft rynkede; ved Isseranden et mørkt Tværbaand. 1. scúrra.
— Forkroppen fint naaleridset, ikke rynket. 2
2. Halvdækvingernes Yderrand fra Roden til bag Midten skarpt knækket og vendt indad, saaledes at der dannes en tydelig smal Liste, som danner en Vinkel mod Vingefladen (bedst udviklet hos Hannen) 3
— Halvdækvingernes Yderrand uden saadan Liste. 7
3. Halvdækvingernes 1. og 2. Endecelle lige lange. Paa Midten af den omslaede Randliste findes hos Hannen en Række Tværlister. 2. adústus.
— Halvdækvingernes 1. Endecelle betydelig længere end 2. 4
4. Halvdækvingernes yderste Midtcelle 3- eller 5-kantet, og dens Spidse naar Halvvingedækkets Yderrand. 5
— Halvdækvingernes yderste Midtcelle parallelsidet og naar ikke Halvvingedækkets Yderrand 6
5. Halvdækvingernes Yderrand hos Hannen mørk. Hunnens Pande stærkt mørkpletet. L. 5 $\frac{1}{2}$ —6 mm. I Nabolandene. 1. várius Fabr.
— Halvdækvingernes Yderrand hos Hannen orange-gul. Hunnens Pande foroven med et bredt, mørkt Pletbaand. L. 5—6 mm. I Nabolandene og funden i Nærheden af Flensborg. I. símilis Kirschb.
6. Ansigtet, særlig hos Hannen, med hvidlige, oprette Haar. Halvdækvingernes mørke, kraftige Ribber stærkt gennembrudte af hvidlige Pletter; yderste Endecelle naar ikke nær saa langt fremefter som

- fjerde Celle. L. ca. 6 mm. I Nabolandene..... I. Herríchi Kirschb.
- Ansigtet ikke haaret. Halvdækvingernes Ribber kun hist og her med ofte utydelige, hvidlige Pletter; yderste Endecelle naar ligesaa langt frem som fjerde Celle..... 3. liturátus.
7. Oversiden ensfarvet grønligbleg, bleggullig eller hvidlig, sjælden med svagt brunlige Skygger..... 8
- Oversiden med udbredte, mere eller mindre kraftig brunlige Skygger eller Pletter..... 9
8. Oversiden næsten mælkevidlig, uden Glans. Paa Sølvpoppe..... 8. álbicans.
- Oversiden mere grønliggul, glinsende. Paa Pil ... 7. confúsus.
9. Halvdækvingerne klarere eller dunklere rødligbrunlige, med ét eller to tydelige, blege Tværbaand... 10
- Halvdækvingerne uden blege Tværbaand; højst med enkelte blege Pletter ved Rygsømmen 12
10. Halvdækvingerne med to lyse Tværbaand; det mellemliggende Parti danner et rustbrunligt Baand 11
- Halvdækvingerne kun med ét lyst Tværbaand bag Midten 4. laminátus.
11. Det mørke Tværbaand mellem de to lyse naar til Ydersiden af Halvdækvingerne. L. ca. 5 mm. I Nabolandene..... I. trémulæ Estl.
- Det mørke Tværbaand naar ikke til Halvdækvingernes Yderside..... 5. cognátus.
12. Ved Enden af yderste Clavusribbe findes en rundagtig, bleg Plet..... 13
- En større, rundagtig, bleg Plet findes ikke, men inderste Clavusribbe er hvidlig mod Spidsen. Hvert Halvvingedække med en mindre, oftest ret tydelig H-formet, hvidlig Plet. Hannens Følehorn uden Følehornsplade..... 6. vítreus.
13. Isse og Pande uden sorte Pletter; højst findes der 2 smaa, langt fra hinanden staaende, mørke Prikker paa Issen. Hannens Følehorn ender i en lille sort Plade..... 9. pópuli.
- Pande-Isseranden med 2 mørke Smaapletter. Panden med 2 mørke Længdestriber, sammensatte af brunlige Prikker. L. ca. 5 mm. I Nabolandene..... I. poëcilus H. Sch. (fálciger Boh.)

1. I. scúrra Germ. Afviger fra de øvrige indenlandske Arter ved, at Forkroppen er tydelig rynket. Ansigtet fint hvidlig haaret. Panden med et mørkt Tværbaand

mellem Øjnene. Oversiden rustbrunlig eller graalig gul, hos ♀ uden eller med sparsom mørk Tegning, hos ♂ derimod med rigelig Plettekning; Issen og Forryggen hos ♂ med bleg Midtlinie. L. $6\frac{1}{2}$ — $7\frac{1}{2}$ mm.

♂: Sidste Bugskinne mere end dobbelt saa lang i Midten som ved Siderne; Genitalpladerne sabeldannet opadbøjede, bagtil noget bredere og besatte med brunlige Børster.

♀: Sidste Bugskinnes Bagrand med 3 svage Udbugtninger.

Meget sjælden; Haderslev; angives at leve paa Pil og Poppe Sommeren igennem. — Udbredt i Mellem- og Sydeuropa, Tunis, Kaukasus og Turkestan.

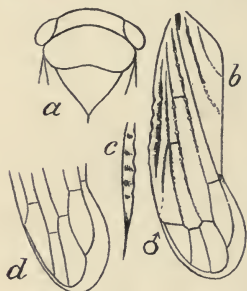

Fig. 49. a Hoved og For-krop af *I. albicans* Kirschb.; b Halvvingedække af *I. adustus* H. Sch. (Han); c Den ombøjede Siderand af et Halvvingedække af samme, fra Undersiden; d Spidsen af et Halvvingedække af *I. lituratus* Fall. Forskellig Forstørrelse.

2. *I. adustus* H. Sch. (Fig. 49 b og c). Oversiden med Orangeskær, men temmelig mørk af rødbrunlige Pletter og Skygger. Hovedet mere mørkteget hos ♀ end hos ♂; hos denne sidste findes som Regel en kraftig mørk, noget takket Linie langs den ejendommelige, bølget-knuderede, skarpt ombøjede Siderand af Halvdækvingerne; disses Sider

er ofte smukt orangefarvede. Hos begge Køn er Corium-Clavussømmen ved Roden altid forsynet med en lille sort Streg. Arten er iøvrigt let kendelig paa, at Halvdækvingernes 1. og 2. Endecelle naar omtrent lige langt frem fortil, L. $6\frac{1}{2}$ —7 mm.

♂: Følehornsbørsten ender i en lille, langagtig, mørk Plade. Sidste Bugskinne bagtil med en rundagtig Udskæring paa hver Side af Midten, saa Bagranden næsten bliver trelappet.

♀: Sidste Bugskinne i Midten noget vinkelformet udvidet.

Ikke almindelig; paa forskellige Arter Pil, Juli—Oktober. — Udbredt over det meste af Europa, helt op i Nordskandinavien; ogsaa kendt fra Algier.

3. *I. liturátus* Fall. (Fig. 49 d). Ikke ulig foregaaende Art, men smallere og mindre; iøvrigt meget let at adskille ved Undersøgelse af Halvdækvingernes Endeceller, idet 1. (yderste) Endecelle naar meget længere frem end 2. Endecelle (se Fig. d). Oversiden graalig, sjældnere noget gulgrønlig; ♀'s Halvdækvinger oftest næsten ensfarvet lyse, ♂'s derimod over Midtèn med et noget utydeligt Tværbaand, der dannes af en stykkevis stærk Mørkfarvning af de kraftige Ribber; foran og navnlig bagved dette mørkere. Tværstrøg er Ribberne delvis hvidfarvede; ved Clavusspidsen findes en lys Plet; Ribben, der gaar derigennem, er farvet helt hvid inde i Pletten. Oversiden af ♂'s Forkrop er stærkt sortpletet og mørkskygget. ♂ med sort Følehornsplade. Saavel ♂'s som ♀'s sidste Bugskinne som hos *I. adustus*. L. 6—6½ mm.

Almindelig paa Pil, Juli—Septbr. — Udbredt over hele Europa fra den sydligste Del til det nordligste Lapmarken; ogsaa i Sibirien.

4. *I. laminátus* Flor. Ligner noget *I. populi*, men Oversiden er mere lys, Halvdækvingerne glinsende lysebrune, med et blegt Tværbaand lidt bag Midten samt enkelte mindre, lyse Pletter. Forryggen er mere eller mindre mørkskygget, men har lysere Rande. L. 5½—6 mm.

♂: Følehornspladen aflang, sort. Sidste Bugskinnes Bagrand paa hver Side af Midten med en dyb, trekantet Indskæring; Genitalpladerne brede, meget lange, noget S-formet bøjede.

♀: Sidste Bugskinne bagtil svagt rundet-udvidet.

Meget sjælden; paa Pil; Vejle; Svendborg, Juli—Aug. — Udbredt over Størstedelen af Europa, fra den sydlige til den nordligste Del.

5. *I. cognátus* Fieb. Grundfarven temmelig lys, og de mørke Skygger og Smaapletter ikke meget fremtræ-

dende; Halvdækvingernes to blege Tværbaand derfor ikke særlig tydelige eller skarpt begrænsede; det mellem-liggende mørke Baand naar ikke ud til Siderandene. L. ca. 5 mm.

♂: Følehornsplade mangler. Sidste Bugskinne bagtil stumpvinklet udvidet i Midten, paa hver Side af denne en svagere Indbugtning; Genitalpladerne ret smalle.

♀: Sidste Bugskinne jævnt rundet-udvidet bagtil.

Meget sjælden; paa Sølvpoppe (Populus alba), Juli—Aug.; Høvænge Skov^o paa Lolland, Hillerød.

6. *I. vitreus* Fabr. (H-álbum Scott). Slank. Noget graalig-grønlig; ♀ lidt mørkere end ♂. Halvdækvingerne smudsig brunliggule, med en mere eller mindre tydelig H-formet, hvidlig Plet ved forreste Tværribbe; desuden er bl. a. anden Midtcelles inderste Ribbe bagtil og Tværribben udfor Clavusspidsen hvidligfarvede. L. ca. 5 mm.

♂: Følehornsplade mangler. Sidste Bugskinne bagtil svagt indbuet paa hver Side af Midten; Genitalpladerne svagt S-formet bøjede og ikke ret lange.

♀: Sidste Bugskinne jævnt rundet-udvidet bagtil.

Yderst sjælden; paa Poppel; er i 1870 (5. Septbr.) taget paa en nu bebygget Lokalitet („Parcelbroen“) i København. — Udbredelsen af denne Art er meget begrænset; den kendes kun fra England, Frankrig, Tyskland og Østrig.

7. *I. confusus* Flor. Ensfarvet bleggul, sjælden med svage, brunlige Skygger, f. Eks. paa Clavus hos ♂, oftest med grønlig Tone, glinsende. Ikke sjælden er Halvdækvingernes Yderrande klart grønne. Ribberne er af Halvdækvingernes Farve eller endnu lysere, aldrig tykt mørkfarvede, saaledes som det sædvanlig delvis er Tilfældet med de foregaaende Arter. Sidste Bugskinne og Genitalierne omtrent som hos *I. populi*, men ♀'s Læggeskede rager med mindst $\frac{1}{4}$ udenfor Skededækkerne. ♂ med langoval, mørk Følehornsplade. L. ♂ 4—4 $\frac{1}{2}$ mm, ♀ 5 $\frac{1}{2}$ —6 $\frac{1}{2}$ mm.

Meget almindelig paa forskellige Pilearter, Juli—Septbr. — Udbredt over Nord- og Mellemeuropa, Vestasien og Sibirien.

8. *I. albicans* Kirschb. (Fig. 49 a). Helt mælkevidlig, næsten uden Glans, sjælden med lidt grønligt, graaligt eller endog rødligt Skær; hos ♂ træffes undtagelsesvis egentlig brunlige Skygger. Halvdækvingernes Ribber hvidlige, aldrig tykt mørkfarvede, men dog brunlige bagtil (paa Membranen). Genitalierne omtrent som hos foregaaende Art, men ♀'s Læggeskede rager kun lidt udenfor Skededækkerne. ♂ med oval, sort Følehornsplade. L. $5\frac{1}{2}$ — $6\frac{1}{2}$ mm.

Stedegen; paa Sølvpoppel (*Populus alba*) og vistnok overalt, hvor dette Træ findes. — Er udbredt over det mellemste Europa samt i Turkestan.

9. *I. pópuli* Linn. Kendes let fra de to foregaaende Arter, som den er beslægtet med, ved Oversidens udbredte mørke Skygger og Smaapletter. Grundfarven sædvanlig grønlig eller rødlig, og Halvdækvingerne har oftest tydelig Gyldenglans. Clavus mod Spidsen med en hvidlig, daarlig begrænset Plet. Halvdækvingernes Ribber aldrig tykt mørkfarvede, sædvanlig temmelig blege, men dog brune mod Spidsen. L. ♂ 4— $4\frac{1}{2}$ mm, ♀ 5— $5\frac{1}{2}$ mm.

♂: Følehornspladen langoval, sort. Sidste Bugskinne bagtil med svag Indbuening paa hver Side af Midten; Genitalpladerne lange, ved Roden bøjede, derpaa næsten lige, smalle, lyse, men mod Spidsen mørke, og som hos de øvrige Arter med hvidlige Haar.

♀: Læggeskeden rager kun med omtrent $\frac{1}{6}$ uden for Skededækkerne.

Almindelig overalt paa Poppel og Pil. — Udbredt over hele Europa helt op til Polarkredsen samt i Sibirien; forekommer ogsaa i Algier.

3. Underfam. Acocephalínæ.

Hos denne Underfamilie er Issen i de aller fleste Tilfælde helt flad eller er endog mere eller mindre udhulet, saa at Hovedets Forrand bliver skarp; dette bliver særlig paafaldende i de Tilfælde, da Issen er stærkt vinkelformet fremtrukket i Midten. Hos flere Slægter træffes dog Arter, hvis Isse er forholdsvis stærkt hvælvet, saa at Hovedets Forrand bliver noget but afrundet.

Kun faa Arter opholder sig paa Træer og Buske; de fleste træffes blandt Græs og Urter; enkelte søger til Tagrør eller Halvgræsser ved Strande.

Oversigt over Slægterne.

1. Oversiden ensfarvet klart græs- eller gulgrønlig; kun Issen og Forkroppen som Regel med enkelte smaa, sorte Prikker..... 1. *Graphocrærus*.
- Oversiden ikke grønlig, eller hvis den hos sjældne Varieteter er det, mangler Issen skarpt begrænsede, sorte Smaaprikker..... 2
2. Den tyndt udfledede og i Midten stærkt vinkelformet fremdragne Isse-Panderand strækker sig halvt ind over Øjnene saaledes, at disse halvvejs skilles i en øvre og en nedre Del..... 4. *Eupélix*.
- Isse-Panderanden strækker sig ikke ind over Øjnene 3
3. Oversiden skarpt adskilt citrongult og chokoladebrunt længdetegnet. Hovedet stærkt eller meget stærkt vinkelformet fremdraget i Midten..... 6. *Platymetópius*.
- Oversiden aldrig citrongult-chokoladebrunt længdetegnet, men ofte (hos Hanner af *Acocéphalus*) hvidlig-sortbrunlig tværtegnet, Hovedet vinkelformet eller ikke vinkelformet fremdraget i Midten..... 4
4. Issen tæt bag Forranden med en mørkbrunlig eller sort, buetformet eller noget vinkelbrudt Tværlinie.. 7. *Paramésus*.
- Issen ved Forranden med 3 sorte Prikker eller Smaapletter (den største paa Issespidsen, en mindre paa hver Side)..... 2. *Doratúra*.

- Issens Forrand anderledes tegnet, eller Issen helt uden mørk Tegning..... 5
5. Issen ofte fint naaleridset paatværs, bag Forranden noget buetformet nedtrykket, sjælden kraftig vinkelformet fremdraget fortil. Han og Hun ikke paafaldende forskellige i Farvetegning..... 5. *Strongylocéphalus*.
- Issen (i alt Fald hos Hunnen) mere eller mindre kraftig naaleridset paalangs og i mange Tilfælde ogsaa hos Hunnen stærkt udfladet og vinkelformet fremdraget fortil. Han og Hun næsten altid højst forskellige i Farvetegning, idet Hannen sædvanlig har skarpt begrænsede, hvidlige og mørke Tværbaand, medens Hunnens Overside oftest er lys- og mørkmarmoreret..... 3. *Acocéphalus*.

1. *Graphocrærus* Thoms.

Kroppen ret bred og kort, grønlig farvet. Issen noget vinkelformet fremdraget fortil, noget fladt fordybet og bagtil med to flade Gruber. Panden foroven lidt udhulet. Halvdækvingerne lidt kortere (♀) eller lidt længere (♂) end Bagkroppen.

Den eneste Art opholder sig paa Græsmarker.

Gr. ventralis Fall. (Fig. 50). Lys grønlig, sjælden med noget rødlig Tone. Issen tværs over med 4 i Række staaende sorte Smaaprikker; ikke sjælden findes desuden 2 mørke Smaapletter paa Issespidsen; ofte er der 2 eller 4 sorte Prikker fortil paa Forryggen; undertiden er dog Priktegningen utydelig eller endog helt forsvunden. Spidsen af ♂'s Halvdækvinger ofte brunlig randet. ♂ har brugelige, men ♀ afkortede Flyvevinger. L. 5—6 mm.

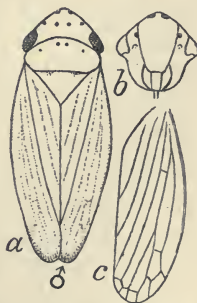

Fig. 50. a *Gr. ventralis* Fall. Han; b Ansigt; c Halvvingedække. $\times 6\frac{1}{2}$.

♂: Genitalplader brede, med enkeltvis bredt afrundet Spidse, noget udspærrede ved Spidsen.

♀: Sidste og næstsidste Bugskinne ejendommeligt formede; sidste Bugskinnes Bagrand dybt spaltet i Midten saaledes, at Læggeskedens Rod er udækket; næstsidste Bugskinnes Bagrand forsynet med en mindre Indbugtning i Midten, hvorved et tolappet Fremspring opstaar; paa hver Side af dette Fremspring findes en meget dyb Indbugtning, der bliver særlig tydelig ved, at Sidehjørnerne rager langt ud.

Paa mere eller mindre tørre Græsmarker, Juni—Aug., og ret hyppig i alt Fald paa Halvøen. — Over hele Europa, Sibirien og Nordafrika.

2. *Doratúra* J. Sahlb.

Issens Forrand altid med 3 sorte Smaapletter. Smaa, blege Cikader, hvis Overside hos friske Eksemplarer ofte har tydelig, grønlig, perlemoragtig Glans. Halvdækvingerne sædvanlig omtrent halvt saa lange som Bagkroppen, læderagtige, rynket-punkterede, uden tydelige Ribber. Da Slægten er klimadimorf, træffes nu og da langvingede Individuer med svage, men tydelige Ribber paa Halvdækvingerne. ♀'s Læggeskede rager langt udenfor Skededækkerne.

Hos os 3 Arter, der ligner hverandre meget og træffes paa tørre Enge og Græsmarker.

Oversigt over Arterne.

1. Stor og kraftig Art; Hannen 4—4½, Hunnen 5½—6 mm lang..... 3. *impúdica*.
- Meget mindre; Hannen 3—3½, Hunnen 4—4½ mm lang..... 2
2. Hannens Genitalklap meget kort og noget utydelig; Genitalpladerne meget længere end Genital-

klappen. Bagranden af Hunnens sidste Bugskinne svagt tretandet, men iøvrigt lige..... 1. styláta.

- Hannens Genitalklap tydelig og noget trekantet; Genitalpladerne noget kortere end hos foregaaende. Bagranden af Hunnens sidste Bugskinne rundet udvidet i Midten..... 2. homophýla.

1. *D. styláta* Boh. (Fig. 51 a—d, f og h). Graaligbleg, Bagkroppens Overside oftest med mørke Smaastreger eller rækkestiliede Prikker. Sidste Rygskinne hos ♂ med 3 sorte Smaapletter og ikke indbuet paa Siderne; ♀'s Læggeskede og Skededækker middelmaadig lange. L. ♂ 3 mm, ♀ 3½—4½ mm.

Meget almindelig paa Græsmarker, Skovsletter og tørre Enge, Juni—Septbr. — Er udbredt over hele Europa, Nordafrika, Turkestan og Sibirien.

2. *D. homophýla* Flor (Fig. 51 e, g og i). Omtrent som foregaaende, som den meget ligner. Foruden de i Oversigten nævnte afviger den ved følgende Karakterer: Sidste Rygskinne hos ♂ noget indbuet paa hver Side og derved, fra Siden set, ligesom noget opadbøjet; ♀'s Læggeskede og Skededækker betydelig mere forlængede. Langvingede Individuer synes at være noget hyppigere hos denne Art end hos den foregaaende. L. ♂ 3—3½ mm, ♀ 4—4½ mm.

Ligeledes paa Græsmarker og tørre Enge, men langt sjældnere end *D. styláta*. — Har omtrent samme Ud-

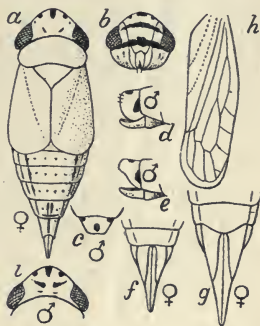

Fig. 51. *D. stylata* Boh.

a Oversiden, Hun; b Ansigtet; c Bagkropsspidsen hos Hannen, ovenfra; d samme fra Siden; f Bagkropsspidsen hos Hunnen, fra Undersiden; h Fuldt udviklet Halvvingedække.

D. homophyla Flor.

e Bagkropsspidsen, Han, fra Siden; g Bagkropsspidsen, Hun, fra Undersiden; i Hoved, fra Oversiden. Forskell. Forstørr., a $\times 8$.

bredelse som *D. stylata*, men synes dog at mangle i Nordafrika og den aller sydligste Del af Europa:

3. *D. impúdica* Horv. Ligner i alle Dele *D. stylata*, men allerede ved sin betydelige Størrelse (σ^7 4—4 $\frac{1}{2}$ mm, ♀ 5 $\frac{1}{2}$ —6 mm) let adskilt fra denne. Bagranden af ♀ 's sidste Bugskinne fuldstændig lige og uden noget som helst Fremspring; dens Sidehjørner tydelig retvinklede. σ^7 's Genitalklap kort, men tydelig. I levende Live har ♀ 's Overside sædvanlig en livlig og smuk Perlemorglans.

I Antal paa en Klitrække ved Grenaa Juli 1919. — Udbredt over Mellemeuropa og Lilleasien.

3. *Acocéphalus* Germ.

Denne Slægt er mærkelig ved sin paafaldende Kønsdimorfisme, hvad Farvetegning angaar, idet σ^7 's Udseende næsten altid er ganske ulig ♀ 's; σ^7 's Overside er skarpt lys- og mørkstribet paa langs eller paatværs, medens ♀ har ensfarvet eller jævnt marmoreret Overside, og Halvdækvingerne kun hos enkelte Arter har større, lyse Pletter, der kan tydes som Rester af lyse Tværbaand. Issen som oftest flad eller noget udhulet, hyppig stærkt vinkelformet fremdraget i Midten. Kroppen noget kort og bred. Halvdækvingerne sjælden ret meget kortere eller længere end Bagkroppen. Bagskinnebenene lange og noget krummede. σ^7 mangler Genitalklap.

Lever paa Græsmarker, Skovsletter eller middelvaad Engbund; træffes aldrig paa Buske og Træer.

Oversigt over Arterne.

1. Hannens Halvdækvinger mangler lyse og mørke Tværbaand, men er ofte lyst og mørkt stribede paa-

- langs. Hunnen har sjælden større blege Pletter paa Halvdækvingerne 2
- Hannens Halvdækvinger med skarpe, hvidlige og mørke Tværbaand og Hunnens sædvanlig med større, hvidlige Pletter..... 4
2. Stor og kraftig, gennemsnitlig 6 mm lang, meget foranderlig Art. Hunnen har udhulet, stærkt vinkelformet fremdraget Isse; Hannen har et lyst Tværbaand over Issen og et andet over Forryggen, men mangler mørkt Tværbaand ved Spidsen af Halvdækvingerne 1. nervósus.
- Meget mindre Arter. Hunnen med mindre stærkt fremdraget Issespids. Hannens Isse stærkt mørk- tegnet, dens Forryg med et blegt Tværbaand, og dens lys- og mørkstribe Halvdækvinger med et mørkt Tværbaand foran Spidsen 3
3. Halvdækvingernes Ribber hos Hannen mørke, med blege Mellemrum, hos Hunnen mørke eller dog mørkplettede og med delvis mørkmarmorerede Mellemrum (Halvdækvingerne tydelig lys- og mørk- plettede). Selve Bagranden af Hannens Forryg mørk- farvet..... 2. histriónicus.
- Halvdækvingernes Ribber blege hos begge Køn, med bredt mørkt udfyldte Mellemrum hos Hannen og oftest tydelig mørkere Mellemrum hos Hunnen. Det lyse Tværbaand over Hannens Forryg breder sig over hele Bagranden 3. rivuláris.
4. Issen saa lang som eller lidt kortere end Forryg- gen, mindre flad og mindre vinkelformet fremskudt fortil. Særdeles foranderlig i Farve.. 4. álbifrons.
- Issen længere end Forryggen, stærkere udfladet og mere vinkelformet fremdraget fortil 5
5. Mindre (4—4½ mm lang). Spidsen af Hannens Halvdækvinger hvidlig. Hunnens Halvdækvinger med lysere Pletter, der har Karakter af opløste Tvær- baand..... 5. trifasciátus.
- Større (4½—5 mm lang). Spidsen af Hannens Halvdækvinger helt mørk, sort eller brunlig. Pletterne paa Hunnens Halvdækvinger uklart blege og ikke tydelig baandstillede 6. bifasciátus.

1. *A. nervósus* Schrnk. (*striátus* Fabr.). En over- ordentlig ubestendig Art, baade hvad Farve og Størrelse angaar. Oversiden er oftest mørkspraglet, men ikke sjæl- den ensfarvet mørkbrunlig, lysbrunlig, hvidligbleg eller

endog grønlig med alle mulige Overgange. ♂ er karakteristisk farvet ved en bleg Tværstribe over Issen og en lignende over Forryggen; selv hos blegfarvede Individuer erkendes disse Tværstriber som endnu lysere. Hos ♂ har Halvdækvingerne desuden delvis blege Ribber. L. ♂ 5—6 mm, ♀ 6—8 mm.

Særdeles almindelig overalt paa aaben og ikke altfor vaad Bund, Juli—Oktbr. — Har en meget vidtstrakt Udbredelse, idet den foruden hele Europa, Nordafrika, Vestasien og Sibirien ogsaa er kendt fra store Dele af Nordamerika.

An m. I England forekommer *A. æstuarinus* Edw., der er slankere og smallere end *A. nervosus*, og hvis ♂ mangler de lyse Tværbaand over Issen og Forryggen. De to Køn er kun lidet forskellige i Farve og Størrelse (♂ 6—6½ mm, ♀ 7—7½ mm), og Arten viser i det hele ikke den Ubestandighed i Farve og Tegning, som er den sidstnævnte egen. Maa søges paa Marskenge og fugtige Strandmarker.

2. *A. histrionicus* Fabr. (Fig. 52). En lille og hos ♂ meget ejendommelig tegnet Art. ♂'s Isse er skarpt lys- og mørkteget; Forryggens forreste Halvdel sort (dog smalt lysfarvet fortil i Midten), bageste Halvdel lys; Scutellum sort; Halvdækvingerne lys- og mørkstribede paalangs og med et mørkt Tværbaand foran den blege Spidse. ♀'s Overside er lysere eller mørkere, mere eller mindre oversaaet med mørke Prikker og Smaapletter. Issen er i det højeste saa lang som Forryggen. L. ♂ ca. 3½ mm, ♀ ca. 4 mm.

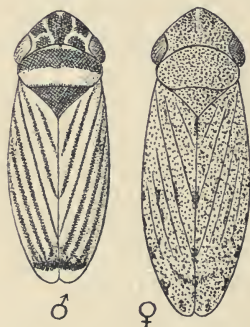

Fig. 52. *A. histrionicus* Fabr.
Han og Hun. $\times 10$.

Noget stedegen, men ofte i stort Antal, navnlig i Lyng- og Sandegne, Juli—Aug. — Udbredt i Europa og Kaukasus.

3. *A. rivularis* Germ. (*flavostrigatus* Don.) (Fig. 53).

Ikke ulig foregaaende Art, men Grundfarven er mere brunliggul, og ♂'s sorte eller brunlige Tegning anderledes fordelt og mere foranderlig. Issens Tegning meget afvigende (sml. Fig.), og Forryggens mørke Tværbaand rykket noget tilbage, saa hele Forranden er lys; Scutellum delvis lys; Halvdækvingerne lys- og mørkstribe paalangs, men saaledes at det her er Mellemrummene, der er mørke, medens selve Ribberne og de tilgrænsende Dele af Fladen er lyse; foran den lyse Spidse et mørkt Tværbaand omtrent som hos *A. histrionicus*. ♀ er særlig karakteriseret ved, at ogsaa dens Halvdækvinger er mere eller mindre tydeligt længdestribede, idet Ribberne er lyse, og Mellemrummene sædvanlig er mørkt udfyldte. L. ♂ 3—3½ mm, ♀ 4—4½ mm.

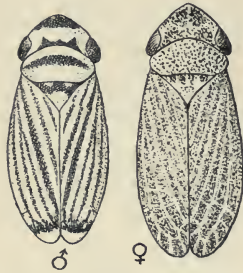

Fig. 53. *A. rivularis* Germ.
Han og Hun. $\times 7$.

Udbredt over hele Landet, men dog noget stedegen; Juli—Septbr.; den foretrækker fugtig Bund med rigelig Plantevækst. — Forekommer i hele Europa, Vestasien og Sibirien og er ogsaa angivet fra det nordlige Nordamerika.

4. *A. albibrons* Linn. En overordentlig ubestendig Art, særlig i Henseende til Farve og Tegning; den mørke Tegnings Grundfarve varierer fra lysbrunlig til helt sort, og Tegningens Mønster er saa vaklende, at det er vanskeligt at finde 2 ♂♂, der er ganske ens farvede. Sædvanlig har ♂ paa Halvdækvingerne 3 mørke Tværbaand, men disse er ofte stærkt opløste eller næsten helt rudimentære; i andre Tilfælde breder de mørke Tværbaand sig saaledes, at de mellemliggende lyse Baand bliver meget smalle eller opløses i Smaapletter; Spidsen af Halvdækvingerne altid lys; Forkroppens Overside med eller uden

mørk Tegning. ♀'s Overside lys- og mørkmarmoreret; Halvdækvingerne med smaa lyse Pletter, der aldrig er saaledes stillede, at de minder om opløste Tværbaand. L. ♂ 3—3½ mm, ♀ 4—4½ mm.

Ikke sjælden; hyppigst paa sandede Marker, Juli—Septbr. — I utallige Farvevarieteteter udbredt over hele Europa, Nordafrika og Dele af Nordamerika.

5. *A. trifasciatus* Fourcr. (Fig. 54). ♂'s Halvdækvinger med afvekslende hvidlige og sorte eller dog mørkebrune, skarpt begrænsede Tværbaand, der dog er noget ubestandige i Form og Udstrækning; Rodhalvdelen af Forryggen hvidlig. ♀'s Overside mørkmarmoreret eller næsten helt mørk; Halvdækvingerne med hvidlige Pletter, der er saaledes stillede, at de tydeligt opfattes som opløste eller brudte Tværbaand; Rodhalvdelen af Forryggen ikke sjælden temmelig skarpt lysfarvet. L. ♂ 3½—3¾ mm, ♀ 4—4¼ mm.

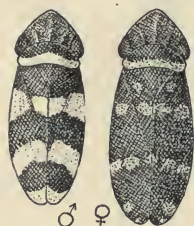

Fig. 54. *A. trifasciatus* Fourcr.

Han og Hun. × 7.

Ikke sjælden paa Marker og tørre Enge, men mest enkeltvis, Juli—Septbr. — Har en mindre udstrakt Udbredelse, men er dog kendt fra hele det mellemste og nordlige Europa.

6. *A. bifasciatus* Linn. Meget lig den foregaaende, men noget større og med længere, mere vinkelformet fremdraget Isse. Den mørke Tegning oftest mere brunlig. Hos ♂ er Halvdækvingernes Spidse helt mørkfarvet, og hos ♀ er Halvdækvingernes lyse Pletter gerne noget uklare og saaledes stillede, at de ikke tydeligt kan opfattes som afbrudte Tværbaand. L. ♂ 4—4½ mm, ♀ ca. 5 mm.

Ikke sjælden paa lignende Steder som foregaaende Art, men ligeledes mest enkeltvis, Juli—Aug. — Har en vid Udbredelse: Hele Europa, Vestasien, Sibirien, Vestkina.

4. *Eupélix* Germ.

Farven hvidgraalig. Kroppen langstrakt. Issen stærkt vinkelformet fremskudt; den udfladede, skarpe Isserand strækker sig halvt hen over Øjnene og deler derved disse i et øvre og et nedre Parti, et Forhold, der ikke genfindes hos andre indenlandske Cikader. Issen iøvrigt med en Længdemidtkøl, der fortsættes over Forryggen. Panden opadtil med en skarpt fremhævet Køl langs Midten. Halvdækvingerne mindst saa lange som Bagkroppen, med fremstaaende Ribber. Benene korte.

Arterne træffes paa Græsmarker, Skovsletter og Heder; Individerne findes næsten altid kun enkeltvis.

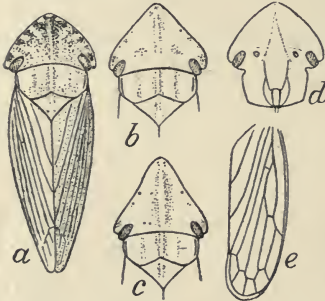
Oversigt over Arterne.

1. Issen lidt kortere end bred mellem Øjnene. Den udfladede Del af Issen stærkt mørkpletet 1. *cuspidáta*.
- Issen betydelig mere fremstrakt og spids, mindst saa lang som bred bagtil, svagere smaapletet ved Spidsen og langs Siderne 2
2. Issen meget lang og spids, med noget indbuede Sider 3. *depréssa*.
- Issen mindre stærkt forlænget-tilspidset; Siderne ikke indbuede, snarere lidt rundede eller omtrent rette 2. *prodúcta*.

1. *E. cuspidáta* Fabr. (Fig. 55 a, d, e). Issen forholdsvis kort, med noget rundede Sider, fortil stærkt mørkmarmorert eller -pletet; Forryg og Scutellum oftest ligeledes noget mørkplettede. Halvdækvingerne hvidgraalige, noget gennemsigtige, som Regel med smaa, mørke Prikker paa Ribberne. L. 5—6½ mm.

Ret almindelig, navnlig i Lyng- og Sandegne, men næsten altid enkeltvis, Juni—Septbr. — Over hele Europa og Nordafrika samt Kaukasus.

2. *E. producta* Germ. (Fig. 55 b). Danner til en vis Grad en Overgang fra foregaaende til efterfølgende Art, men er dog nærmest beslægtet med denne sidste. Den er noget større end *E. cuspidata*, men adskilles let ved

den tilspidsede, længere Isse, der enten mangler mørkere Pletter eller kun har nogle faa saadanne langs selve Isseranden. Grundfarven er mere gullig. L. $6\frac{1}{4}$ —7 mm.

Sammen med foregaaende Art og iøvrigt med samme Udbredelse udenfor Danmark.

Fig. 55. a *E. cuspidata* Fabr. d Ansigt og e Halvvingedække af samme; b Forkrop af *E. producta* Germ.; c af *E. depressa* Fabr. Forskell. Forstørr. a $\times 8$.

3. *E. depréssa* Fabr. (*spathuláta* Germ.) (Fig. 55 c). Let kendelig ved den langt fremskudte, spidse Isse, der i Midtlinien er

betydelig længere, end den er bred mellem Øjnene. Den er noget større end den foregaaende, er mere langstrakt, har gullig Grundfarve og har sjælden tydelige Pletter paa Issen eller Forkroppen. L. $6\frac{1}{2}$ — $7\frac{1}{2}$ mm.

Sjælden og enkeltvis, paa mere fugtig Bund; Gelskov, Næsgaard paa Falster, Sønderjylland, Aug.—Septbr.—Udbredelse som de to foregaaende Arter.

5. *Strongylocéphalus* Flor.

Af Udseende temmelig lig visse *Acocephalus*-Arter (f. Eks. *nervosus*), men Issen er meget kort, langt kortere end Forryggen, utydelig vinkelformet fremskudt i Midten, noget nedtrykket langs Forranden, fortil fint naaleridset paatværs, men

bagtil paalangs. Forryggen temmelig tydelig tværridet. Oversiden hyppig mørkprikket eller mørkmarmoreret. Halvdækvingerne sjælden lidt kortere, oftest lidt længere end Bagkroppen.

Arterne foretrækker fugtig eller middelfugtig Bund, navnlig Enge og Moser samt Skovsletter, hvor de findes mellem Græs, Mos og anden lav Plantevækst.

Oversigt over Arterne.

Hannens sidste Rygskinne kortere end næstsidste. Bagranden af Hunnens sidste Bugskinne vinkelformet indskaaret i Midten. Ofte en brunlig mørk buedannet Tværlinie bag Issens Forrand

..... 2. Megérlei.

Hannens sidste Rygskinne mindst saa lang som næstsidste. Bagranden af Hunnens sidste Bugskinne svagt og jævnt indbuet, uden Indskæring i Midten. Ingen mørk Tværlinie bag Issens Forrand.....

..... 1. agréstis.

1. Str. agréstis Fall. Grundfarven urent gulliglys, Oversiden ofte helt overstrøet med mere eller mindre sammenflydende mørke Prikker og Smaapletter, sjældnere helt uden saadanne. Panden mørkprikket eller næsten helt sort. ♂'s Genitalplader lange og tilspidsede, ved Roden køldannet sammenstødende, mod Spidsen over hele Fladen besat med fine, lyse, børsteagtige Haar. L. ♂ 5—6 mm, ♀ 6—6 $\frac{1}{2}$ mm.

Temmelig almindelig i Moser og Enge, Juli—Septbr. — Har en meget vid Udbredelse i Europa (helt op i Lapland), Nordafrika, Vestasien, Sibirien og Nordamerikas Fristater.

2. Str. Megérlei Scott. Meget lig foregaaende, men lidt bredere, og adskilles kun sikkert gennem de i Artsoversigten nævnte Køns karakterer. ♂'s Genitalplader er meget lange og har en noget afrundet Spidse. Ofte er

den ligeledes kendelig ved en mørk Linie bag Issens Forrand, men i mange Tilfælde mangler denne Linie. L. 5—6½ mm.

Meget sjælden; Lyngby, Ryget Skov ved Værløse, Silkeborgegnen, Aug. — Har en meget begrænset Udbredelse og er kun angivet fra England, Tyskland, Frankrig og Finland.

6. *Platymetópius* Burm.

Smukt farvede og tegnede Cikader. Issen svagere eller stærkere vinkelformet tilspidset fortil, uden Længdekøl. Panden lang og ligeledes uden Køl. Hovedet over Øjnene lidt smallere end Forryggen bagtil; denne stærkt rundet fremefter. Kroppen slank og langstrakt; Halvdækvingerne altid længere end Bagkroppen.

Opholder sig paa lave Træer eller Buske, særlig Pil, Pors og Eg.

Oversigt over Arterne.

Issen meget stærkt tilspidset. Den midterste vinkeldannede Udvidelse af Halvdækvingernes chokoladebrune Længdetegning naar mere end halvvejs ud mod Yderranden..... 2. májor.
 Issen mindre stærkt tilspidset. Den vinkeldannede Udvidelse af Tegningen paa Halvdækvingerne naar ikke halvt til Yderranden..... 1. undátus.

1. *Pl. undátus* DG. (Fig. 56 a). Citrongul; Issens Midte, Forryggen med Undtagelse af selve Siderne, Scutellum og et takket Længdestrøg paa Halvdækvingerne chokoladebrunlige; i det brune Længdestrøg paa Halvdækvingerne, navnlig bagtil, findes en Del ganske smaa, hvidlige Prikker. L. 4½—5 mm.

Sjælden; paa Birk og Pors i Silkeborg- og Horsens-egnen, Juli—Aug.; flere Steder i de sønderjyske Hede-

egne paa Lyng og Pors. — Udbredt over det meste af Europa og Sibirien samt i Tunis.

2. *Pl. major* Kirschb. (Fig. 56 b). Ligner særdeles den foregaaende og adskilles kun fra denne ved den stærkt tilspidsede Isse, ved at Halvdækvingernes mørke Længdebaand breder sig noget mere samt ved at være noget større. Er maaske ikke artsforskellig fra *Pl. undatus*. L. $5\frac{1}{2}$ —6 mm.

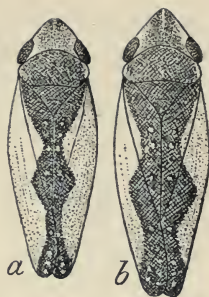

Fig. 56. a *Pl. undatus* DG.
b *Pl. major* Kirschb. $\times 7$.

Sjælden; paa Birk og Eg ved Silkeborg og i Frijsenborgengen, Juli—Aug. — Kendes fra Tyskland, Østrig, Italien, Frankrig og Algier.

7. *Paramésus* Fieb.

Hovedets Forrand butkantet, rundet eller noget vinkelformet fremskudt i Midten. Issen med et lysbrunligt, bueformet Tværnedtryk; foran dette en smal, skarpt begrænset, buet eller noget vinkeldannet, sort eller brunligmørk Tværlinie. Halvdækvingerne altid længere end Bagkroppen, ofte med mørkkantede Ribber som hos visse Arter *Deltocephalus*, *Athysanus* etc. Den mindste af vore Arter regnes i Virkeligheden ogsaa af flere under den førstnævnte Slægt.

Arterne lever hovedsagentlig paa Tagrør (*Phragmites*) og visse Halvgræsser ved Sø- og Havstrande.

Oversigt over Arterne.

Stor og kraftig, ca. 6 mm lang Art. Issen fortil bueformet rundet, i Midten kun lidt længere end ind ved Øjnene. Den mørke Tværlinie bag Forranden buedannet. 1. *nervósus*.

Mindre og smallere, ca. $4\frac{1}{2}$ mm lang Art. Issen fortil tydelig vinkelformet fremdraget, i Midten betydelig længere end ved Øjnene. Den mørke Tværlinie bag Forranden er svagt vinkelbrudt ved Isse-spidsen..... 2. phragmitis.

1. *P. nervosus* Fall. (Fig. 57 b, c). Grundfarven graalig bleg eller noget gulagtig; Oversiden oftest med brunlige Skygger og Halvdækvingernes Ribber sædvanlig smalt mørkkantede saaledes, at Cellerne træder tydelig frem fra de iøvrigt svage Ribber. L. 6— $6\frac{1}{2}$ mm.

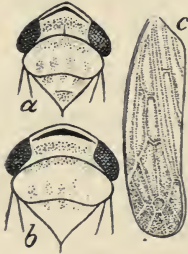

Fig. 57. a Forkrop af *P. phragmitis* Boh. b Forkrop og c Halvvingedække af *P. nervosus* Fall. Betydelig forstørr.

Temmelig sjælden; i vore sydlige Landsdele baade paa Øerne og i Sønderjylland, særlig paa Tagrør og ofte ved Havstrande, Aug.—Septbr. — Udbredt over det meste af Europa, særlig mod Nord, samt i Lilleasien, Kaukasus og Turkestan.

2. *P. phragmitis* Boh. (Fig. 57a). Smallere og meget mindre. Grundfarven klarere; Forkroppens Overside med rødliggule Pletter. Issen noget vinkelformet fremdraget, og den mørke Tværlinie bag Issens Forrand ligeledes noget vinkeldannet fremefter. L. ca. $4\frac{1}{2}$ mm.

Endnu mere stedege end foregaaende, men med lignende Udbredelse; paa Tagrør, Aug.—Septbr. — Den er udbredt over Nord- og Mellemeuropa samt Sibirien.

4. Underfam. Jassinæ.

Biøjnene sidder paa Hovedets Forrand eller Pande-Isseranden, der oftest er but eller afrundet, men dog ikke sjælden noget skarp eller endog temmelig meget udfladet. Issen er i de fleste Til-

fælde mere eller mindre vinkelformet fremdraget i Midten.

Underfamilien omfatter en Række Slægter, der indbyrdes tildels viser ret store Forskelligheder i Bygningsforhold. Slægten *Gnathodus* danner Overgangen til de blødhudede *Typhlocyb*iner.

Træffes dels paa Træer og Buske, dels mellem Græs og lave Planter, hyppigst paa tør eller middeltør Bund.

Oversigt over Slægterne.

1. *Coriums* 2. Ribbe mod Roden kort, men mod Spidsen langt gaffelgrenet. Ligner meget en *Typhlocybin* (d. v. s. Arter af 5. og sidste Underfamilie)... 8. *Gnathodus*.
- *Coriums* 2. Ribbe aldrig saaledes grenet, men sædvanlig gaffelgrenet et Par Gange i Retning af Spidsen. Ligner ikke *Typhlocyb*iner..... 2
2. Halvdækvingerne rager langt ud over Bagkropsspidsen, og fuldtudviklede Flyvevinger altid tilstede 4
- Halvdækvingerne sjælden meget længere end Bagkroppen (og kun hos Hanner og ganske smaa Arter; hos Hunnerne er Halvdækvingerne oftest betydelig afkortede og rager næsten aldrig ud over Bagkropsspidsen, og Membranen er derfor afkortet eller meget rudimentær); Flyvevingerne som Regel ikke fuldtudviklede..... 3
3. Smaa, sædvanlig kun 3—4 mm lange Cikader. Oversiden ikke sjælden grønlig farvet. Halvdækvingernes 2. Ribbe forbunden med 1. (yderste) Ribbe eller dennes Gaffelgrene med mindst 2 Tværribber 1. *Deltocéphalus*.
- Større, oftest 4—6 mm lange Cikader. Oversiden yderst sjælden grønlig farvet. Halvdækvingernes 2. Ribbe kun forbunden med 1. Ribbes Gaffelgren med 1 Tværribbe i Nærheden af Roden..... 2. *Athysanus*.
4. Halvdækvingerne med overtallige (uregelmæssige), mælkehvidlige Tværribber... 3. *Allýgus*.
- Halvdækvingerne uden saadanne Ribber..... 5
5. Issen kort, af ens Længde overalt, med buetformet Runding (ikke tydelig længere i Midten end ved Øjnene)..... 6. *Grypótes*.

- Issen mere eller mindre vinkelformet fremdraget i Midten, i Midtlinien altid tydelig længere end ved Øjnene 6
- 6. Hovedet over Øjnene betydelig bredere end Forryggen bagtil..... 4. *Stictocóris*.
- Hovedet over Øjnene sjælden tydelig bredere end Forryggen bagtil..... 7
- 7. Ca. 4 mm lange Cikader. Den yderste Gren af øverste Gaffel paa Halvdækvingernes 1. (yderste) Ribbe utydelig..... 7. *Cicádula*.
- 5—7 mm lange Cikader. Den yderste Gren af øverste Gaffel paa Halvdækvingernes yderste Ribbe tydelig..... 5. *Thamnotéttix*.

1. *Deltocéphalus* Burm.

Issen i Almindelighed flad og noget vinkelformet fremdraget i Midten, kun i sjældne Tilfælde hvælvet og buetformet rundet fortil, med but Overgang til Panden. Forryggen meget kort. Smaa eller meget smaa Cikader, hvis ♀♀ i de fleste Tilfælde har mere eller mindre afkortede Halvdækvinger og rudimentære Flyvevinger. Oversiden oftest brunliggul eller grønlig. Kraftige Springere.

Talrige Arter, der træffes paa aaben Mark, Eng og Hede, paa Græsgange i Skove osv., men aldrig paa Træer og Buske.

Oversigt over Arterne.

- 1. Halvdækvingerne grønlig eller gulgrønlig, aldrig med mørke Pletter eller Streger..... 2
- Halvdækvingerne ikke grønlig, hyppigst brunliggule eller hvidliggule, ofte med mørk Streg- og Plettegning..... 10
- 2. Kraftig byggede, større, noget brede Arter..... 3
- Slanke og smalle, oftest mindre Arter..... 4
- 3. Halvdækvingerne græsgrønne, læderagtige, ugenomsigtige, omtrent saa lange som Bagkroppen. Panden stærkt mørktegnet..... 1. *abdominális*.
- Halvdækvingerne gulgrønlig, ikke læderagtige, noget gennemsigtige, hos Hunnen meget kortere

- end Bagkroppen. Panden svagt eller slet ikke mørktegnet..... 15. collinus.
4. Panden med en gulhvidlig, blank Trekant, hvis Grundlinie ligger langs Clypeusroden 16. striifrons.
- Panden uden saadan Farvefigur 5
5. Issen fortil med 4 mørke Smaapletter. Hannens Genitalsegment ejendommeligt ved, at Genitalpladerne har en dyb Midtfure, der ender i en Indskæring i deres Bagrand; Sidelapperne rager langt forbi Genitalpladerne..... 18. pascuëllus var.?
- Issen i det højeste med 2 mørke Smaapletter fortil i Midten, hyppigst ganske uplettet..... 6
6. Hannens Genitalplader korte og rager kun lidt udenfor Genitalklappen. Bagranden af Hunnens sidste Bugskinne lige eller kun svagt buet..... 9. cephalótes.
- Hannens Genitalplader lange, meget længere end Genitalklappen. Bagranden af Hunnens sidste Bugskinne takket eller flere Gange bugtet..... 7
7. Genitalsegmentet stærkt forlænget hos begge Køn. Hos Hannen er Genitalsegmentets Sidelapper meget længere end Genitalpladerne, og begge Dele er stærkt haarede..... 22. métrius.
- Genitalsegmentet ikke paafaldende forlænget. Hos Hannen naar Sidelapperne ikke udenfor Genitalpladerne, hvis Sider er forsynede med et mindre Antal Børster 8
8. Oversidens Farve bleggullig, sjælden med tydelig grønlig Tone. Issespidsen med 2 smaa, mørke Streger, der undertiden er noget udviskede. Hunnens sidste Bugskinne med en dyb Kløft i Midten af Bagranden 17. pascuëllus.
- Oversiden i alt Fald delvis med tydelig grønlig Farve. Issen uden mørke Smaapletter. Hunnens sidste Bugskinne enten med et lille Indsnit eller en Tand i Midten af Bagranden..... 9
9. Ca. 4 mm lang. Hannens Genitalplader paa Rodhalvdelen med en fordybet Længdelinie ud mod Ydersiden, ved Røden og undertiden ogsaa ved Spidsen med en mørk Plet. Bagranden af Hunnens sidste Bugskinne i Midten med et utydeligt kløftet Fremspring 21. assímilis.
- Ca 3½ mm lang. Hannens Genitalplader uden fordybet Linie og uden mørk Plet ved Rod og Spidse. Hunnens sidste Bugskinne med et lille Indsnit i Midten af Bagranden..... 20. vitripénnis.

10. Issen hvælvet, navnlig fortil, ikke skarpt vinkel-
formet fremdraget fortil i Midten; en tydelig fint
nedtrykket Midtlinie findes kun nær ved Forryg-
gens Forkant..... 11
— Issen mere eller mindre ujævnt nedtrykket eller
dog ret flad, ofte stærkt og skarpt fremdraget i
Midten. Issens fine Midtlinie naar forbi Midten
eller endog tæt til Spidsen..... 13
11. Meget bleg, 3—3½ mm lang, langvinget Art. Halv-
dækvingernes Spidse hver med 2 sorte Prikker (én
ved Yder- og én ved Indersiden)... 24. *costalis*.
— Meget mørkfarvede eller mørkplettede, oftest noget
kortvingede, 2—2½ mm lange Arter 12
12. Issen med mere eller mindre tydelige, smaa, mørke
Pletter, sjældnen uden saadanne 7. *pulicáris*.
— Issen fortil med 2 store, sorte Pletter
..... 8. *macúliceps*.
13. Clavus med mange smaa, mørke, uregelmæssige
Ringe („Øjepletter“)... 5. *ocelláris*.
— Clavus uden eller kun med ganske faa, mørk-
farvede, kædeledeformede Tegninger eller ringfor-
mede Pletter 14
14. Stor og kraftig, næsten 5 mm lang og karakteristisk
Art med stærkt vinkelformet fremskudt Isse
..... 2. *calceolátus*.
— Mindre eller meget mindre Arter..... 15
15. Ganske lille, meget bleg, ca. 2½ mm lang Art, der
er let kendelig ved en lille sort Prik i Enden af
Halvdækvingernes 4. Midtcelle (tæt ved den stærkt
rudimentære Membran) 3. *púntum*.
— Noget større, undertiden stærkt mørktegnede Arter,
der dog altid mangler en skarpt markeret sort Prik
i Halvdækvingernes 4. Midtcelle 16
16. Issen ved Spidsen med 2 mørke Smaapletter. Øj-
nene usædvanlig konvekse. Halvdækvingerne med
tykke, hvidlige Ribber..... 23. *scríptifrons*.
— Disse Karakterer findes ikke samlede hos de føl-
gende Arter..... 17
17. Hannens Genitalplader rager kun lidt forbi Geni-
talklappen. Bagranden af Hunnens sidste Bugskinne
lige eller kun svagt buet, uden skarpt Indsnit i
Midten..... 18
— Hannens Genitalplader rager langt forbi Genital-
klappen. Sidste Bugskinnes Bagrand hos Hunnen
bugtet og ujævn eller med et lille skarpt Indsnit i
Midten..... 22

18. Ca. 4 mm lang. Forryggen forholdsvis lang. Hannens Genitalplader paa Spidsen noget afrundede enkeltvis 10. *bréviceps*.
 — Mindre eller meget mindre ($2\frac{1}{2}$ — $3\frac{1}{2}$ mm). Forryggen kortere. Hannens Genitalplader skraat af-skaarne paa Spidsen, med tandagtig skarp Yder-vinkel 19
19. Grundfarven rødliggullig. Oversiden stærkt glin-sende. Hovedet over Øjnene paafaldende bredere end Forryggen 11. *Théni*.
 — Grundfarven hvidliggullig. Oversiden mindre stærkt glinsende. Hovedet ikke paafaldende bredere end Forryggen 20
20. Meget lille ($2\frac{1}{2}$ —3 mm) og Grundfarven næsten helt hvidlig 14. *notátus*.
 — Større; Grundfarven mere gullig 21
21. Ca. $3\frac{1}{2}$ mm lang. Halvdækvingerne sædvanlig med flere skarpt mørke Pletter. Issen temmelig spids.. 12. *sabulícola*.
 — Ca. 3 mm lang. Halvdækvingernes mørke Pletter oftest mindre udprægede og mere stregformede. Issen mere but 13. *striátus*.
22. Oversiden gerne stærkt mørkpletet. Halvdækvin-gerne med mørke Rande langs Ribberne, saaledes at der dannes kædeledlignende Ringe omtrent som hos *D. ocellaris* 6. *Flóri*.
 — Oversiden kun svagt mørktegnet eller næsten ens-farvet lys (kun kraftig mørktegnet hos Varieteten *onústus* af *D. sociális*) 23
23. Hannens Genitalplader meget brede mod Spidsen og bredt afstudsede. Bagranden af Hunnens sidste Bugskinne med et lille, skarpt vinkelformet Ind-snit i Midten. Bagfødder lyse 4. *sociális*.
 — Hannens Genitalplader mindre brede mod Spidsen. Hunnens sidste Bugskinne med svagt bugtet Bag-rand. Bagfødder overvejende mørke 19. *distinguéndus*.

1. *D. abdominalis* Fabr. (Fig. 61, 3). En letkendelig, græsgrøn Art med uigennemtsigtige, noget læderagtige Halvdækvinger, hvis Ribber er noget utydelige. ♂'s sidste Bugskinne kort, ♀'s derimod lang og forsynet med en større, sort Plet i Midten; ♂'s Genitalplader paa Yder-siden i Nærheden af Spidsen med en Indbugtning; Bag-

randen af sidste Bugskinne hos ♀ mere eller mindre bugtet, i Midten med et tvedelt eller kløftet Fremspring; næstsidste Bugskinne hos ♀ langs Midten med en Køl. Issen med en nedtrykt Bue paa forreste Trediedel. L. 4—4¹/₂ mm.

Almindelig paa ikke for tørre Græsmarker, høje Enge og aabne Steder i Skove, Juni—Septbr. — Udbredt over hele Europa, Sibirien, Turkestan og Tunis.

2. *D. calceolatus* Boh. (Fig. 58). En karakteristisk, stor og bleg Art med stærkt fremskudt og spids Isse. ♂'s

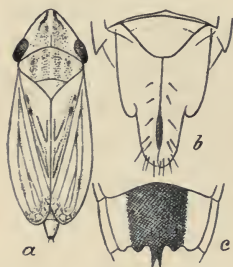

Fig. 58. *D. calceolatus* Boh.
a Oversiden; b Hannens
Genitalsegment fra Undersiden; c Hunnens sidste Bugskinne fra Undersiden.

Forskellig Forstørrelse;

a × 7.

Genitalplader meget lange og ejendommelige ved en kraftig Indskæring paa Ydersiden bag Midten samt ved Børstebesætningen langs Midten og mod Spidsen. ♀'s sidste Bugskinne lang og med et bredt, sort Baand langs Midten; dens Bagrand flere Gange bugtet og udstyret med et langt, kløftet Fremspring i Midten.

Oversiden er i Almindelighed meget svagt mørkpletet, men undertiden findes ret mørkfarvede Individuer, der passer til Beskrivelsen af *D. Bohemani* Zett., under hvilket Navn *D. calceolatus* maaske bør henføres som Varietet. L. 4¹/₂—5 mm.

Meget sjælden; paa høje Græsmarker i Omegnen af Silkeborg samt i Ørnsøskoven, Juni—Juli. — Har en meget vid Udbredelse i Europa, Sibirien og Nordafrika; den gaar langt mod Nord i Skandinavien.

3. *D. punctum* Flor. (Fig. 59a og a₁). Meget bleg og ganske lille; lettest kendelig ved den skarpt sorte Prik

nær Halvdækvingernes Spidse. Sidste, blege Rygskinne hos ♀ ved Roden med to sorte Prikker. Genitalklappen hos ♂ meget lang, medens Genitalpladerne er forholdsvis korte og kun nær med omtrent Halvdelen udenfor Klappen; Sidelapperne rager langt forbi Pladernes fælles afrundede Spidse; sidste Bugskinnes Bagrand hos ♀ næsten vinkelformet indbuet. L. ca. 2½ mm.

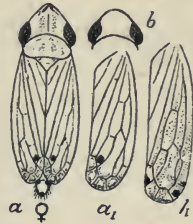

Fig. 59. a *D. punctum* Flor; a₁ Halvvingedække af samme. b Hoved af *D. costalis* Fall.; l₁ Halvvingedække af samme.

× 10.

4. *D. sociális* Flor. (Fig. 60, 3).

Gulbleg, sjælden med ganske svagt grønlig Tone, som Regel helt utydelig mørktegnet; meget lyse Individuer ligner meget *D. pascuellus*, men adskilles let fra denne Art ved stærkt mørktegnede (hos ♂ undertiden næsten helt sorte) Bagtarser og ved afvigende Form af Genitalierne; mørkplettede Individuer (var. *onustus* Fieb.) faar Lighed med *D. Flori*, men adskilles gennem Genitaldelene. ♂'s Genitalplader er meget brede og noget afstudsede ved Spidsen. Bagranden af ♀'s sidste Bugskinne er noget indbuet og har et lille, skarpt vinkelformet Indsnit i Midten. L. ca. 3 mm.

Sjælden; paa Marker og tørre Enge, Maj—Septbr. — Udbredt over store Dele af Europa samt Algier.

5. *D. ocelláris* Fall. (Fig. 63, 7). Oversiden i Almindelighed meget mørkspraglet: Isse, Forryg og Scutellum med rust- eller orangerødlige Smaapletter; Clavus med adskillige mørke Ringe eller Prikker; Halvdækvingernes Ribber mørkrandede saaledes, at der dannes aflange Ringe, der dog bliver utydelige hos lyse Individuer.

♂'s lange Genitalplader er ejendommelige ved at være stærkt tilspidsede og ved, at Spidserne er opadbøjede samtidig med, at de krydser hinanden; sidste Bugskinne hos ♀ meget længere end næstsidste; dens Bagrand i Midten med et Fremspring, der oftest er spaltet i Spidsen. L. ca. 3 mm.

Mindre almindelig; paa aaben Græsbund, Juni—Septbr. — Har en overordentlig vid Udbredelse ikke alene

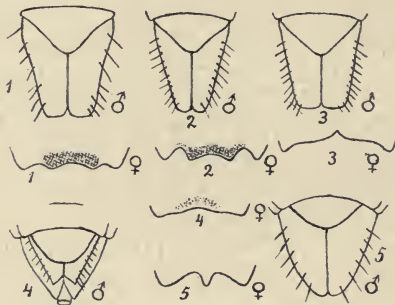

Fig. 60. Genitalklap og Genitalplader hos Hannen og Bagranden af Hunnens sidste Bugskinne henholdsvis hos 1 *D. distinguendus* Flor; 2 *D. Flori* Fieb.; 3 *D. socialis* Flor; 4 *D. striatus* L.; 5 *D. pulicaris* Fall. Lidt forskellig Forstørrelse.

i Europa (helt op til det nordligste Lapland), men ogsaa i Sibirien, Kaukasus og Turkestan og forekommer endogsaa i Nordamerika.

6. *D. Flori* Fieb. (Fig. 60, 2). Ligner meget foregaaende Art og er stærkt mørkpletet som denne, men har kun ganske faa mørke Smaapletter eller „Øjeringe“ paa Clavus; Issen er desuden mere spidsvinklet fremstrakt, og Genitaldelene er ganske anderledes formede: ♂'s Genitalplader er stærkt afsmalnede mod Spidsen, og Bagranden af ♀'s sidste Bugskinne er bredt udtrukket i Midten (dog svagt indbuet fra Hjørne til Hjørne af Fremspringet), L. ca. 3 mm.

Ret hyppig paa Marker og tørre Enge, Juli—Septbr. — Er hovedsagelig udbredt i det mellemste og nordlige Europa.

7. *D. pulicáris* Fall. (Fig. 60, 5). Lille, brunlig eller brunliggul, som oftest stærkt mørkpletet, kortbygget Art med hvælvet Isse og but afrundet Issespids. Undersiden sort, og Benene stærkt mørktegnede. ♂'s Genitalplader noget tilspidsede, af Længde med de ligeledes tilspidsede Sidelapper; sidste Rygled næsten vinkelformet indskåret i Midten, men Indskæringen naar kun halvvejs til Roden; sidste Bugskinnes Bagrand hos ♀ med et trekantet Fremspring i Midten; sidste Bugskinne hos ♀ mere end dobbelt saa lang som næstsidste. L. $2-2\frac{1}{2}$ mm.

Ikke sjælden paa Marker og i Enge, Juni—Septbr. — Udbredt over hele Europa, Sibirien, Turkestan og Dele af Nordafrika.

8. *D. macúliceps* Boh. Ligner meget foregaaende Art. Issen har fortil 2 større, rundagtige, sorte Pletter. ♂'s Genitalplader mindre stærkt tilspidsede; Sidelapperne bagtil bredt afrundede og tæt besatte med lange, hvidlige Børster; sidste Rygskinnes vinkelformede Indskæring naar helt til Roden; sidste Bugskinnes Bagrand hos ♀ indbuet, og sidste Bugskinne kun halvanden Gang saa lang som næstsidste. L. $2-2\frac{1}{2}$ mm.

Yderst sjælden; Refshale Mose ved Maribo, Tisvilde, Septbr., desuden angivet fra Sønderjylland. — Udbredt over Skandinavien, England, Frankrig, Tyskland og Østrig.

9. *D. cephalótes* H. Sch. (citrinéllus Kirschb.) (Fig. 61, 4). En lille smuk, gulgrøn Art, hvis Genitalier næsten stemmer fuldstændig overens med de 5 følgende Arters; ♂'s Genitalplader er som hos alle disse Arter meget korte, og deres noget afrundede Spids rager kun lidt forbi Genitalklappen; ♀'s sidste Bugskinne er omtrent af samme Længde som næstsidste Skinne og har lige eller kun svagt indbuet Bagrand. L. $2\frac{3}{4}-3$ mm.

Ikke almindelig, men maaske noget overset; paa Skovenge, Juni—Septbr. — Over det meste af Europa og helt op i Finland.

10. *D. bréviceps* Kirschb. (flávidus Fieb.). En temmelig stor, graahvidlig eller lys brungullig Art, hvis Overside som Regel er rigelig brunpletlet. Forryggen, der er forholdsvis lang, har gerne 5 tydelige og lige, blege Længdestriber. Clypeus ret kort, ikke tydelig smallere mod Spidsen. Issen forholdsvis kort og but. ♂'s Genitalplader korte, med noget afrundet Spidse, ikke sammenluttende ved Spidsen; ♀'s sidste Bugskinne med lige Bagrand. L. ca. 4 mm.

Ikke almindelig; paa Eng- og Mosebund, i Skove og paa ikke for tørre Græsmarker, Juni—Septbr. — Udbredt over hele Europa og store Dele af Sibirien, desuden i Syrien.

Anm. Nær til denne Art slutter sig de 4 følgende, hvis Genitaldele er byggede efter samme Plan. Skønt de ganske øjensynligt er indbyrdes artsforskellige, er det dog endnu ikke lykkedes nogen at paavise bestemte, artsskillende Karakterer hos dem.

11. *D. Théni* Edw. Oversiden mere glinsende end hos de nærstaaende Arter og Halvdækvingerne sjælden med tydelige, brunlige Pletter, ofte ensfarvet blege. Clypeus mere forlænget end hos foregaaende Art og svagt smallere mod Spidsen. Forryggen paafaldende smallere end Hovedet over Øjnene bagtil. Halvdækvingerne ofte lidt kortere end Bagkroppen. Benene mere brunliggule end hos de 3 følgende Arter. L. 3—3¹/₂ mm.

Synes at være hyppigst paa tørre Marker i Nærheden af Havet, Juli—Septbr. — Vistnok udbredt sammen med *D. striatus*.

12. *D. sabulícola* Curt. (arenícola J. Sahlb.). Ligner meget *D. breviceps*, men er lidt mindre. Issen er lidt længere end den temmelig korte Forryg. Clypeus lang og betydelig afsmalnet mod Spidsen. Grundfarven ret bleg;

Halvdækvingerne ofte med 2 eller 4 skarpt mørke Prikker, sjældnere mere mørkplettede. Benene blege. ♂'s Genitalplader med skraat afskaaren Spidse og skarpvinklet yderste Hjørne. L. $3\frac{1}{2}$ — $3\frac{3}{4}$ mm.

Hyppigst i Klitter og paa tørre Marker ved Havet, men ogsaa i det indre af Landet, Juni—Septbr. — Udbredt i Europa og Nordafrika.

13. *D. striatus* Linn. (Fig. 60, 4). En mindre, hvidgraalig, sædvanlig langvinget og noget mørkpletet Art; en Del af Smaapletterne paa Halvdækvingerne samler sig gerne til et Længdemidtbånd, der begynder svagt fortil, men ender tydeligt og skarpt paa Membranspidsen; hos mange Individuer bliver Plette tegningen dog ganske utydelig. Issen er som Regel ikke stærkt fremtrukket i Midten. Clypeus tydelig afsmalnet mod Spidsen. Hannens Genitalplader rager kun lidt uden for Genitalklappen og er ved Spidsen skraat afskaarne indadtil, saa der dannes ligesom en vinkelformet Indskæring i Midten; Sidelapperne rager overalt lidt udenfor Genitalpladerne; Bagranden af ♀'s sidste Bugskinne næsten lige. L. 3 — $3\frac{1}{2}$ mm.

Fig. 61. 1 *D. collinus* Dahlb. (Hannens Genitalsegment fra Undersiden og fra Oversiden: sidste Bugskinnes Bagrand hos Hannen). 2. *D. pascuellus* Fall. (Hannens og Hunnens Genitalsegmenter fra Undersiden). 3. *D. abdominalis* Fabr. (Hannens Genitalsegment fra Undersiden og to Variationer af sidste Bugskinnes Bagrand hos Hunnen). 4. *D. cephalotes* H. Sch. (Genitalsegmentet hos Hannen fra Undersiden og tre forskellige Former af Bagranden af Hunnens sidste Bugskinne).

a Genitalklappen, b Genitalplade, c Bagranden af sidste Bugskinne hos Hunnen. Forskellig Forstørrelse.

Meget almindelig paa Marker og halvtørre Enge, Juni—Septbr. — Udbredt over hele Europa, Nordafrika, Vestasien, Sibirien og Japan.

14. *D. notatus* Mel.? En lille, hvidligbleg Art, hvis Overside næsten altid er fint, men ret skarpt og tydelig mørkt smaaplettet. Issen er ret spidsvinklet og Clypeus tydelig afsmalnet mod Spidsen. Hos ♂ rager Sidelapperne ikke udenfor Genitalpladerne. L. $2\frac{1}{2}$ —3 mm. (Bestemmelsen af Arten er ikke sikker, men Melichars Beskrivelse af *D. notatus* passer ret godt paa den).

Paa tørre Sandbakker, men sparsom, Juni—Juli. — *D. notatus* er angivet fra Østrig—Ungarn.

15. *D. collinus* Dahlb. (Fig. 61, 1). Ligner overfladisk en Del *D. abdominalis* og har omtrent samme Størrelse. Farven er mindre klart grønlig, og Halvdækvingerne er mere gennemskinnelige og har tydelige Ribber. Hos ♂ er Halvdækvingerne noget, hos ♀ betydelig kortere end Bagkroppen. Issen er nedtrykket fortil i Midten og har gerne 3, medens Forryggen har 5 blegere Længdestriber. ♂'s Genitalplader stærkt tilspidsede og mangler Indbugtning paa Ydersiden foran Spidsen; Sidelapperne rager betydeligt forbi Genitalpladerne; sidste Bugskinnes Bagrand hos ♀ i Midten med et afrundet Fremspring, der paa hver Side fremhæves ved en lille Indbugtning. L. ca. 4 mm.

Ikke sjælden; paa tørre Græsmarker, Strandenge og Skovsletter, Juni—Septbr. — Over hele Europa, Vestasien og Sibirien.

16. *D. striifrons* Kirschb. Noget grønlig citrongul, med et Par smaa, mørke, parallelle Smaastreger paa selve den vinkelformet fremskudte Issespids (bag en brunlig Forrand). Meget ejendommelig ved, at Panden har en gullighvid, ligebenet, smal og glat Trekant, hvis Spidse er rettet opad mod Issespidsen. ♂'s Genitalplader temmelig lange og med en indtrykket Linie langs Ydersiden;

♀'s sidste Bugskinne ret lang; Bagranden i Midten med et smalt, meget dybt Indsnit. L. ca. $3\frac{1}{2}$ mm.

Meget sjælden; Nagelsti Holt paa Lolland og i en Skov ved Vordingborg, Aug. — Udbredt over det meste af Europa helt op i Finland og Nordskandinavien; desuden i Tunis.

17. *D. pascuëllus* Fall. (Fig. 61, 2). Issespidsens to mørke Smaastreger fjerner sig bagtil fra hinanden, og Panden mangler den blege Trekant; ligner iøvrigt den foregaaende Art. Oversiden omtrent ensfarvet straagullig, undertiden med lidt rødlig eller grønlig Tone. ♂'s Genitalplader lange og hver med en fordybet, mørkfarvet, lidt buet Længdelinie, som naar tæt til den delvis sortrandede Spidse; sidste Bugskinnes Bagrand hos ♀ i Midten med et dybt, men smalt Indsnit. L. $3-3\frac{1}{2}$ mm.

Almindelig paa noget fugtig, græsbevokset, aaben Grund, navnlig Enge og Skovsletter, Juli—Septbr. — Har en meget vid Udbredelse og forekommer foruden i hele Europa ogsaa i Nordafrika, Sibirien og Kanada.

Fig. 62. *D. pascuëllus* var? a. Hannens Genitalsegment fra Undersiden; b. Hovedet fraoven, stærkt forstørr.

18. *D. pascuëllus* var? (Fig. 62). Oversiden ensfarvet bleggønlig; Issens Forrand med 4 korte, mørke Smaastreger. Ansigtet stærkt mørkpletet. Clypeus stor og bred, svagt smallere mod Spidsen. ♂'s Genitalier meget ejendommelige: Genitalklappen stor, trekantet, mørk, med lysere Rande; Genitalpladerne mørke mod Roden, brede; langs Midten med en dyb, lidt S-formet buet Fure, der gaar til Spidsen og afsluttes i en ret dyb Indskæring i deres Bagkant; deres Sider med mange og lange, uregelmæssig ordnede Børster; Sidelapperne naar langt udenfor Genitalpladerne bagtil. L. 3 mm.

Yderst sjælden; en enkelt ♂ er funden ved Foden af en Lyngbakke i Løvskal ved Bjerringbro 29. Juli 1918. Er mulig en ny Art.

19. *D. distinguendus* Flor (pseudocelláris Flor) (Fig. 60, 1). Gulbleg, sjælden med ganske svag grønlig Tone og ligner noget *D. socialis* eller blege Individuer af *D. Flori*; meget lyse Individuer ligner *D. pascuellus*, men adskilles let fra denne sidste Art ved stærkt mørktegnede (hos ♂ undertiden næsten helt sorte) Bagfødder; fra alle de nævnte Arter adskilles den ved afvigende Genitalier. ♂'s Genitalplader har hvidlige Børster og er temmelig brede ved den enkeltvis afrundede Spidse; Pladerne med en Længdenedtrykning, der er mest tydelig mod Spidsen. ♀'s sidste Bugskinne dobbelt saa lang som næstsidste; dens Bagrand svagt bugtet, i Midten med en bred trapezformet Udvidelse; Sidehjørnerne temmelig skarpe. L. ca. 3 mm.

Ret almindelig paa Marker og Enge med middel Fugtighed, Juni—Septbr. — Udbredt over det meste af Europa.

20. *D. vitripennis* Flor. Grønliggul; Halvdækvingerne næsten glasklare; Forryg og Scutellum kraftig gulgrønlig, uden lysere Midtstribe. Clypeus svagt bredere mod Spidsen. ♂'s Genitalplader lange, tilspidsede, men med afrundet Spidse. Bagranden af ♀'s sidste Bugskinne i Midten med et lille Indsnit, der er brunlig randet. L. $3\frac{1}{2}$ —4 mm.

Meget sjælden; Hillerød og Kirkeby Skov ved Svendborg, Aug. — Udbredt over hele Europa, Nordafrika, Kaukasus og Sibirien. — Henføres af flere under Slægten *Thamnotettix*.

21. *D. assimilis* Fall. (Fig. 63, 6). Smukt gulgrønlig, med noget gennemsigtige Halvdækvinger, der er temmelig stærkt forlængede. ♂'s Genitalplader meget længere end Genitalklappen, langs Ydersiden med en fordybet Linie, der forsvinder et godt Stykke fra Spidsen, og hver

sædvanlig forsynet med en mørk Plet ved Roden samt en noget mindre paa Midten hen imod den stærkt fælles-afrundede Spidse; Yderranden forsynet med 10—12 Børster; sidste Bugskinne hos ♀ længere end næstsidste, og dens Bagrand i Midten med et mere eller mindre tydelig tvedelt Frem-spring; foran dette Fremspring gerne to tætstillede, mørke, halvmaane-formede Smaapletter. L. $3\frac{1}{2}$ —4 mm.

Ikke almindelig; paa Engbund, Aug.—Septbr. — Udbredt over det nordlige og mellemste Europa.

22. *D. métrius* Flor. (Fig. 63, 5).

Af Udseende ret lig foregaaende og som denne med grønliggul Over-side, men med helt afvigende Genitalier: ♂'s Genitalplader særdeles lange og med enkeltvis afrundet Spidse, uden tydelig fordybet Linie langs Ydersiden, der er forsynet med talrige, tynde, haarlignende Børster; Sidelapperne rager langt forbi Genitalpladerne; ♀'s sidste Bugskinne med meget bugtet Bagrand, hvis Fremspring i Midten er afrundet og ikke naar længere tilbage end de afrundede Fremspring paa hver Side. L. ca. 4 mm.

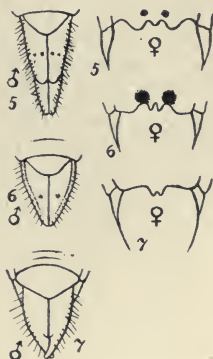

Fig. 63. 5. *D. métrius* Flor; 6. *D. assimilis* Fall.; 7. *D. ocellaris* Fall. (Hannens Genital-segment og Bagranden af Hunnens sidste Bugskinne). Forskell. For-størrelse.

Sjælden; paa Skovenge; Nykøbing F. og Grib Skov, Juli—Septbr. — Udbredt i Mellemeuropa.

23. *D. scriptifrons* J. Sahlb. En smuk og ejendommeligt gullighvid, svagt mørkteget, ret langstrakt og flad Art, der i særlig Grad er karakteristisk ved, at de gulagtige og klare Halvdækvinger har tykke og hvidlige Ribber. L. ca. 4 mm.

Yderst sjælden; paa Star (*Carex*); Skovrøddam ved Ruderhegn, Aug.—Septbr. — Iøvrigt kun funden i Finland og Nordrusland. — Regnes af nogle under Slægten *Thamnotettix*.

24. *D. costalis* Fall. (*bipunctipennis* Boh.) (Fig. 59 b og 1₁). En meget let kendelig, meget bleg, langvinget Art med hvælvet, ganske uplettet Isse og med 2 sorte Prikker ved Spidsen af hvert Halvvingedække. ♂'s Genitalplader lange, afsmalnede mod Spidsen, paa Midten med en fælles, sort Plet; Sidelapperne lidt længere end Genitalpladerne og med mørke Børster paa Yderranden; ♀'s sidste Bugskinne bagtil i Midten med en sort Plet; Bagranden næsten lige, men med et lille, vinkelformet Indsnit i Midten; sidste Rygskinne paa hver Side med en lille sort Plet ved Bagranden. L. 3—3½ mm.

Meget sjælden og enkeltvis; paa fugtig Bund; Fanø, Svendborg, Hillerød, Tisvilde, Juli—Aug. — Nord- og Mellemeuropa samt Turkestan.

Anm. Følgende Arter er angivne fra Sønderjylland og har formentlig videre Udbredelse i Landet:

D. formosus Boh. Isse og Forryg med brunlige Pletter. Panden foroven med 2 smalle, mørke Tværlinier fra Øje til Øje. Halvdækvingerne foran Midten med et brunligt, skraat Tværbaand og en rudeformet Plet bagtil. Hannens Genitalplader tilspidsede, mørke, med lys Spidse; Bagranden af Hunnens sidste Bugskinne i Midten med fremstaaende, bredt afrundet Udvidelse. L. 3—4 mm. Funden paa Als.

D. lividellus Zett. (*frigidus* Boh.). Hører til den meget vanskelige *D. striatus*-Gruppe og kan næppe med Sikkerhed adskilles fra nogen af de derunder henhørende Arter. L. 2½—3 mm. Angives bl. a. fra Als.

Oversigt over Arter,

der forekommer nær vort Faunaomraade.

1. Issen i Midten tydelig vinkelformet fremdraget;
dens Overside flad eller noget hul	2
— Issen fortil rundet; dens Overside noget hvælvet..	6

2. De to Tværribber, der gaar ud til Halvdækvingernes Yderrand lidt foran Spidsen, udmunder i en lysfarvet eller hvidlig Trekant. L. mindst 3 mm. 3
 — De to Tværribber udmunder ikke i en blegfarvet Trekant. Meget lille (2 mm lang). Oversiden næsten ensfarvet lys. Tyskland og Sverige
 D. pusillus Kirschb.
3. Clavus med adskillige smaa „Øjepletter“ (som hos D. ocellaris). Panden foruden nogle korte, lyse Tværribber med en gullig Plet i Midten. Halvdækvingerne rødbrunlige, stærkt plettede navnlig mod Spidsen. L. ca. 3¹/₂ mm. Tyskland.
 D. notátifrons Kirschb.
- Clavus uden smaa Øjeringe. Halvdækvingernes Celler mere eller mindre mørkrandede ind mod Ribberne 4
4. Issespidsen med to mørke, langt kiledannede, fortil spidse Pletter; bagved disse en mørk Tværribbe. L. ca. 3 mm. Tyskland og Sverige.
 D. multinotátus Boh.
- Issespidsen med to kortere eller længere, mørke Buestreger 5
5. Sidste Rygsegments Sidelapper med 1 Tand. Halvdækvingerne stærkt mørktegnede. L. ca. 3 mm. Tyskland D. picturátus Fieb.
- Sidste Rygsegments Sidelapper med 2 Tænder. Halvdækvingerne mindre stærkt mørktegnede. L. ca. 3 mm. Tyskland og Sverige. D. Falléni Fieb.
6. Halvdækvingerne med to lyse Tværbaand, det ene foran, det andet bagved Midten; udenfor disse Tværbaand er Ribberne mørksømmede. L. ca. 3 mm. Tyskland, England og Frankrig. . D. árgus Marsh.
- Halvdækvingerne uden lyse Tværbaand. Halvdækvingernes blege Ribber brunlig sømmede. L. ca. 3¹/₂ mm. Tyskland og Sverige. . . D. Panzéri Flor.

2. *Athysánus* Burm.

Arterne af denne Slægt er sjælden saa smaa som *Deltocephalus*-Arterne; oftest er de betydelig større. Den grønne Farve forekommer kun i ganske faa Tilfælde. Hovedet ofte fuldstændig rundet fortil, ikke ret ofte skarpt vinkelformet fremskudt;

Issen er aldrig fladtrykt, men er mere eller mindre hvælvet, saa Issens Forrand ingensinde, som hos mange Arter af den foregaaende Slægt, bliver skarp eller udfladet.

De talrige, tit noget robuste og brede, ofte mere eller mindre kortvingede Arter træffes paa lignende Steder som foregaaende Slægts og er delvis meget forskellige indbyrdes.

Oversigt over Arterne.

1. Halvdækvingerne tydelig grønlig. Oversiden helt uden mørk Tegning..... 15. *impictifrons*.
— Halvdækvingerne uden grønlig Tone. Oversiden med eller uden mørk Tegning 2
2. Oversiden ensfarvet bleggullig eller brunlig gul, sjældnen med Antydning af brunligmørk Plet- eller Priktegning paa Issen. Sædvanlig temmelig kortvinget 3
— Oversiden, eller i alt Fald Issen, mere eller mindre mørktegnet (hos *A. grisecens* og *A. obsoletus* kan dog træffes helt lysfarvede Individuer); sjældnen paafaldende kortvinget, ofte langvinget.... 4
3. Lys, ensfarvet bleggul. Hovedet utydelig vinkelformet fremdraget i Midten 9. *símilis*.
— Mørkere af Farve, navnlig Halvdækvingerne, der ofte er temmelig graalige og uigennemsigtige. Hovedet længere og tydelig vinkelformet fremdraget i Midten..... 8. *brevipennis*.
4. Den stærkt rundede Isse kun med én sort, skarpt begrænset Buelinie, der strækker sig fra Øje til Øje; dens Forrand undertiden delvis mørktegnet 5
— Den noget vinkelformet fremskudte Isse anderledes tegnet eller ensfarvet lys..... 6
5. Stor; $6\frac{1}{2}$ —7 mm lang Art med mørkebrune eller sorte Længderibber paa Halvdækvingerne 1. *argentátus*.
— Lille, ca. 4 mm lang Art med blege Ribber paa Halvdækvingerne; Mellemmrummene mellem Ribberne dog ofte mørkfarvede 3. *stríola*.
6. Halvdækvingernes Ribber tvefarvede, d. v. s. hvidlige og med brunlige Strøg. Kort og bred Art med fortil stærkt rundet Hoved 5. *quádrum*.

- Ribberne ikke tvefarvede. Af lange eller langstrakte Arter med fortil noget vinkelformet fremstaaende Hoved 7
7. Meget lille ($2\frac{1}{2}$ —3 mm), stærkt mørktegnet Art, hvis Halvdækvinger har regelmæssige og lige, sorte Længdestriber mellem Ribberne og stærkt mørktegnet Isse..... 4. *transvérsus*.
- Større, mørktegnede eller lyse Arter. Halvdækvingerne har aldrig regelmæssige og lige, mørke Længdestriber 8
8. Grundfarven rust- eller gulrødlig. Oversiden kun svagt brunlig tegnet..... 7. *russéolus*.
- Grundfarven bleggullig. Oversiden stærkere eller svagere mørktegnet, undertiden ensfarvet lys 9
9. Kroppen slank. Hovedet og Forryggen stærkt mørktegnede 2. *striátulus*.
- Kroppen temmelig bred og plump. Hovedet og Forryggen oftest kun svagt mørktegnede 10
10. Issen med to brunlige, undertiden noget utydelige, smalle Tværbaand, af hvilke det bageste er svagt buedannet, medens det forreste er vinkelformet udtrukket hen imod Issespidsen.. 6. *griséscens*.
- Issen med enkeltstaaende Prikker eller Smaapletter eller helt uden saadanne. Sjældnere er Issen stærkt mørktegnet og forsynet med Tværlinier, der dog er smalt afbrudte i Midten. Arterne ofte kortvingede 11.
11. Halvdækvingerne i højere og mindre Grad oversaaede med ganske fine, nærmest pulveragtige Prikker, hist og her dog sædvanlig med mælkevidlige, uprirkede Pletter 12
- Halvdækvingerne helt lyse eller med mørke Længdestrøg, der undertiden faar Karakter af Striber, aldrig med mælkevidlige Pletter 13
12. Kort (4—5 mm); Halvdækvingerne, særlig hos Hannen, stærkt glinsende, sjældn ret meget længere end Bagkroppen..... 13. *plebéjus*.
- Langstrakt (5—6 mm); Halvdækvingerne kun med mat Glans, et godt Stykke længere end Bagkroppen 14. *Zetterstédti*.
13. Mindre, ca. 4 mm lang Art. Halvdækvingerne hyppig med mørke Længdestrøg mellem Ribberne ... 10. *sórdidus*.
- Større, ca. 5 mm lange Arter. Halvdækvingerne hyppigst ensartet lyse..... 14
14. Issen med flere eller færre, sædvanlig 6 vinkel-

- formet ordnede, mørke Prikker eller Smaapletter. Halvdækvingerne næsten altid helt lyse..... 12. *obsolétus*.
 — Issespidsen smaaplettet; bagved findes en mørk, lige Tværlinie, der sædvanlig er smalt afbrudt i Midten; en mørk Prik indved hvert Øje. Halvdækvingerne helt lyse eller med mørke Længdestrøg..... 11. *obtusus*.

1. *A. argentátus* Fabr. (Fig. 64 c). Meget bleg. Let kendelig baade ved Størrelse og Farvetegning, særlig ved

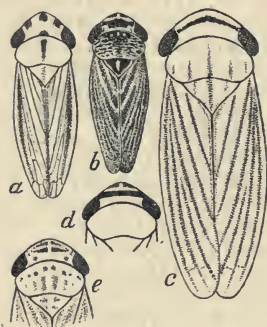

Fig. 64. a *Stictocoris* Preysleri H. Sch.; b *Athysanus transversus* Fall.; c *A. argentatus* Fabr.; d Hoved og Foryg af *A. striola* Fall.; e Forykrop af *A. obtusus* Kirschb. c $\times 6$; de øvrige $\times 7$.

sammenflydende sorte og gulagtige Pletter og Streger. Halvdækvingerne ejendommelige ved, at de lyse Ribber overalt er mørk- eller sortsømmede, medens det indre af Cellerne forbliver blegfarvet. Ikke sjælden træffes Individer, der er næsten helt sorte, og hvis Overside er fint lysspraglet af gulagtige Prikker og fine Streger. L. $3\frac{1}{2}$ — $4\frac{1}{2}$ mm.

Temmelig sjælden; Silkeborgegnen, Tisvilde, Juni—Aug. — Har en meget vidtstrakt Udbredeise: Størstedelen af Europa, Tunis, Sibirien, Nordamerika (Iowa).

Issens mørke og skarpe Buelinie og Halvdækvingernes brunlige, smalle Længdelinier, der dog undertiden er noget utydelige. Issen stærkt rundet fortil og ret kort. L. $6\frac{1}{2}$ —7 mm.

Sjælden; Sydsjælland, Lolland—Falster og Bornholm, oftest nær Havstrande, Juli—Aug. — Udbredt over Nord- og Mellemeuropa, Sibirien og Turkestan.

2. *A. striátulus* Fall. Stærkt mørkteget, næsten altid langvinget Art. Issen, Foryggen og Scutellum nærmest spraglede af mere eller mindre

3. *A. striola* Fall. (Fig. 64 d). En mindre, ofte meget lysfarvet, langvinget Art, hvis Isse har en sort, næsten lige Tværlinie mellem Øjnenes Forrand. Oversiden nu og da med svag grønlig Tone, med mørk Priktegning paa Forryg og Scutellum og med mørke Længdestrøg mellem Halvdækvingernes lyse Ribber; Issens Forrand ikke sjælden smalt sortfarvet, saa der mellem den mørke Forrand og den omtalte sorte Tværlinie mellem Øjnene dannes en smal, lys Tværlinie. ♂'s Genitalplader noget forlængede og jævnt afsmalnede mod Spidsen; Bagranden af ♀'s sidste Bugskinne dybt indbuet i Midten, med fremdragne Sidehjørner. L. $3\frac{1}{3}$ — $4\frac{1}{2}$ mm.

Ret almindelig; paa Enge og Græsmarker, Juni—Aug. — Udbredt over hele Europa, Nordafrika, Vestasien, Sibirien og Nordamerika.

4. *A. transversus* Fall. (linéiger Zett.) (Fig. 64 b). Vor mindste Art. Langvinget, stærkt mørktegnet. Ligner overfladisk set meget *A. striatulus*, men Mønstret af den mørke Tegning er helt afvigende. Over Issen gaar et bredt, sort Tværbaand, der bagtil næsten naar Bagranden, men ikke naar ind til Øjnene; desuden er Issespidsen mørktegnet. Forryggen stærkt, mørkt smaaplettet. Halvdækvingerne med blege Ribber; Mellemmrummene derimellem sort udfyldte, saa der dannes et System af mørke Længdestriber. Nylig udviklede Individuer er blege, med utydelig eller udvisket mørk Tegning. ♂ er ofte paafaldende mindre end ♀. L. $2\frac{1}{2}$ — $3\frac{1}{4}$ mm.

Meget sjælden; Svejlbæk i Silkeborgegnen, Als og enkelte andre Steder i Sønderjylland, Lillerød og Tisvilde, paa Marker, Juli—Aug. — Udbredt hovedsagelig i det nordligste Europa og Sibirien.

5. *A. quádrum* Boh. Kort og bred, glinsende, mere eller mindre mørktegnet; navnlig ejendommelig ved Halvdækvingernes tvefarvede Ribber. Issen mellem Øjnene med en fortil skarp, bagtil noget udflydende, takket, mørk

Tværlinie, der er bredest i Midten; desuden med en lille mørk Plet bagtil ind mod hvert Øje. ♂'s Genitalplader store og lange, noget rundede paa Siderne og fælles afrundede paa Spidsen; Genitalklappen ikke ret bred ved Grunden; ♀'s sidste Bugskinne temmelig lang, Bagranden stærkt indbuet, med en kraftig Tand i Midten og med rundede Sidehjørner. L. $4\frac{1}{2}$ — $5\frac{1}{2}$ mm.

Yderst sjælden; Grønnehave ved Nykøbing S. — Nord- og Mellemeuropa samt Sibirien.

6. *A. grisescens* Zett. (Fig. 65 a—d). Altid kendelig paa Issens to ejendommelig formede, mørke Tværstriber. Oversiden iøvrigt meget bleg, men ofte med brunlige Smaapletter paa Forryg og Scutellum og brunlige Længdestrøg i Halvdækvingernes Celler. Mere eller mindre kortvinget, sjældnere fuldvinget. Ligner overfladisk set *A. obsoletus* og *A. obtusus*, men adskilles let fra disse Arter ved følgende samlede Kendetegn: ♂'s Genitalklap meget kort; Genitalpladerne tilspidsede, og selve den smalle Fællesspidse noget opadbøjet; Bagranden af ♀'s sidste Bugskinne (der er ret kort) noget bølget indbuet, med et i Spidsen utydelig tvedelt Fremspring i Midten; Bugskinnens Sidehjørner næsten vinkelformet skarpe. Clypeus tydelig bredest ved Roden. L. $4\frac{1}{2}$ — $5\frac{1}{2}$ mm.

Ret almindelig; paa fugtige Græsmarker, i Enge og paa Skovsletter, Maj—Septbr. — Udbredt over hele Nord- og Mellemeuropa samt Sibirien.

7. *A. russéolus* Fall. Paafaldende ved sin rustgule eller brunlige Farve. Issen kraftig rødbrunlig, dens Spidse med i Midten afbrudt, mørk, buet Vinkeltegnning; undertiden har Issen yderligere nogen mørk Stregtegnning, sjældnere er den ensfarvet rødligbrun. Halvdækvingernes Ribber smalt brunlig mørksømmede. Bagranden af ♀'s sidste Bugskinne lige; Sidehjørnerne næsten retvinklede. L. 3— $3\frac{1}{2}$ mm.

Meget sjælden; Ryget Skov ved Værløse, Svejlbæk, Aug. — Har en noget spredt Udbredelse over Nord- og Mellemeuropa.

8. *A. brevipennis* Kirschb. Ensfarvet graaligbleg, stærkt hvælvet og næsten altid stærkt kortvinget Art; helt langvingede Individuer er meget sjældne hos os. Hos kortvingede Individuer er Halvdækvingerne læderagtige og uigennemsigtige. I sjældne Tilfælde findes en utydelig, mørk Tværstreg over Issen. Bagranden af ♀'s sidste Bugskinne svagt indbuet og i Midten med en utydelig Tand. L. ca. 4 mm.

Ret almindelig; særlig paa Eng- og Skovbund, Maj—Septbr. — Over hele Europa samt i Tunis.

9. *A. similis* Kirschb. Meget nær beslægtet med foregaaende Art og temmelig lig med denne. Den er dog mindre hvælvet og næsten hvidligbleg, med halvt gennemsigtige Halvdækvinger, der næsten altid er meget kortere end Bagkroppen. ♂'s Genitalplader temmelig korte og bredt fællesrundede paa Spidsen. Bagranden af ♀'s sidste Bugskinne ret dybt indskaaret, med en kraftig Tand i Midten. L. ca. 4 mm.

Hist og her paa fugtige Steder; bl. a. Silkeborg- og Horsensøgnen, Nørholm, Juli—Aug. — Kun kendt fra Mellemeuropa.

10. *A. sórdidus* Zett. En temmelig lille, gerne noget kortvinget Art, hvis Overside kan variere fra helt bleggul til stærkt mørkpletet og med næsten fuldstændig sort udfyldte Celler paa Halvdækvingerne, hvis Ribber altid er blege. ♂'s Genitalplader meget korte og brede og bredt afrundede paa Spidsen. Bagranden af ♀'s sidste Bugskinne temmelig indbuet, med en lille skarp Tand i Midten og med næsten vinkelformede Sidehjørner. Clypeus temmelig smal og tydelig bredest mod Spidsen. L. 4 mm.

Mindre almindelig; paa noget fugtig Bund, Juli—Septbr. — Nord- og Mellemeuropa samt Italien.

11. *A. obtusus* Kirschb. (Fig. 64 e). *Ligner *A. grisescens*, men Mønstret i Issens mørke Tegning helt anderledes, idet de mørke Tværlinier er afbrudte i Midten og forreste Tværlinie derved ikke vinkelformet udtrukket fortil. Issespidsen mere afrundet end hos *A. grisescens*. Halvdækvingerne som Regel helt blege, men har dog ofte mørkt udfyldte Mellemrum mellem Ribberne som hos de fleste Individuer af *A. sordidus*, hvilken Art den ogsaa

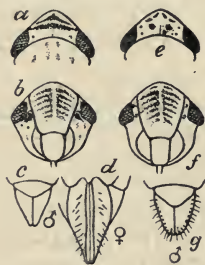

Fig. 65. a—d *A. grisescens* Zett.; e—g *A. obsoletus* Kirschb.; a og e Hoved fra Oversiden; b og f Ansigt; c og g Hannens Genitalsegment fra Undersiden; d Hunnens Genitalsegment fra Undersiden. Lidt forskellig Forstørrelse.

mest ligner m. H. t. Genitalierne: Genitalpladerne er bredt afrundede paa Spidsen; Bagranden af ♀'s sidste Bugskinne temmelig indbuet, med en lille skarp Tand i Midten og med rundede Sidehjørner. Clypeus paafaldende smal og tydelig bredest mod Spidsen. L. ca. 5 mm.

Almindelig i Moser og paa Engbund, Juli—Septbr. — Væsentligst kun udbredt i Mellemeuropa.

12. *A. obsoletus* Kirschb. (*sexpunctatus* J. Sahlb.) (Fig. 65 e—g). Ligner *A. grisescens* og *A. obtusus*. Fra den først nævnte adskilles typisk tegnede Individuer meget let ved Issens 6 sorte Smaaprikker, der staar i en næsten retvinklet, ligebenet Trekant, hvis Toppunkt vender mod Issespidsen; Individuer med stærkt mørkpletet Isse afviger fra den sidst nævnte Sammenligningsart ved, at der aldrig findes Tilløb til Tværlinier paa Issen; iøvrigt kan Issen have indtil en halv Snes Pletter og Prikker eller være ganske ensfarvet bleggul som den øvrige Overside. ♂'s Genitalklap ikke særlig kort; Genitalpladerne middelmaadig lange og med noget fællesafrundet Spidse. Bagranden af ♀'s sidste Bugskinne noget indbuet, men i Midten med en lille, but Tand; Sidehjørnerne rundede. Clypeus tydelig bredest ved Roden. L. ca. 5 mm.

Meget almindelig paa ikke altfor tør Bund, Juli—Septbr. — Udbredt over hele Europa med Undtagelse af den nordligste Del, Nordafrika og Nordamerika.

13. *A. plebéjus* Zett. Ligner m. H. t. de hvidlige Smaapletter, paa Halvdækvingerne en Del *A. Zetterstedti*, men er stærkt glinsende, mere kortvinget, og ♂ er sædvanlig langt mørkere af utallige, sorte, pulveragtige Smaaprikker, der undertiden endog helt dækker de ellers tydelige, mælkehvidlige Pletter; navnlig ♀ er dog ofte næsten helt lys og har i saa Tilfælde kun faa Smaaprikker paa Halvdækvingerne. Afviger stærkt fra *A. Zetterstedti* ved, at ♂'s Genitalplader er stærkt tilspidsede, og ved, at Bagranden af ♀'s sidste Bugskinne er næsten lige og har afrundede Sidehjørner. L. ca. 4½ mm.

Almindelig paa Enge og Marker, Maj—Septbr. — Over hele Europa, Nordafrika, Vestasien og Sibirien.

14. *A. Zetterstedti* Fieb. (Schénki Kirschb.). Ligner foregaaende, navnlig hvad Halvvingedækkernes hvidlige Pletter angaar; den er mere langvinget, men afviger særlig ved Genitaliernes Bygning. ♂'s Genitalplader er forholdsvis brede og fællesrundede paa Spidsen; Bagranden af ♀'s sidste Bugskinne dybt indbuet, men med en lille skarp, fremstaaende Tand i Midten af Indbueingen. Clypeus er temmelig smal og tydelig bredest mod Spidsen. L. ca. 5½ mm.

Ikke almindelig; paa Marker ved Haver og Hegn, Juli—Septbr. — Udbredt over Nord- og Mellemeuropa, Sibirien og Turkestan.

15. *A. impíctifrons* Boh. Vor eneste ensfarvet lyse Art med grønlig Halvdækvinger. ♂'s Genitalplader noget lange, tilspidsede, Spidsen noget opadbøjet; ♀'s sidste Bugskinne dobbelt saa lang som næstsidste; Bagranden noget bugtet-indbuet og Sidehjørnerne rundede; Skededækkernes lyse Børster udgaar fra sorte Smaaprikker. L. 4—5 mm.

Meget sjælden; Strandmark ved Bøtø paa Falster, Juli—Aug. — Udbredt over Størstedelen af Europa med Skandinavien og Finland samt i Sibirien.

An m. Følgende Arter findes i Nabolandene og kan muligvis ogsaa træffes hos os:

A. pällens Zett. Ensfarvet gulgrønlig; Issen fortil dog ofte med to noget buede, mørke Tværstriber, der kan være opløste i Pletter. ♂'s Genitalplader lange, tilspidsede og med hvidlige Randhaar. Bagranden af ♀'s sidste Bugskinne i Midten med en spids Tand. L. ca. 5 mm.

A. distinguendus Kirschb. Issen fortil med 6 i Tværrække stillede Prikker, bag disse en Tværplet mod hver Side og ved Nakken to Pletter, der alle er mere eller mindre mørke, men undertiden næsten udviskede. Forryg og Scutellum ligeledes mørkt smaaplettet. Halvdækvingerne med Rækker af fine, mørke Tværstreger og pulveragtige Smaaprikker. ♂'s Genitalplader ret lange; Yderranden foran Spidsen noget indbugtet og haaret. Bagranden af ♀'s sidste Bugskinne lige. L. 4—5 mm.

A. variegatus Kirschb. Panden foroven med 2 store, mørke, uregelmæssig begrænsede Pletter. Issen med større og mindre, mørke Pletter. Forryggen ligeledes mørkplettet. Halvdækvingerne med mørke Smaapletter og pulverfine Prikker. Genitaldelene omtrent som hos *A. distinguendus*, men Bagranden af ♀'s sidste Bugskinne i Midten med en stump Tand. L. ca. 4 mm.

3. *Allýgus* Fieb.

Ligner meget de større Arter af foregaaende Slægt, f. Eks. *A. Zetterstedti*, men har kortere og fortil mere rundet Isse. Slægten er dog mest ejendommeligt ved, at Halvdækvingerne (baade Clavus og Corium) har flere eller færre overtallige, uregelmæssige, mest mælkehvidlige Tværribber. Issen er kun ubetydeligt længere i Midtlinien end indved Øjnene og gaar butrundet over i Panden.

Forryggen fint naaleridset paatværs. Altid langvinget.

Arterne opholder sig paa Træer og Buske, sjældnere paa urteagtige Planter.

Oversigt over Arterne.

1. Clavus med mange uregelmæssige, mælkevidlige Tværribber. Hos Hunnen er sidste Bugskinne i Midtlinien højst saa lang som næstsidste 2
- Clavus med faa mælkevidlige Tværribber. Hunnens sidste Bugskinne dobbelt saa lang som næstsidste; Bagranden lige eller kun svagt indbuet.... 1. *míxtus*.
2. Halvdækvingerne rustgullige, uden eller kun med faa mørke Prikker og Smaastreger. Bagranden af Hunnens sidste Bugskinne svagt indbuet; Sidehjørnerne stumpvinklede og korte. L. 7—8 mm 2. *commutátus*.
- Halvdækvingerne med mange mørke Prikker og Smaastreger. Bagranden af Hunnens sidste Bugskinne dybt indbuet, idet Sidehjørnerne er langt udtagne. L. 5—6 mm..... 3. *atomárius*.

1. *A. míxtus* Fabr. Slank. Grundfarven bleggul, undertiden mere brunlig. Oversiden mere eller mindre oversaaet med brunligmørke Smaastreger og Prikker samt mælkevidlige Smaapletter, sjældnere kun med blegbrunlige Skjolde og hvidlige Tværribber, hvorved den faar et mindre spraglet Udseende end normalt. ♂'s Genitalplader forholdsvis lange, trekantet fælles tilspidsede; ♀'s sidste Bugskinne mindst dobbelt saa lang som næstsidste og dækker fuldstændig Læggeskedens Rod; dens Bagrand omtrent lige, og Sidehjørnerne ikke udtrukne. L. 6—7 mm.

Almindelig paa Løvtræer i Skove og Hegn, Juli—Septbr. — Udbredt over hele Europa samt Nordafrika.

2. *A. commutátus* Fieb. Brede og en Del større end foregaaende. Oversiden brunliggul, meget lidt spraglet, men med klart mælkevidlige, overtallige Tværribber paa

Halvdækvingerne; disse Tværribber er talrig tilstede paa Clavus. ♂'s Genitalplader korte og enkeltvis stærkt rundede paa Spidsen; ♀'s sidste Bugskinne meget kort, kortere end næstsidste og lader Læggeskedens Rod udækket; Bagranden lidt indbuet, men Sidehjørnerne ikke uddragne. L. 7—8 mm.

Ligeledes paa Løvtræer, men ikke almindelig, skønt den er fundet i de fleste Landsdele, Juli—Septbr. — Udbredelse omtrent som foregaaende Art.

3. *A. atomarius* Germ. Stærkt mørkspraglet og med mange hvidlige Tværribber i Clavus. ♂'s Genitalplader brede, med enkeltvis afrundet Spidse; hver Plade langs Midten med en fint indtrykket Linie, der gaar parallelt med den noget rundede Yderrand. Sidste Bugskinne hos ♀ i Midtlinien omtrent saa lang som næstsidste; Bagranden i Midten lidt fremstaaende, paa hver Side af Midten indbuet, og Sidehjørnerne udtrukne i Form af en Flig; der omtrent er 3 Gange længere end Midten af Skinnen; Læggeskedens Rod udækket. L. 5—6 mm.

Angives som ikke sjælden, navnlig paa Naaletræ, i Slesvig-Holsten, Juni—Septbr. — Udbredt i Mellem- og Sydeuropa, Kaukasus, Taurien og Tunis.

4. *Stictocôris* Thoms.

Nær beslægtet med *Thamnotettix*, hvortil Arterne ogsaa henføres af flere. Oversiden er karakteristisk mørkteget. Fraset den mørke Tegning er Halvdækvingerne noget glasagtig gennemskinnelige, og de er sjælden ret meget længere end Bagkroppen. Altid dog langvinget. Kroppen lille.

Paa Græsmarker og høje Enge.

St. Preyssléri H. Sch. (Fig. 64 a). Hvidlig bleg, med følgende mørke Tegning: 3 Pletter ved Hovedets Forrand

og en Midtplet i Nakken; Forryggen og Scutellum med et fælles Længdestrøg i Midten, for Forryggens Vedkommende ofte tillige en Prik paa hver Side af Længdetegningen. Halvdækvingerne udadtil med en mørk Længdestribe, og deres Søm smalt mørkfarvet. ♂'s Genitalklap trekantet tilspidset; Genitalpladerne långe og med noget afrundet Spidse, næsten overalt brunbørstede; ♀'s sidste Bugskinne med en Køl langs Midten, Bagranden dybt indbuet og i selve Midten yderligere med en lille Indbueing saaledes, at Læggeskedens Rod bliver udækket. L. ca. $3\frac{1}{2}$ mm.

Hist og her paa Græsmarker og Skovsletter, Juni—Septbr. — Over det meste af Europa samt Sibirien.

Anm. *St. lineátus* Fabr. vil uden Tvivl ogsaa kunne findes hos os, da den forekommer baade i Tyskland, Sverige og Finland. Den er lidt større og navnlig bredere end *St. Preyssleri* og er let kendelig ved 2 større, mørke Pletter inde paa Issen samt ved, at hvert Halvvingedække har 3 mørke, skraa Længdestriber. Er iøvrigt ogsaa ret afvigende fra *St. Preyssleri* i andre Henseender.

5. *Thamnotéttix* Zett.

Kroppen langstrakt, sjældnere noget kort, altid langvinget og med fuldtudviklede Flyvevinger. Forryggen noget nyreformet, med svagt rundet Forrand og svagt indbuet Bagrand. Membranen med bredt Randvedhæng, der under Hvilen dækker den modsvarende Del af det andet Halvvingedække. Følehornsbørsten meget lang.

Slægten omfatter talrige Arter, der delvis er ret forskellige indbyrdes. Ogsaa i Henseende til Levevis er der visse større Forskelligheder; nogle af Arterne opholder sig paa Græsmarker, andre træffes paa Træer i Skove og Lunde.

Oversigt over Arterne.

1. Oversiden ensfarvet lys gulgrønlig, graaliggrønlig, brunlig- eller rødliggul, i det højeste med runde, sorte Prikker paa Issen, undertiden overstrøet med blodrøde, pulveragtige Smaaprikker 2
- Oversiden, i alt Fald Halvdækvingerne, tydelig eller endog stærkt mørkpletet eller jævnt mørkagtig. Issen ofte sorttegnet, men aldrig med runde Prikker 11
2. Oversiden lys, men overstrøet med blodrøde, pulveragtige Smaaprikker..... 4. *cruentátus*.
— Oversiden uden saadanne Smaaprikker..... 3
3. Halvdækvingerne ensfarvet rust- eller gulbrunlige eller ogsaa noget graalige 4
— Halvdækvingerne ensfarvet gul- eller graaliggrøn- lige..... 6
4. Halvdækvingerne rødlig- eller rustbrunlige, Ribberne af samme Farve, kun Enden af Clavusribberne hvidlige. L. 6—7 mm. I Nabolandene.....
..... Th. *biguttátus* Fall.
— Halvdækvingerne lysere eller mørkere, men Ribberne altid endnu lysere, ofte hvidlige..... 5
5. Issen fortil med mørkere, fin, krummet Tværlinie, der ofte er afbrudt i Midten. Halvdækvingerne ikke sjældn meget mørke..... 6. *subfúsculus*.
— Issen uden Tværlinie. Halvdækvingerne graalig lysebrune..... 7. *dilútiór*.
6. Issen uden sorte Prikker..... 7
— Issen med 2 eller 4 sorte Prikker..... 10
7. En lille sort, kantet Plet under Følehornsroden. Mindre, højst 5 mm lang, klart gulgrønlig Art....
..... 10. *sulphuréllus*.
— Ingen sort Plet under Følehornsroden. Større, 5¹/₂—8 mm lange, rødgul- eller graaliggrønlig Arter 8
8. Højst 6 mm lang. Oversiden klart bleggullig med grønlig eller noget okkergullig Tone 11. *frontális*.
— Mindst 6 mm lange Arter. Oversiden urent graaliggrønlig..... 9
9. Oversiden glinsende. I Almindelighed 6—7 mm lang..... 8. *síplex*.
— Oversiden noget mat. Gennemsnitlig Længde 7—8 mm..... 9. *prasínus*.
10. Issen med 4 sorte Prikker, deraf de 2 (sædvanlig de mindste) paa selve Issespidsen. Halvdækvingerne oftest klart grønlig, sjældnere gulagtige.....
..... 12. *quadrinotátus*.
— Issen kun med 2 smaa sorte Prikker paa selve

- Spidsen, aldrig 2 større Prikker bagved. Halvdækvingerne ikke klart grønlige, oftest noget rødgul-lige 11. frontális.
11. Smaa, ca. 4 mm lange Arter 12
 — Større, 4½—6 mm lange Arter 13
12. Issen med 6 sorte Prikker stillede i hesteskoformet Bue. Halvdækvingerne med utydelige, mørke Længdestrøg. L. 3½—4 mm. I Nabolandene Th. tén uis Germ.
 — Issen uden sorte Prikker, højst med et Par ganske smaa, mørke Streger paa selve Spidsen. Halvdækvingerne med smaa, prikagtige mørke Pletter. L. ca. 4 mm 1. attenuátus.
13. Issen kort, fortil rundet, i Midtlinien kun utydelig længere end indved Øjnene. Svagt mørkpletlet, mindre Art 3. torneéllus.
 — Issen noget vinkelformet fremskudt, i Midtlinien tydelig længere end inde ved Øjnene 14
14. Issen med 2 kantede, skarpt begrænsede, sorte Midtpletter og Issespidsen med 2 lignende Pletter (Pletterne stillede i Firkant). Stærkt mørkpletlet Art med hvidlige Ribber paa Halvdækvingerne 2. splendíulus.
 — Issen anderledes tegnet eller helt uden Tegning.. 15
15. Stor, 5—6½ mm lang Art med som Regel stærkt lys- og mørkplettede Halvdækvinger, der altid har en hvidlig skarpt begrænset Trekant ved Skuldrene. Isse og Forryg sjælden med mørke Smaapletter, men undertiden ligesom Scutellum eller endog forreste Del af Halvdækvingerne med blodrøde Stænk 5. abietínus.
 — Mindre Arter, der sjælden er stærkt plettede, men undertiden har ensartet mørke Halvdækvinger. Se subfuscus og dilutior under 5

1. Th. attenuátus Germ. En lille, graalig lys Art, der meget ligner de større Arter af Deltocephalus striatus-Gruppen. Stærkt glinsende. Issen temmelig spids fortil og paa selve Spidsen med 2 tætstillede, mørke Smaastreger. Issen, Forryggen og Scutellum noget rustbrunlige, med henholdsvis 2, 5 og 3 blegere Længdelinier. Halvdækvingerne bagtil stærkt tilspidsede, graalig lyse, med enkelte mørke Smaapletter, deraf 2—3 paa Clavus langs Rygsømmen; desuden et mørkt mere eller mindre

tydeligt Længdestrøg mod Halvdækvingernes Spidse omtrent som hos *Deltocephalus striatus* og nærstaaende Arter. ♂'s Genitalplader noget korte, med lidt udadbuget Yderrand, bagtil rundede. ♀'s sidste Bugskinne længere end næstsidste, Bagranden noget indbuget, svagt stumpvinklet fremstaaende i Midten. L. 4—4½ mm.

Meget sjælden; i Nærheden af Virklund ved Sitkeborg, paa Lyng, Septbr.—Novbr. — Udbredt over Mellem- og Sydeuropa, Kaukasus og Tunis.

2. *Th. splendidulus* Fabr. (Fig. 66 a). Kendes let paa Issens i Firkant stillede Plettegning, hvis enkelte

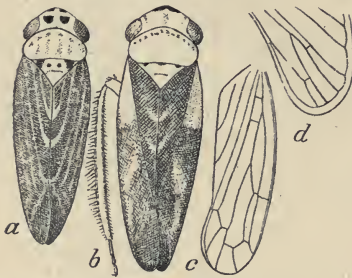

Fig. 66. a *Th. splendidulus* Fabr.; b *Th. abietinus* Fall.; c Halvvingedække af samme; d Yderste Halvdel af en Flyvevinge af *Th. subfuscus* Fall. \times ca. 6.

Pletter adskilles af et lystfarvet Kors. Scutellum ved hver Side med en sort Trekant og mellem de sorte Trekanter 2 sorte Prikker. Halvdækvingerne mere eller mindre mørke og med endnu mørkere Pletter; Ribberne ofte paafaldende lyse, med stedvis Udvivelse af den lyse Farve, særlig ved Clavusribbernes Ende.

♂'s Genitalplader middellange, fællestrekanterede, sammen-sluttende ved Spidsen, med kraftige Randbørster; Bagranden af ♀'s sidste Bugskinne omtrent lige. L. 5½—6 mm.

Mindre almindelig; paa Løvtræer og Buske i Skove og Lunde, Juli—Septbr. — Nord- og Mellemeuropa.

3. *Th. torneóllus* Zett. (Fig. 67 e og f). En mindre Art, der i flere Henseender minder om Slægten *Grypotes*, særlig ved den korte, fortil stærkt rundede Isse. Oversiden brunliggul, med noget røgfavede, ofte mørkplettede

Halvdækvinger. Issespidsen med 2 sorte Prikker; Issen mellem Øjnene med et mørkt Tværstrøg, der ofte er afbrudt i Midten eller endog reduceret til et Par korte Tværstriber. ♂'s Genitalklap kort; Genitalpladerne forholdsvis meget lange og med stærkt afsmalnet, noget opadbøjet Spidse. Bagranden af ♀'s sidste Bugskinne næsten lige, men i Midten med et smalt Indsnit. L. $4\frac{1}{2}$ —5 mm.

Særdeles sjælden; Allerup Bakker i Vendsyssel, Septbr.; angives at leve paa Pil. — Udbredt over hele Europa; desuden i Sibirien og Tunis.

4. *Th. cruentatus* Pz. Meget ejendommelig ved Oversidens omstrøede, blodrøde Pulverprikker, der hist og her samler sig til Stænk. Grundfarven meget bleg med glasagtig Glans. Issespidsen med eller uden 2 sorte Prikker. ♂'s Genitalklap meget kort, bagtil afrundet; Genitalpladerne særdeles lange i Forhold til Klappen, fælles afsmalnet-tilspidsede, med noget opadbøjet Spidse, langs Siderne ved Roden med en fordybet, mørk Linie; Siderne med en enkelt Række hvidlige Børster; Sidelapperne rager lidt uden for Genitalpladerne; ♀'s sidste Bugskinne meget længere end næstsidste, med svagt udbuet Bagrand. L. 5—6 mm.

Sjælden; paa Birk og Eg; Gern ved Silkeborg paa Mosebund, Allerup Bakker i Vendsyssel, Bevtoft i Sønderjylland, Juli—Aug. — Nord- og Mellemeuropa samt Sibirien.

5. *Th. abietinus* Fall. (Fig. 66 b og c). En kraftig og, hvad Halvdækvingerne angaar, stærkt mørkpletet Art; Plettegningen er meget ubeständig, men inderste Trediedel af Corium er altid blegfarvet. Isse, Forryg og Scutellum ofte blodrødt stænket som hos foregaaende. Issespidsen med eller (hyppigst) uden sort Tegning. ♂'s Genitalplader store og brede og fælles bredt afrundede paa Spidsen; Spidshalvdelen overalt med fine Børster; Bagranden af ♀'s sidste Bugskinne næsten lige; Sidehjørnerne

næsten retvinklede, men afrundede paa selve Spidsen. L. 6—6½ mm.

Over hele Landet, men ikke almindelig; paa Rødgran, Juli—Aug. — Udbredt over Størstedelen af Europa, særlig i den nordlige Del; desuden i Sibirien.

6. *Th. subfuscus* Fall. (Fig. 67 c og d samt Fig. 66 d). Halvdækvingerne fra lyst røgfavede til mørkt sodbrune. Issen med en karakteristisk, svagt vinkelbrudt, sort Tværstribе bag Forranden, bag Tværstriben sædvanlig et brunligt Tværstrøg. ♂'s Genitalplader middellange, fællestrekkantede, med sammensluttende Spidse, randbørstede; Bagranden af ♀'s sidste Bugskinne svagt bølget indbuet. L. 4½—5½ mm.

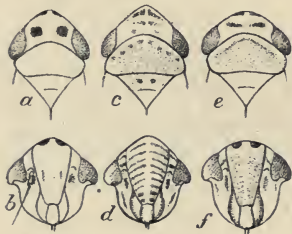

Fig. 67. a og b Forkrop og Ansigt af *Th. quadrinotatus* Fabr.; c og d af *Th. subfuscus* Fall.; e og f af *Th. torneellus* Zett. Noget forskellig Forstørrelse.

Almindelig paa Løvtræer og Buske i Skove og Lunde, Juni—Septbr. — Udbredt over Europa, Nordafrika og Sibirien.

7. *Th. dilutior* Kirschb. Ligner foregaaende Art, men er større og mangler den mørke Tværstreg paa Issen.

Halvdækvingerne graabrunlige, oftest noget mørkplettede, særlig mod Ydersiden og ved Spidsen af Clavus; Ribberne blege. ♂'s Genitalplader temmelig lange, med afrundet Spidse og med en fordybet Længdelinie ved Roden samt med Randbørster. Sidste Bugskinne hos ♀ omtrent 1½ Gang saa lang som næstsidste og med lige eller svagt bølget Bagrand. L. 6—6½ mm.

Særdeles sjælden; Skov ved Strib, Aug. — Har en noget spredt Udbredelse over Mellem- og Sydeuropa samt Sibirien.

8. *Th. simplex* H. Sch. Stor og kraftig Art med urent gullig- eller graaliggrønlig, temmelig glinsende Overside;

den grønlig Tone er ofte meget svag. ♂'s Genitalplader meget lange, med sammensluttende, fælles afrundet Spidse; Siderandene med en enkelt Række forholdsvis korte, lyse Børster. ♀'s sidste Bugskinne meget længere end næstsidste, med lige afskaaren Bagrand. L. $6\frac{1}{2}$ —7 mm.

Ikke sjælden; paa Løvtræer og Buske i Skove og Lunde, Juni—Septbr. — Over det meste af Europa samt i Sibirien og Tunis.

9. *Th. prasínus* Fall. Ligner meget foregaaende, men er større og næsten glansløs og har mere grønlig Halvdækvinger, der dog er noget røgbrunlige mod Spidsen. Flyvevingerne stærkt (hos foregaaende Art svagt) røgfærvæde. ♂'s Genitalplader bredere og kortere. ♀'s sidste Bugskinne mere end dobbelt saa lang som næstsidste; Bagranden i Midten noget udvidet. L. 7—8 mm.

Synes at være sjælden; den angives fra Skove i Sønderjylland, Juni—Aug.; muligvis er den oftere overset. — Den har en vid Udbredelse i Europa, Lilleasien og Nordafrika.

10. *Th. sulphuréllus* Zett. Gulgrønlig, stærkt glinsende, temmelig lille. Issen og Issespidsen uden skarpt begrænsede, sorte Prikker. ♂'s Genitalplader ret lange, noget rundet-trekantede og med sammensluttende Spidse, mod Siderne forsynede med Børster og hvidlige Haar. Bagranden af ♀'s sidste Bugskinne næsten lige. L. $4\frac{1}{2}$ —5 mm.

Almindelig paa Marker og ikke for vaade Enge, Juli—Septbr. — Overalt i Europa, Lilleasien, Sibirien, Japan samt Algier.

11. *Th. frontális* H. Sch. Lys brunlig- eller rødliggul, sjældnere med tydelig grønlig Tone, glinsende; Halvdækvingerne gennemskinnelige, med nogen Perlemorglans. Slank og smal. Issespidsen med eller uden 2 sorte Prikker. ♂'s Genitalplader middellange, adskilte ved den enkeltvis svagt afrundede Spidse; Sidelapperne rager langt

ud over Genitalpladerne og bærer som disse en Del lyse Børster og hvidlige Haar. Bagranden af ♀'s sidste Bugskinne næsten lige. L. $5\frac{1}{2}$ —6 mm.

Mindre almindelig og noget stedegen; i Moser og ved Søbredder paa Pebermynte (*Mentha*), Aug.—Septbr. — Over det meste af Europa, men med spredt Udbredelse.

12. *Th. quadrinotatus* Fabr. (Fig. 67 a og b). Grønlig, sjældnere noget rødliggul, glinsende. (Ekstreme Farvevarieteter fra orangerødlige til mørkeblaalige træffes undertiden). Ligner *Th. sulphurellus*, men Issen har 2 sorte Prikker, der er større eller mindre (undertiden næsten helt forsvundne) og fjernede langt fra hinanden; desuden 2 sorte, nær hinanden stillede Smaapletter paa Issespidsen. Halvdækvingerne noget gennemskinnelige. Benene undertiden (ligesom hos foregaaende Art) rødliggule. ♂'s Genitalplader korte, ikke sammensluttende ved den enkeltvis noget afrundede Spidse, beklædte med lange, hvidlige, haarliggende Børster. Bagranden af ♀'s sidste Bugskinne næsten halvcirkelformet indbuget. L. 4— $4\frac{1}{2}$ mm.

Almindelig paa Eng- og Mosebund. Juni—Septbr. — Udbredt over hele Europa, Sibirien, Japan og Algier.

6. *Grypótes* Fieb.

Nær i Slægt med *Thamnotettix*. Kendelig ved den korte, fortil jævnt rundede Isse, der overalt har samme Længde, idet For- og Bagranden er koncentriske. Hovedet er over Øjnene meget bredere end Forryggen. Øjnene temmelig store. Clypeus usædvanlig smal. Ret smaa, altid langvingede Arter.

Opholder sig paa Naaletræer.

Oversigt over Arterne.

Issen med brunlig eller sort Plettegning, der har Tilbøjelighed til Udstrækning paatværs. Undersiden og Panden mere eller mindre mørktegnede 1. *pinetellus*.
 Issen, Panden og Undersiden i Almindelighed helt lyse, uden mørk Tegning 2. *fállax*.

1. *G. pinetellus* H. Sch. Oversiden gulgraalig, undertiden med ganske svag grønlig Tone. Forryggen fortil med meget smaa, sorte Prikker. Issen indved hvert Øje med en ofte rektangulær, mørk Plet; Issens Forrand med en mere eller mindre fuldstændig, mørk Bølgelinie; Panden, der næsten altid er mørktegnet, øverst med en mørk Buelinie. Undersiden i højere eller mindre Grad mørkfarvet. ♀'s sidste Bugskinne i Midten med 2 Smaatænder. L. ca. 4 mm.

Ikke sjælden; paa Fyr, Aug.—Septbr. — Udbredt over Europa og Nordafrika.

2. *G. fállax* Kirschb. Som foregaaende og maaske ikke artsforskellig fra den; Farven er dog lysere, og saavel Over- som Undersiden mangler som Regel helt den mørke Tegning. ♂'s sidste Rygskinne ikke, som hos *G. pinetellus*, indbuet over Analrøret; Sidelapperne og i det hele sidste Rygsegment rager lidt ud over Genitalpladerne. Bagranden af ♀'s sidste Bugskinne mangler tydelige Smaatænder i Midten. L. $4\frac{1}{2}$ —5 mm.

Meget sjælden; paa Fyr; bl. a. Tisvilde, Septbr. — Kun angivet fra Tyskland.

7. *Cicádula* Zett.

Ligner *Thamnotettix*, men Forryggens Forrand mindre fremadbuet, og Bagranden kun svagt indbuet, medens dens Sider er noget længere. Hovedet over Øjnene ikke tydelig bredere end Forryggen, undertiden endog smallere end denne.

De hos os altid langvingede Arter opholder sig paa lave Planter paa meget fugtig Bund eller endog paa Vandplanter; en enkelt, noget afvigende Art forekommer paa Pil.

Oversigt over Arterne.

1. Stor, mindst 5 mm lang Art med ensfarvet lysgrønlig Overside; kun Issen med 2 vidt adskilte, sorte Prikker..... 1. púnc.tifrons.
— Noget mindre eller meget mindre, helt anderledes farvede Arter 2
2. Forholdsvis stor (ca. 4½ mm lang) Art med stedvis blaaligt Skær paa Oversiden og mørk- eller dog brunligfarvede Ribber paa Halvdækvingerne..... 2. cyanæ.
— 3—4 (sjældent indtil 5) mm lange Arter, hvis Overside aldrig er blaalig, men vel nu og da noget grønlig, og hvis Halvdækvinger har blege Ribber 3
3. Forkroppen klart orangegul, med sorte Prikker eller Pletter paa Oversiden. Ofte er det meste af Kroppen og Halvdækvingerne ligeledes orangegule..... 3. septemnotáta.
— Klar orangegul Farve ikke tilstede. Oversiden med eller uden mørke Skygger paa grønlig- eller graaliggul Bund, men Issen altid mere eller mindre sorttegnet 4
4. Mindre (3—4½ mm) og smallere. Hannens Genitalklap bagtil skarpvinklet; Genitalpladerne ender i smalle, opadbøjede Spidser. En i Retning af Farve og Farvetegning uhyre ubestendig Art 4. sexnotáta.
— Større (4—5 mm) og bredere. Hannens Genitalklap bagtil stumpvinklet; Genitalpladerne tilspidsede, men ikke paafaldende opadrettede..... 5. variáta.

1. C. púnc.tifrons Fall. Oversiden gulgrønlig, noget mat, Issens 2 sorte, runde Prikker langt fjernede fra hinanden; Issespidsen med lysbrunlige Pletter, undertiden med 2 ganske smaa, tætstillede, sorte Prikker. ♂'s Genitalplader trekantet tilspidsede, med opadbøjet Spidse. Bagranden af ♀'s sidste Bugskinne svagt indbuet paa hver Side af Midten. L. 5—6 mm.

Meget sjældent; Skagen, Tisvilde; i Sønderjylland ved Glücksborg, Juli—Septbr. — Over hele Europa samt Sibirien, ogsaa i Nordamerika.

2. *C. cyanæ* Boh. Temmelig stor, stærkt mørktegnet Art med mere eller mindre udbredt blaligt Skær. Hovedet udbredt mørktegnet, over Øjnene tydelig smallere end Forryggen og de samlede Halvdækvinger. ♂'s Genitalplader stærkt tilspidsede og med opadbøjet Spidse. Bagranden af ♀'s sidste Bugskinne lige. L. ca. $4\frac{1}{2}$ mm.

Meget sjælden; paa Vandplanter som Aakande, Potamogeton og Andemad (Lemna); Kirkeby Skov ved Svendborg, Aug. — Mellem- og Nordeuropa.

3. *C. septemnotata* Fall. (Fig. 68 c og d). I Almindelighed let kendelig paa sin citron- eller orange-gule Farve, der er kraftigst paa Isse, Forryg og Scutellum. Forkroppens sorte Plettegning ret ubeständig. Halvdækvingerne har ofte orangegule Længdestrøg. L. ca. $3\frac{1}{2}$ mm.

Sjælden; paa Mjødurt (*Spiræa ulmaria*); Silkeborg-, Horsens- og Vejleegnen, Hillerød, Loll.-Falster, Sønderborg, Juli—Septbr. — Udbredt over Nord- og Mellemeuropa.

4. *C. sexnotata* Fall. (Fig. 68 a og b). En i det uendelige varierende hvidlig- eller grønliggul Art, der ofte viser ejendommelige Varieteter paa forskelligartede Lokalteter; Issen er ikke sjælden sorttegnet som hos foregaaende Art; i andre Tilfælde findes foran de 2 bageste, runde Pletter 2 sorte Tværstriber, der er smalt gennembrudte i Midten; Halvdækvingerne ensfarvet lyse eller med brunlige Smaaskygger, undertiden stærkt mørkfarvede, særlig hos Individet, som forekommer paa Mosebund. L. 3— $4\frac{1}{2}$ mm.

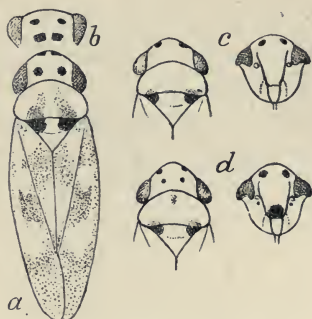

Fig. 68. a Varietet af *C. sexnotata* Fall.; b Isse og Pande af samme, set lige forfra; c Forkrop og Ansigt af *C. septemnotata* Fall.; d Forkrop og Ansigt af samme Art, men med noget afvigende Tegning. \times ca. 10.

Meget almindelig paa fugtig Bund, navnlig Enge med Star (*Carex*), Juli—Septbr. — Har en særdeles vid Udbredelse: Hele Europa, Nordafrika, Persien, Turkestan, Kaukasus, Sibirien og Japan.

5. *C. variáta* Fall. Større og kraftigere end foregaaende, mere brunlig- eller olivengul og med mere fremstrakt Issespidsse. Den er noget mindre foranderlig end *C. sexnotata*, hvad den mørke Plettegning angaar, men er noget vanskelig at adskille fra denne Art. L. 4—5 mm.

Sparsom; paa Enge i Skove, Juli—Aug. — Udbredt over det meste af Europa samt i Nordamerika.

8. *Gnáthodus* Fieb.

Denne Slægt danner en tydelig Overgang til den følgende Underfamilie (*Typhlocybinæ*), men adskilles let fra de hertil hørende Cikader ved, at Halvdækvingernes Ribber er tydelige helt til Roden. Issen meget kort, i Midtlinien kun utydelig længere end nede ved Øjnene, 3—4 Gange kortere end Forryggen. Altid langvinget.

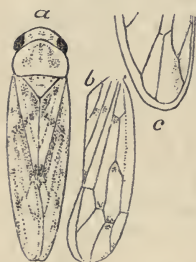

Fig. 69. a *Gn. punctatus* Thunb. (stærkt mørk-
regnet Individ); b Halv-
vingedække (svagtmørk-
pletet); c Yderste Halv-
del af en Flyvevinge.
× 9.

Paa Træer, Buskè og lave Planter.

Gn. punctátus Thunb. (Fig. 69).
Smal; højst foranderlig i Farve
og Tegning: Oversidens Grundfarve
fra græsgrønlig over graahvidlig til
rosenrødlig; endelig enten ganske
ensfarvet og uplettet (særlig ved
græsgrønlig Farve) eller mere eller
mindre mørkpletet (mest graahvidlige Individier). L. ca.
3½ mm.

Almindelig i og ved Skove paa lav Plantevækst; ogsaa paa Pil; Juni—Septbr. — Har en overordentlig vid Udbredelse: Hele Europa, Nordafrika, Kaukasus, Turkestan, Sibirien, Japan, hele Nordamerika, Ceylon, Ny Guinea.

5. Underfam. Typhlocybinae.

Det ejendommeligeste for denne Underfamilie er, at Halvdækvingernes Længderibber bliver utydelige og forsvinder helt mod Roden, medens de bagtil uden Forgøring gaar til den flere Gange vinkelbrudte Tværribbe, der afgrænser Membranen. Altid langvingede, og Halvdækvingerne tydelig delte i Clavus, Corium og Membran.

Meget smaa og svage Cikader med som Regel tyndt og blødt Hudskelet, men gennemgaaende af en ejendommelig Skønhed, baade hvad Form, Farve og Tegning angaar. De aller fleste er i Besiddelse af udviklet Flyvefærdighed og da navnlig de Arter, der opholder sig paa Træer og høje Buske; i stille Vejr om Efteraaret omsværmer de ofte disse i stort Tal, men de flyver dog sjælden ret længe ad Gangen. Andre Arter holder sig til lav Plantevækst paa tørre Steder; hos saadanne er Flyvefærdigheden langt mindre, men Evnen til at kunne hoppe til Gengæld bedre udviklet. Baade blandt de flyvende og de ikke flyvende Arter er der flere, som overvintrer og derfor kan træffes fuldt udviklede tidlig om Foraaret.

Oversigt over Slægterne.

1. Flyvevingernes Ribber ender i selve Randen (Vingspidsen)	2
— Flyvevingernes Ribber ender i Omløbsribben, som ligger langs med og lidt indenfor Randen (Randribben), i alt Fald ved Spidsen.....	3
2. Alle 4 Flyvevingeribber naar Vingeranden i Nærheden af Spidsen.....	6. Eupteryx.
— 1. og 2. Ribbe forener sig til en Ribbe bag Midten	

- af Vingen, saa at kun 3 Ribber naar Vingeranden (Typhlocýba & Zygina) 7. Typhlocýba.
3. Halvdækvingerne bag Clavus med et smalt Randvedhæng, der oftest strækker sig helt om Spidsen 1. Alébra.
- Halvdækvingerne uden saadant Randvedhæng 4
4. Flyvevingerne med 3 Enderibber 5
- Flyvevingerne med 2 Enderibber 6
5. Kroppen forholdsvis kort og sammentrængt 4. Erythria.
- Kroppen smal og langstrakt 5. Dicraneura.
6. Issen overalt af samme Længde, fortil rundet, For- og Bagrand koncentriske 2. Empoasca.
- Issen længst i Midtlinien, oftest tydeligt stumpvinklet fremskudt 3. Chlorita.

1. Alébra Fieb.

Kroppen langstrakt. Issen kort, fortil jævnt rundet, ikke tydeligt længere i Midtlinien end ved Øjnene, omtrent halvt saa lang som Forryggen, der er jævnt rundet fortil. Halvdækvingerne forsynede med et smalt Randvedhæng, Flyvevingerne med 3 Endeceller.

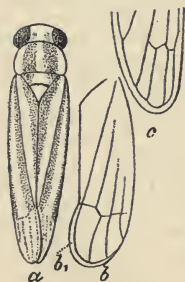

Fig. 70. *A. albostriella* Fall. a Oversiden; b Halvvingedække; b₁ Sammes Randvedhæng; c Yderste Halvdel af en Flyvevinge. X 8.

Paa Løvtrær.

A. albostriella Fall. (Fig. 70). En forholdsvis stor og let kendelig Art, der dog er ret ubeständig i Farve: Fra bleggul og guldgul til grønlig- og rødliggul, hos ♂ med guldgule, rødliggule eller endog blodrødlige Længdestriber (2 paa Forryggen og 3 paa hvert Halvvingedække). Issen ofte med 2 Smaapletter, og Scutellums Rodhjørner af samme Farve. Ben bleggule. L. 4 mm.

Ret hyppig i de fleste Skovegne; almindeligst paa Øerne; Juli—Septbr. — Udbredt over hele Europa, Algier, Syrien samt i Nordamerika.

2. *Empoasca* Walsh. (Kybos Fieb.).

Issen kort og overalt af samme Længde, knap halvt saa lang som Forryggen; Forranden jævnt fremadbuget ganske paa samme Maade som Forryggens Forrand. Halvdækvingerne med 2 Ende-ribber, af hvilke den inderste er udelt, den yderste derimod tæt nedenfor Tværribben delt i 2 lange Grene, hvorved der dannes en trekantet Celle (Vingspidsen modtager herved egentlig 3 Ribber). De 2 inderste Ribber i Flyvevingerne forener sig bag Midten til en enkelt Ribbe, der gaar over i Omløbsribben.

Paa Løvtræer, særlig Pil, Birk, El og Poppel.

Oversigt over Arterne.

Clavussømmene brunfarvede. Hunnens sidste Bugskinne indbuget paa hver Side bagtil og Midten tungeformet forlænget bagud med et lille Indsnit i selve Spidsen..... 1. *smarágdula*.
Clavussømmene ikke brunfarvede. Hunnens sidste Bugskinne stærkt og temmelig ensartet rundet bagtil, uden Indbugtninger..... 2. *pópuli*.

1. *E. smaragdula* Fall. (Fig. 71). Lysere eller mørkere grønlig. Forryggen sædvanlig med brunlige Længdestrøg, der adskilles af en lysere Midtstribe; den samme Længdetegning strækker sig gerne ud baade over Scutellum og Issen. Halvdækvingerne med gylden Glans; Sømmen (Indersiden af Clavus) og Corium-Clavussømmen smalt mørkfarvede. Membranen mere eller mindre røgfarget. Ikke sjældent er hele Oversiden urent farvet af mørke, udviskede Strøg. Ben grønlig; Skinneben og Fødder oftest kraftigt spanskgroenlige som hos Slægten *Chlorita*. Bagranden af ♀'s sidste Bugskinne indbuget paa hver

Side, og Midten stærkt forlænget bagud, med en lille Indskæring i Spidsen af Forlængelsen. L. 4—5 mm.

Meget almindelig paa Birk, El og Pil, Juni—Septbr. — Vidt udbredt over Europa, Vestasien og Sibirien; desuden over det meste af Nordamerika.

2. *E. pópuli* Edw. Ligner meget foregaende, men er blegere grønlig, og Halvdækvingerne er ensfarvede, uden mørkere Sømme omkring Clavus. ♀'s sidste Bugskinne forlænget, stærkt rundet bagtil og uden Spor af Indbugtninger. L. 4—4½ mm.

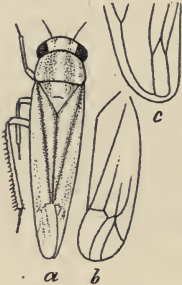

Fig. 71. *E. smaragdula* Fall. a Overside med venstre Sides Ben; b Halvvingedække; c Yderste Halvdel af en Flyvevinge. a $\times 6$.

Paa forskellige Arter Poppel (*Populus*), Aug.—Septbr. — Muligvis ikke sjælden, men hidtil overset; den er funden flere Steder paa Øerne. — Arten er først beskrevet fra England 1908, og om dens videre Udbredelse kendes endnu kun lidt.

3. *Chlorita* Fieb.

Issen noget stumpvinklet fremdraget i Midten. Forryggen kort, næsten nyreformet, med betydelig Runding fremefter. Ingen af Halvdækvingernes 3 Enderibber er gaffelformet delt. Flyvevingerne omtrent som hos *Empoasca*. Fødderne er i udpræget Grad spanskgrønne; den spanskgrønne Farve holder sig længe efter Døden og Indtørringen i Samlingerne.

Arterne træffes paa Træer, Buske og urteagtige Planter i Skove, Haver og Hegn.

Oversigt over Arterne.

1. Mindre, højst 3 mm lang, kortbygget, kraftig, spanskgrønlig Art. Halvdækvingerne kun lidt længere end Bagkroppen..... 1. *viridula*.

- Langstrakte, ca. 4 mm lange, gulgrønne Arter, hvis Halvdækvinger er meget længere end Bagkroppen 2
 2. Hovedet saa bredt som Forryggen. Halvdækvingernes Ribber kraftige og tydelige... 2. flavescens.
 — Hovedet smallere end Forryggen. Halvdækvingernes Ribber fine og utydelige..... 3. soláni.

1. *Chl. virídula* Fall. Paafaldende ved sin udbredte spanskgrønne Farve, der er særlig kraftig paa Benene, og ved sin korte Form. Hovedet, Forryggen og Scutellum oftest med lysebrunlige Skygger eller Smaapletter. L. $2\frac{1}{2}$ —3 mm.

Ikke almindelig; bl. a. Tisvilde, Silkeborg- og Aarhus-egnen samt flere Steder i Sønderjylland, Juni—Septbr. — Udbredt over det meste af Europa samt i Algier.

2. *Chl. flavescens* Fabr. Større og meget mere langstrakt, med lange Halvdækvinger, hvis Ribber er tydelige. Farven bleggrønlig, men med mørkere grønne Ben; den spanskgrønne Farve som Regel kun tilstede paa Fødderne. L. $3\frac{1}{2}$ —4 mm.

Almindelig i Skove, Lunde og Haver hele Sommeren igennem. — Har en særdeles vid Udbredelse: Hele Europa, Nord- og Mellemafrika, Vest- og Nordasien, Ceylon, hele Nordamerika og vistnok ogsaa Sydamerika.

3. *Chl. soláni* Leth. (*soláni-tuberósi* Koll.). Ligner meget foregaaende og er maaske ikke artsforskellig fra den. Hovedet er betydelig smallere, Farven blegere grønlig, ogsaa paa Benene, og Halvdækvingernes Ribber er ret utydelige. L. ca. $3\frac{1}{2}$ mm.

Ved Sønderborg paa Als, April—Maj og derefter Aug.; muligvis videre udbredt i Landet. — Mellem- og Syd-europa, Nordafrika og Sibirien.

4. *Erythria* Fieb.

Kroppen lille, men kraftig og sammentrængt. Issen tydelig stumpvinklet fremdraget i Midten.

Hovedet en Del bredere end den korte, nyreformede Forryg. Ben kraftige, egnede til Spring.

Den hos os forekommende Art opholder sig med For­kærlighed ved Roden af Lyng.

E. auréola Fall. Let kendelig ved Oversidens græs­grønne Farve og ved de delvis klart lyserødlige Ben. Ikke sjælden er Hovedet noget rødligt eller endog skarpt rødlig smaaplettet. ♂'s Overside er ikke saa klart grøn­lig farvet som ♀'s. L. 3—3½ mm.

Sjælden; Lyngbakker mellem Silkeborg og Svej­bæk, Løvskaal ved Bjerringbro, Hellevad Mose i Vendsyssel, flere Steder i Sønderjylland. Juli—Septbr. — Udbredt over det meste af Europa, ogsaa i Skandinavien og Finland.

5. *Dicranēura* Hardy (Nótus Fieb.).

Kroppen som Regel smal og forlænget. Issen oftest temmelig tydelig vinkelformet fremdraget, i Midtlinien en Del længere end tæt ved Øjnene. Forryggens Forrand stærkt buetformet rundet. Halv­dækvingerne længere end Bagkroppen, med 3 smalle Endeceller.

Paa lave, urteagtige Planter.

Oversigt over Arterne.

1. Bleggul, iriserende. Hvert Halvvingedække med 3 mørke, prikagtige Smaapletter (en rund paa Skulderen, en mindre, aflang ved Clavusspidsen og en rund i Midten af Corium-Clavussømmen). L. 3 mm. I Nabolandene.....	<i>D. micántula</i> Zett.	
— Halvdækvingerne bleggrønlige eller gullige, uden mørke Prikker		2
2. Meget lille, ca. 1½ mm lang Art.....	4. <i>mínima</i> .	
— Større, 3—4 mm lange Arter		3

3. Issen fortil, særlig hos Hunnen, temmelig spidsvinklet fremdraget. Farven oftest svovlgullig, ofte med rødlig Tone..... 2. *flavipennis*.
 — Issen mere rundet fortil. Farven oftest blegt grønliggul 4
4. Forholdsvis slanke og smalle Arter. Hannens Genitalplader stillede noget tangformede mod hinanden 6
 — Forholdsvis brede Arter. Hannens Genitalplader ikke tangformet stillede..... 5
5. Oversiden urent grønliggul, med brunlige Skygger. Hovedet stort, over Øjnene lidt bredere end Forryggen bagtil..... 1. *aridélla*.
 — Oversiden ensartet klart hvidgrønlig. Hovedet smalt, over Øjnene smallere end Forryggen bagtil..... 3. *mollicula*.
6. Hannens Genitalplader forholdsvis korte, noget tangdannede, med trekantet frit Mellemrum. Bagranden af Hunnens sidste Bugskinne i Midten med et afrundet Fremspring..... 5. *citrinélla*.
 — Hannens Genitalplader lange og smalle, tangdannede med ovalt frit Mellemrum. Bagranden af Hunnens sidste Bugskinne noget bugtet..... 6. *Fieberi*.

1. *D. aridélla* J. Sahlb. Temmelig kort. Blegt og urent olivengrønlig. Hovedet stort, over Øjnene lidt bredere end Forryggen bagtil; Issen noget fremdraget fortil; Bagskinnebenenes Torne udgaar fra brunlige Prikker. ♂'s Genitalklap ikke synlig; Genitalpladerne spidse, besatte med hvidlige Haar, den smalle Spidse noget opadbøjet. ♀'s sidste Bugskinne bagtil svagt rundet. L. 3½—4 mm.

Sjælden; Kongshus ved Silkeborg, Langaa, Tebbestrup ved Randers, Aug.—Septbr. — Væsentligst kun udbredt i Mellemeuropa.

2. *D. flavipennis* Zett. Meget slank. Ofte citrongullig eller rødlig orange farvet, men dog ikke sjælden helt bleg. Issen er hos ♀ temmelig skarpt vinkelformet fremskudt i Midten. Bagskinnebenenes Torne udgaar fra smaa, sorte Prikker. ♂'s Genitalklap lang, meget længere end bred; Genitalpladerne med fælles afrundet Spidse. ♀'s sidste Bugskinne dækker ikke Læggeskedens Rod, idet Bagranden er dybt og vidt indbuet i Midten. L. 4 mm.

Ret almindelig; paa forskellige Buske, men særlig i Moser og Enge med Mynte (*Mentha*), Juli—Septbr. — Over det meste af Europa, navnlig talrig i den nordligste Del; ogsaa i Nordamerika.

3. *D. mollícula* Boh. Slank. Blegt grønliggul eller næsten hvidlig. Hovedet over Øjnene smallere end Forryggen bagtil. Issen fortil rundet, kun svagt fremdraget i Midten. Bagskinnebenenes Torne udgaar ikke fra sorte Prikker. ♂ mangler Genitalklap; Genitalpladerne lange, tilspidsede, med indbuet Yderside og noget opadbøjet Spidse. ♀'s sidste Bugskinne lang, bagtil stærkt rundet. L. ca. $3\frac{1}{2}$ mm.

Sjælden; i Skove paa aabne Pladser med Ærenpris (*Veronica*); bl. a. ved Silkeborg og paa Mols, Maj—Aug. — Udbredt over hele Europa, i Tunis og Kaukasus.

4. *D. mínima* J. Sahlb. Den mindste af alle kendte Cikader. Mindre slank. Bleg citron- eller grønliggullig. Issen ret, stærkt vinkelformet fremdraget i Midten. Forryggens Forrand næsten halvcirkelformet rundet. ♂ mangler synlig Genitalklap; Genitalpladerne smalle. ♀'s sidste Bugskinne med lige afskaaren Bagrand. L. ca. $1\frac{1}{2}$ mm.

Meget sjælden; Lyngbakker ved Svejbæk og Funder, Aug. — Kun kendt fra Sverige, Tyskland og Østrig.

5. *D. citrinélla* Zett. Svovl- eller grønlig citrongul. Issen noget afrundet-vinkelformet fremdraget. Forryggens Forrand stærkt rundet. Bagskinnebenenes Torne udgaar fra brunlige Prikker. ♂'s Genitalklap bredere end lang; Genitalpladerne smalle, krummede, tangformede, med trekantet frit Mellemrum; Spidserne berører hinanden som smaa, mørke Tænder. ♀'s sidste Bugskinne bagtil i Midten med et afrundet Fremspring. L. ca. 3 mm.

Sjælden; Tisvilde, Alindelille Fredskov, Dyrehaven, Als og enkelte andre Steder i Sønderjylland, Juli—Septbr. — Vidt udbredt over Mellem- og Nordeuropa, Turkestan og Sibirien.

6. *D. Fieberi* Löw. (forcipátus Fieb.). Omtrent som forrige, men Issen mere rundet fortil og Farven oftest mere rødliggul. Afviger væsentligst ved Genitalierne: ♂'s Genitalklap kort, bagtil rundet; Genitalpladerne betydelig længere end hos *D. citrinella*, meget smalle, tangagtig krummede, stærkt opadbøjede, med ovalt frit Mellemrum; Spidserne berører hinanden som smaa, mørke Tænder. ♀'s sidste Bugskinne bagtil fladt udbugt, saa Roden af Læggeskeden og Skededækkerne er synlig. L. 3—3½ mm.

Meget sjælden; Charlottenlund og Vordingborg, Aug.—Tyskland og Østrig-Ungarn; har en meget vidtstrakt Udbredelse i Nordamerika.

6. *Eupteryx* Curt.

Ligner meget den følgende Slægt og adskilles væsentligst kun gennem Flyvevingernes Nervatur; de to første (yderste) Ribber løber parallelt til Spidsen, men er kort foran denne forbundne ved en Tværribbe. Vingspidsen modtager ialt 4 Ribber.

Talrige, meget smukke, men sarte Cikader, der opholder sig paa Træer, Buske eller urteagtige Planter.

Oversigt over Arterne.

1. Halvdækvingernes Spidse bred, svagt rundet eller næsten lige afstudet	2
— Halvdækvingerne mod Spidsen smalle og selve Spidsen stærkt rundet	4
2. Halvdækvingerne overvejende blege, mod Spidsen med flere mørke Smaapletter og Tværstreger.....	1. <i>pictilis</i> .
— Halvdækvingerne overvejende mørke, idet et bredt, bugtet Længdebaand udfylder det meste af hvert Halvvingedække	3
3. Meget lille, 2 mm lang Art.....	2. <i>Wallengréni</i> .
— Større, 3—3½ mm lang Art.....	3. <i>vittáta</i> .
4. Oversiden lyst spinatgrønlig, uden mørk Tegning. Issen noget vinkelformet fremdraget i Midten. Paa Naaletræer.....	4. <i>Gérmari</i> .

- Oversiden næsten altid mere eller mindre mørk-
tegnat. Issen mere rundet fortil. Aldrig paa Naale-
træer 5
5. Forryg og Isse uden sort Tegning (hos E. signati-
pennis findes dog undertiden 2 smaa, sorte Prikker
paa Issen) 6
- Forryg og Isse med sort eller dog mørk Tegning;
i sjældnere Tilfælde har kun Issen 2 mørke Prikker 10
6. Hvert Halvvingedække med en stor, halvmaane-
formet, sortebrun Plet..... 5. Löwi.
- Halvdækvingernes mørke Tegning bestaar af mere
eller mindre tydelige Prikker eller Smaastreger
(hos E. concinna dog undertiden en større, mørk Plet) 7
7. Halvdækvingernes mørke Tegning bestaar for en
væsentlig Del af enkelte smalle og skarpe Tvær-
linier paa bageste Halvdel..... 8
- Halvdækvingernes mørke Tegning bestaar af Prik-
ker eller Smaapletter. Skarpe, mørke Tværlinier
mangler 9
8. I Nærheden af Membranspidsen findes en sort
Prik..... 7. pulchélla.
- Membranspidsen mangler sort Prik.. 6. concinna.
9. Halvdækvingerne med mange brunlige Smaapletter
eller Prikker. L. ca. 2¹/₂ mm. Paa Bynke (Artemisia)
..... 9. artemisiae.
- Halvdækvingerne kun med faa mørke Prikker, der
undertiden er utydelige eller endog helt forsvinder.
L. ca. 3¹/₂ mm. Paa Mjødurt (Spiræa)
..... 8. signatipennis.
10. Issen med 2 store, sorte Pletter..... 11
- Issen med 3 sorte Pletter, af hvilke den ene, under-
tiden noget utydelige, findes i Midten af Bagranden
(Nakken)..... 12
11. Halvdækvingernes mørke Tegning meget udbredt..
..... 10. auráta.
- Halvdækvingernes mørke Tegning lidet fremtræ-
dende..... 11. carpíni.
12. Issens sorte Nakkeplet spids fortil. Bagskinne-
benene sorte, men med gullig Rod... 12. úrticæ.
- Issens Nakkeplet tværoval, ikke tilspidset fortil... 13
13. Bagskinnebenene helt gule..... 14. melíssæ.
- Bagskinnebenene gule, men med mørk Spidse....
..... 13. Cúrtisi.

1. E. píctilis Stål. En meget elegant hvidliglys Art.
Bageste Halvdel af Halvdækvingerne ejendommelig teg-

net med mørke Pletter og Linier, af hvilke de mest iøjnefaldende er 3 smalle, sorte Tværlinier ud mod Ydersiden samt en sort Plet paa Spidsen; foran de 3 sorte Tværlinier, omtrent ved Midten, findes en stærkt skraatstillet Linie; fra Skulderen strækker sig ofte en brunlig Linie langt bagud; mod Spidsen iøvrigt flere brunlige Skygger. L. ca. 3 mm.

Yderst sjælden; enkelte Stkr. paa Blaabærris (*Vaccinium myrtillus*) paa Skovbund i Nærheden af Kongshus ved Silkeborg, Aug. — Spredt udbredt over Mellem- og Nordeuropa.

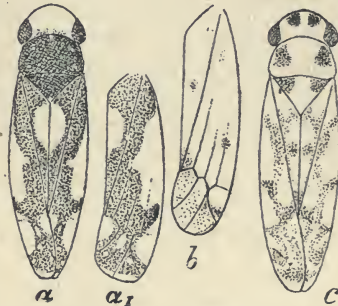

Fig. 72. a *E. Wallengreni* Stål.

2. *E. Wallengreni* Stål (notáta Curt.) (Fig. 72 a og a₁). En meget lille Art med gult Hoved, sort Forryg og et stærkt bugtet, mørkt Længdebaand paa Halvdækvingerne. L. 2 mm.

a₁ Halvvingedække af samme; b Halvvingedække af normalplettet *E. signatipennis* Boh. c *E. carpini* Fourcr. a × 16; c × 10.

Almindelig paa Timian (*Thymus*), men ogsaa paa Skovenge, hvor denne Plante ikke findes, Juli—Septbr. — Nord- og Mellemeuropa samt Sibirien.

3. *E. vittáta* Linn. Denne Art er ganske af samme Udseende og har nøjagtig samme Tegning som den foregaaende, men er meget større. L. 3—3½ mm.

Ikke sjælden paa lave Planter i Skove, Juni—Septbr. Særlig kraftige Individuer træffes skarevis paa *Ranunculus repens* paa meget fugtige Steder. — Er spredt udbredt over hele Europa samt i Algier.

4. *E. GERMARI* Zett. Ensfarvet urent gulgrønlig eller blegt spinatgrønlig, undertiden med rustgulligt Skær og

iriserende. Membranen er noget røgfarget. Issen er ret tydelig vinkelformet fremskudt i Midten. L. 4—4½ mm.

Sjælden; Tisvilde og Ruderhegn, Naaege ved Silkeborg, Juli—Septbr. Lever paa Fyr (*Pinus silvestris*).—Udbredt over Nord- og Mellemeuropa.

5. *E. Löwi* Then. Gulagtig, men let kendelig paa en stor, brunlig eller næsten sort, undertiden noget daarlig begrænset, halvmaaneformet Plet, hvis Runding vender indad, paa hvert Halvvingedække, der desuden har de samme karakteristiske Tværlinier som hos de to følgende Arter. Undertiden mangler dog den halvmaaneformede Plet, og Arten faar derved Lighed med *E. concinna*, men adskilles ved sin betydeligere Størrelse og ved at have helt anden Næringsplante. L. 4½ mm.

Vistnok ret hyppig, men den uplettede Afændring overset og betragtet som *E. concinna*; paa Ahorn, Aug.—Oktbr. — Har en ret begrænset Udbredelse i Mellemeuropa.

6. *E. concinna* Germ. (Fig. 73 b). Lys grønliggul eller næsten helt hvid. Undertiden har hvert Halvvingedække en mørk Skygge, der minder om den halvmaaneformede Plet hos foregaaende Art. Iøvrigt har Halvdækvingernes bageste Halvdel enkelte, fine, sorte Tværlinier, men mangler ved Spidsen den sorte Prik, der er karakteristisk for følgende Art. L. ca. 4 mm.

Almindelig paa Eg, Juli—Septbr. — Udbredt over Mellem- og Sydeuropa.

7. *E. pulchella* Fall. (Fig. 73 a, a_I og a_{II}). Som foregaaende, men let kendelig ved den sorte Prik i Nærheden af Membranspidsen. Oversidens Farve er som Regel kraftigere, og Halvdækvingerne ikke sjælden for en stor Del smukt rødlig, undtagelsesvis ret stærkt mørkfarvede. L. 4—4½ mm.

Ikke sjælden og forekommer sammen med foregaaende Art paa Eg, Juli—Septbr. — Er udbredt over

Mellem- og Nordeuropa helt op i Lapland, hvor den lever paa El.

8. *E. signatipennis* Boh. (Fig. 72 b). Grønliggul, Halvdækvingerne normalt med enkelte sorte Prikker og brunlige Skygger; ofte er dog Oversiden saa godt som ensfarvet lys. Membranen altid mere eller mindre røgfartet. En sjælden Gang har Issen 2 smaa, sorte Prikker. L. ca. $3\frac{1}{2}$ mm.

Ofte skarevis paa *Spiræa ulmaria*, f. Eks. langs Gudenaen og dens Tilløb, men ogsaa adskillige andre Steder i Landet, Juli—Septbr. — Er en udpræget nordisk Art, der forekommer i Skandinavien, Finland og Nordrusland; desuden i England og Tyskland.

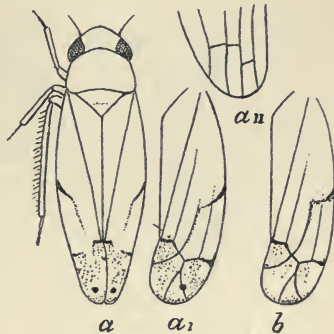

Fig. 73. a *E. pulchella* Fall.; a₁ Halvvingedække og a₁₁ Yderste Halvdel af en Flyvevinge af samme; b Halvvingedække af *E. concinna* Germ. $\times 9$.

9. *E. artemisiæ* Kirschb. Gulagtig grønlig. Halvdækvingerne med mange, spredte, men udviskede brunlige Smaapletter eller Prikker, mod Spidsen noget røgfartede. Ansigtet temmelig stærkt hvælvet. L. $2-2\frac{1}{2}$ mm.

Paa Strandmalurt (*Artemisia maritima*), sjælden; Amager, Septbr. — Udbredt over Mellemeuropa.

10. *E. auráta* Linn. (Fig. 74 a, a₁ og a₁₁). Gulagtig, med kraftig og udbredt sort eller meget mørk Tegning; Issen med 2 sorte, rundagtige eller svagt firekantede Pletter; Forryggen paa hver Side (bagved Øjnene) med en større, sort Plet; Scutellum paa hver Side ligeledes med en mørk Plet. Halvdækvingernes mørke Tegning som vist paa Fig. a og a₁₁; særlig tydelig er en sort Plet ved Sømmen foran Midten. L. ca. 4 mm.

Almindelig paa Nælder (*Urtica*), Juni—Septbr. —
Over hele Europa samt Kaukasus.

11. *E. carpini* Fourcr. (Fig. 72 c). Bleggullig, med lignende Tegning paa Oversiden som *E. aurata*, men navnlig er Halvdækvingernes mørke Tegning langt mindre ud-

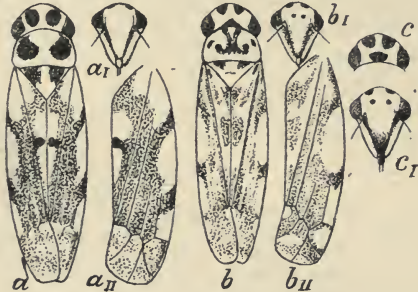

Fig. 74. a *E. aurata* Linn. (forholdsv. mørkt tegnet Individ).

a_I Ansigt (Pande, Clypeus etc.) og a_{II} Halvvingedække af samme;

b *E. urticae* Fabr.; b_I Ansigt og b_{II} Halvvingedække af samme;

c Hoved af *E. Curtisi* Flor; c_I Ansigt af samme. $\times 10$.

bredt og fremtrædende, og ingen af Pletterne er rent sort. L. 3—4 mm.

Ligeledes paa Nælder, men ikke almindelig, Juni—Aug. — Samme Udbredelse som foregaaende Art, men forekommer ogsaa i Algier.

12. *E. úrticæ* Fabr. (Fig. 74 b, b_I og b_{II}). Lys grønliggul, med udbredt mørk Tegning. Ligner noget *E. aurata*, men Issens to sorte Prikker er mindre og temmelig trekantede, med Indersiderne parallelle; desuden findes i Nakken en trekantet, sort Plet, der fremefter er udtrukket i en Spids. Forryggen med forskellige Pletter, der ofte flyder mere eller mindre sammen. Halvdækvingerne mangler fremtrædende sort Plet inde ved Sømmen. Bagskinnebenene mørke, med lys Rod. L. ca. 3½ mm.

Ret almindelig; paa Nælder, Juni—Septbr. — Udbredt over hele Europa, Kaukasus, Turkestan og Sibirien.

13. *E. Cúrtisi* Flor (*stachydeárum* Hardy) (Fig. 74 c og c₁). Ligner meget *E. urticæ*, men adskilles uden Vanskelighed ved, at Issens Nakkeplet er tværoval og ikke spids fremefter. Bagskinnebenene lyse, men med mørk Spids. L. 3¹/₂ mm.

Sjælden; paa læbeblomstrede Planter, navnlig *Stachys silvatica*; Vejle, Strib samt paa Als, Juni—Septbr. — Hele Europa, Algier, Kaukasus, Turkestan.

14. *E. melíssæ* Curt. Ligeledes beslægtet med *E. urticæ*, men meget mindre; desuden afviger Forryggens mørke Tegning, idet den fortil har 2 sorte Prikker, og paa hver Side (bag Øjnene) en skarp sort Længdestreg samt ofte en mørk Plet i Midten; denne Tegning er ikke sjælden forbundet med brunlige Strøg. Scutellum oftest med en mørk Plet i hvert Hjørne og 2 sorte Prikker i Midten. Halvdækvingernes brunlige Smaapletter meget udviskede. Bagskinnebenene er helt lyse. L. 2¹/₂—3 mm.

Meget sjælden; Tranekjær paa Langeland, Aug. — Udbredt i Mellem- og Sydeuropa, Algier, Kaukasus og Turkestan.

Anm. I vore Nabolande forekommer *E. tenélla* Fall., og da den bl. a. er fundet i Skaane, er det højst sandsynligt, at den ogsaa hører vor Fauna til. Den hører til den Gruppe af Arter, der lever paa Nælder; Issen har 2 større, runde, sorte Pletter samt en lille sort, tværoval Nakkeplet; Forryggen noget mørkere bagtil, og Scutellum med mørke Rodhjørner; Halvdækvingerne som den øvrige Overside grønliggule, men med 2—3 mørke Længdestrøg eller Længdestriber, hvorved den let kan kendes fra de nærmest beslægtede Arter. L. 3 mm.

7. *Typhlocýba* Germ.

(*Typhlocýba* Germ. og *Zygína* Fieb.).

Meget nær beslægtet med *Eupteryx* og adskilles fra denne Slægt egentlig kun gennem Flyve-

vingernes Nervatur, idet kun 3 Ribber naar Vingeranden ved Spidsen, da 1. og 2. Ribbe sædvanlig forener sig langt foran Spidsen. Halvdækvingernes 2. Endecelle enten trekantet og stilket eller firekantet og ustilket; Arterne med ustilket 2. Endecelle regnes af nogle for en særegen Slægt (*Zygina*).

Talrige Arter med Forekomst og Levevis som hos foregaaende Slægt.

Oversigt over Arterne.

1. Halvdækvingernes 2. Endecelle trekantet, som Regel stilket; 1. og 4. Endecelle omtrent lige store, eller 1. Celle større end 4. 3. Endecelle stærkt udvidet mod Spidsen. Underslægt <i>Typhlocýba</i> Germ.	2
— Halvdækvingernes 2. Endecelle ikke trekantet eller stilket; 1. Endecelle meget mindre end 4. 3. Endecelle smal og parallelsidet. Underslægt <i>Zygina</i> Fieb.	14
2. Forryggen uden sorte Prikker	3
— Forryggen med 1 eller flere sorte Prikker eller runde Smaapletter	12
3. Oversiden ganske ensfarvet lys, hvidlig eller gullig	4
— Oversiden eller i hvert Tilfælde Halvdækvingerne med mørk, brunlig eller rødlig, ofte temmelig udvisket Tegning, undertiden helt rustrødlig	6
4. Oversiden mere eller mindre gullig, glinsende. Issen tydelig mere end halvt saa lang som Forryggen	5
— Oversiden rent hvid, næsten uden Glans. Issen i det højeste halvt saa lang som Forryggen. L. ca. 4 mm. Navnlig paa Sølvpoppe (<i>Populus alba</i>). I Tyskland og England. <i>T. candidula</i> Kirschb.	
5. Panden noget hvælvet. Halvdækvingerne bleggul-lige, sjælden guldgule. Membran temmelig klar. Scutellum oftest ensfarvet	6. rósæ.
— Panden flad. Halvdækvingerne svovlgule, ofte med orangegult Skær. Membran klar. Scutellum med kraftigere farvet Trekant i hvert Rodhjørne. L. 3 ¹ / ₂ mm. I England og Tyskland	<i>T. Lethierryi</i> Edw.

6. Oversidens Tegning orangefarvet, rustrødlig eller blodrød (gulagtig hos nylig udviklede Individier) 7
 — Oversidens Tegning sort eller brunlig 8
7. Halvdækvingerne med orange- eller blodrødlige Smaapletter 10. *quércus*.
 — Oversiden med rustbrunlige Længdestrøg eller næsten helt rust- eller blodrødlig 5. *cruénta*.
8. Halvdækvingerne blege, med et skarpt begrænset, brunlig mørkt Tværbaand ved Roden og et lignende bag Midten 11. *nitídula*.
 — Halvdækvingerne uden mørke Tværbaand 9
9. Halvdækvingerne grønlig eller med gulgrønlig Længdestriber, kun svagt brunlig plettede mod Spidsen og kun Membranen med enkelte mørke Smaaprikker 4. *tenérrima*.
 — Halvdækvingerne gullige, sjælden tydelig grønlig, ogsaa med brunlig Tegning paa forreste Halvdel. 10
10. En brunlig mørk Længdestreg langs *Corium-Clavussømmen* 7. *geométrica*.
 — Indersiden af *Clavus* (ved *Rygsømmen*) med brunligmørk Tegning 11
11. Issen uden mørke Smaaprikker. Et brunligt, udadtil takket Længdestrøg langs Halvdækvingernes *Rygsøm* 8. *gratiósa*.
 — Issen ikke sjælden med 2 mørke Smaaprikker. Langs Halvdækvingernes *Rygsøm* en brunlig, ikke takket Længdestribe 9. *callósa*.
12. Forryggen kun med en sort Prik i Midten af *Forranden* eller ensfarvet lys. Issen med 2 runde, sorte Smaapletter eller Prikker, der sjælden helt mangler. Ingen *Nakkeplet* 3. *úlmi*.
 — Forryggen med flere sorte Prikker eller Smaapletter. Ofte en ganske lille *Nakkeplet* 13
13. Issen og Forryggen med temmelig store, sorte Pletter. Halvdækvingerne med brunlig mørke Længdestriber 1. *jucúnda*.
 — Issen og Forryggen med sorte Smaaprikker. Halvdækvingerne med brunlig mørke, oftest ikke skarpt begrænsede, mindre Pletter 2. *sexpunctáta*.
14. Halvdækvingerne ensfarvet citrongule. Isse og Forryg ensfarvet blege 12. *alnéti*.
 — Halvdækvingerne ofte med blodrødlig Tegning, sjældnere ubestemt mørkskyggede eller med gul Tegning. Issen og Forryggen sædvanlig med mørk Tegning 15
15. Issen med 2—3 mørke Prikker. *Scutellums Rod-*

- hjørner mørke. Halvdækvingerne sjældn med blodrødlig Tegning 16
- Issen ikke mørkprikket, men undertiden med en stor, mørk Plet. Scutellums Rodhjørner ikke mørke, eller ogsaa er Scutellum helt mørk. Halvdækvingerne som oftest med blodrødlig Tegning 17
16. Issen med 2 runde, sorte Prikker. Kun Scutellums Rodhjørner sorte 13. párvula.
- Issen med 2 mørke, tværstillede og tværovale Smaapletter og en mørk Nakkeplet. Foruden Scutellums Rodhjørner er ogsaa Scutellumspidsen sort 14. scutelláris.
17. Bagkroppen helt lys. Halvdækvingerne med blodrødlig eller orangegul Længdetegning eller ogsaa blodrødt stænkede 18
- Bagkroppens Rygside delvis mørkfarvet. Halvdækvingerne lyse, sædvanlig uden blodrødlig Farve. Hunnens Isse og Forryg med mørk Midtstribe, der mangler eller kun er svagt antydet hos Hannen 15. hypérici.
18. Oversidens blodrødlige eller gulagtige Tegning formet som mere eller mindre tydelige, tildels vinkelbrudte Længdestriber 19
- Issen, Forryggen og Halvdækvingerne spraglet overstænkede med rødt. L. 3 mm. I Nabolandene T. (Z.) rósea Flor.
19. Bagfødderne kraftige, hos Hunnen overvejende mørke, hos Hannen helt sorte. Halvdækvingerne med ubestemt og uklar, rødlig Længdetegning 16. tíliæ.
- Bagfødderne mindre kraftige, helt lyse eller kun mørkere mod Spidsen 20
20. Halvdækvingerne med bølget, gult, ikke skarpt begrænset Længdebaand. L. 3—3¹/₂ mm. I Tyskland, paa Rhamnus catharticus T. (Z.) rhámni Ferr.
- Halvdækvingerne med skarpe og vinkelbrudte, klart rødlige Længdebaand 21
21. Ca. 3 mm lang. Halvdækvingernes 2 klart blodrødlige, smallere Længdestriber stærkt vinkelbrudte eller takkede. Paa forskellige Buske .. 17. flammígera.
- Ca. 2 mm lang. Halvdækvingernes blodrødlige Længdestriber bredere og mindre stærkt takkede. Paa Lyng 18. rubrovittáta.

1. T. jucúnda H. Sch. (Fig. 75 b). Kraftig, stærkt mørkteget Art. Grundfarven grønliggul. Issen med 2

store, rundagtige, sorte Pletter fortil; dens Bagrand meget smalt sortsømmet, med en særdeles lille, tilspidset Plet i Midten. Forryggen med 5 større, sorte Pletter, deraf 2 ved Forranden og 3 i Tværrække paa Skiven (den midterste langagtig). Pletterne noget ubestandige i Størrelse og Form. Scutellum med 2 sorte Trekanter ved Roden og en sort Vinkelplet bagved; mellem disse Pletter en lys W-formet Plet; Scutellumspidsen lys. Halvdækvingerne med brunligmørke Længdestrøg, der adskilles af de lyse Ribber. L. ca. $4\frac{1}{2}$ mm.

Temmelig sjælden; paa El; Ruderhegn, Dyrehaven, Frerslev Hegn, Skanderborg, Septbr. — Har en meget spredt Udbredelse i Europa fra Sverige til Italien.

2. *T. sexpunctata* Fall. (Fig. 76 a). En elegant, grønliggul, blaalighvid eller noget rødlig, stærkt mørkprikket Art. Issespidsen med 2, Forryggen med 4 eller 6 og Scutellum med 2 sorte Prikker. Halvdækvingerne brunligt smaaplettete; enkelte af de daarligt begrænsede Smaapletter samler sig undertiden til skraatstillede, korte Tværbaand. L. ca. $3\frac{1}{2}$ mm.

Hist og her paa Pil og Birk, Juli—Septbr. — Over hele Europa samt Sibirien.

3. *T. ulmi* Linn. (Fig. 76 b, b_I og b_{II}). Halvdækvingernes to forreste Trediedeles smukt grønliggule, bageste Trediedel røgfarget og brunligplettet. Hoved og Forryg bleggule; Issespidsen med 2 sorte Smaaprikker, der dog undertiden mangler; Forryggen fortil i Midten med 1 sort Prik, som ofte er meget lille og nu og da helt forsvinder. L. $4-4\frac{1}{2}$ mm.

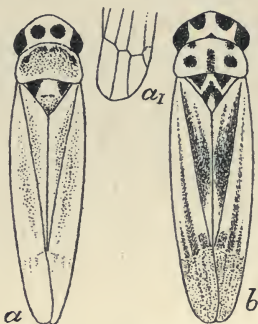

Fig. 75. a *T. (Z.) parvula* Boh.; a_I Spidsen af et Halvvingedække af samme; b *T. jucunda* H. Sch. a $\times 12$, b $\times 9$.

Almindelig og i store Skarer paa Elm (*Ulmus*), Juli—Septbr. — Udbredt over Nord- og Mellemeuropa samt Nordamerika.

4. *T. tenérrima* H. Sch. Ligner en Del foregaaende Art, men er betydelig mindre. Issen og Forryggen er gul hvidlige og mangler ganske de sorte Prikker. Hvert Halvvingedække har sædvanlig 2 gylden- eller rødliggullige Længdestriber med mellemliggende glasklar Stribe; hyppig er dog Halvdækvingerne ensartet blegt grønliggule

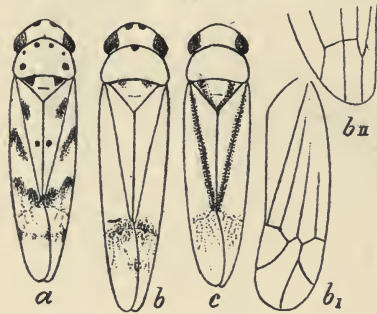

Fig. 76. a *T. sexpunctata* Fall.; b *T. ulmi* Linn.; b₁ Halvvingedække og b₂ Yderste Del af en Flyvevinge af samme; c *T. geometrica* Schrnk. a $\times 10$, b og c $\times 9$.

med noget røgpletet Membran og med en Række røgfarvede Pletter foran denne L. ca. $3\frac{1}{2}$ mm.

Sjælden; paa Eg; Funder, Taasinge og Svendborg, Juli—Septbr. — Spredt udbredt i Europa fra Sverige til Italien; ogsaa i Nordamerika.

5. *T. cruénta* H. Sch. I de aller fleste Tilfælde let

kendelig paa Oversidens overvejende rust- eller blodrødlige Farve, der ofte bliver meget mørk paa Forryggen, medens Halvdækvingernes Sider og Spidse sædvanlig er blege; undertiden er dog den rødlige Farve temmelig af bleget. L. $3\frac{1}{2}$ —4 mm.

Temmelig sjælden; hovedsagentlig paa Bøg, men ogsaa paa Birk og Hvidtjørn; Sundby Storskov paa Lolland, Ryget Skov ved Værløse, Dyrehaven, Silkeborg, Juli—Oktbr. — Væsentligst kun udbredt i Mellemeuropa.

6. *T. rósæ* Linn. Ensfarvet hvidlig eller gulagtig; Halvdækvingerne med Undtagelse af Spidsen ofte gylden-

gullige og stærkt glinsende. Oversiden enten ganske ens blegfarvet, eller Forkroppen lidt lysere eller lidt mørkere end Halvdækvingerne. L. $3\frac{1}{2}$ — $4\frac{1}{2}$ mm.

Yderst almindelig paa de forskelligste Træer og navnlig Buske, Juni—Septbr. — Overordentlig vidt udbredt over Europa, Kaukasus, Turkestan og hele Nordamerika.

Anm. Under Navnet *T. rosæ* Linn. skjuler sig sandsynligvis en Række Arter, der i det ydre er ganske ens, men som formentlig vil kunne holdes ud fra hinanden ved en mikroskopisk Undersøgelse af Genitaldelene hos Hannen. For den engelske Faunas Vedkommende er et Forsøg paa en saadan Sondring mellem forskellige Arter gjort af James Edwards, der bl. a. har opstillet og beskrevet følgende: *frustrator*, *fratércula*, *prunicola*, *plebeja*, *térsa*, *distíncta*, *bidentáta*, *cárrí*, *divérsi*, *Douglási* og flere andre.

7. *T. geométrica* Schrnk. (Fig. 76 c). Hvidgullig. Ejendommelig og let kendelig ved den brunlige eller sorte, lige Længdestreg, der gaar langs Corium-Clavussømmen. Scutellum med mørke Sider eller helt mørkfarvet. Membranen røgfvarvet. L. ca. 4 mm.

Temmelig sjælden; paa Pil og El, Juli—Oktbr. — Spredt udbredt over Europa.

8. *T. gratiosa* Boh. Ikke ulig foregaaende Art, men den lige, mørke Linie paa Corium-Clavussømmen mangler, hvorimod et brunligt, takket Længdestrøg findes langs Rygsømmen. Halvdækvingernes Spidse er stærkt plettet. Scutellum med 2 større, brunlige Pletter. L. ca. 4 mm.

Sjælden; paa El; Tranekjær paa Langeland, Svendborg, Silkeborg, Aug. — Nord- og Mellemeuropa.

9. *T. callósa* Then. Grønligbleg. Issen ofte med 2 mørke Prikker. Halvdækvingernes Rygsøm langs Clavus med mere eller mindre tydelig, ikke takket, mørkt Længdestrøg. Iøvrigt som hos *T. gratiosa*. L. 4 — $4\frac{1}{2}$ mm.

Sjælden; paa El og Ahorn; Sydsjælland og Lolland-Falster, Juli—Aug. — Kun faa Steder i Mellemeuropa.

10. *T. quercus* Fabr. (Fig. 77). En meget elegant tegnet Art, der let kendes paa, at Halvdækvingernes inderste to Trediedele og ofte ogsaa Forryggen har talrige blod- eller orangerødlige Smaapletter paa bleggullig Grund, medens Membranen er mørkt smaaplet. Issen er temmelig spids fremdraget i Midten. L. ca. $3\frac{1}{2}$ mm.

Fig. 77. *T. quercus* Fabr. af Halvvingedække. $\times 10$.

Ret almindelig paa Eg, Juli—Aug. — Udbredt over Nord- og Mellemeuropa.

11. *T. nitidula* Fabr. (Fig. 78). Bleggul. I høj Grad afvigende fra de øvrige Arter ved Halvdækvingernes mørke Tegning, der bestaar af 2 mørke Tværbaand, hvoraf det ene ved Roden og det andet noget bag Midten; Tværbaandet ved Roden dækker ogsaa Scutellum, men lader et smalt Strøg ved Skuldrene fri. L. ca. 3mm.

Sjælden; paa Hassel og El; Nykøbing F., Kældskov paa Lolland, Ermelunden og Søndermarken ved København, Borum, Sønderborg paa Als, Juli—Oktbr. — Udbredt over Nord- og Mellemeuropa.

12. *T. (Z.) alnéti* Dahlb. Gulagtig, med citrongule Halvdækvinger, uden mørk Tegning. Ligner meget *T. rosæ*, men adskilles let fra denne gennem den afvigende Nervatur ved Halvdækvingernes og Flyvevingernes Spidse. L. $3\frac{1}{1}$ —4 mm.

Fig. 78. *T. nitidula* Fabr. $\times 10$.

Ret almindelig; navnlig paa El, Juli—Septbr. — Udbredt over det meste af Europa.

13. T. (Z.) párvula Boh. Grønliggul. Issen med 2 større, runde, sorte Prikker; Forryggen med 3—4 (eller ingen) ganske smaa, mørke Prikker; Skiven oftest brunlig. Scutellum i hver Rodvinkel med en større, trekantet, sort Plet, men med bleg Spidse. Hvert Halvvingedække med 2 brunlige, noget skraat stillede Længdestrøg, det ene paa Clavus og det andet bagved paa Corium. L. 3—3 $\frac{1}{2}$ mm.

Meget sjælden; Silkeborgegnen, Aug. — Meget vidt udbredt: Hele Europa, Tunis, Kaukasus, Turkestan, Sibirien.

14. T. (Z.) scutelláris H. Sch. Ligner noget foregaaende, men er mindre. Issen med 2 smaa brunligmørke Tværpletter og en lille spids fremtrukket Prik i Nakkens Midtlinie. Forryggen med et brunligt Tværbaand og ved Forranden i Midten med 2 sorte Smaapletter. Scutellum med en sort Plet i hvert Rodhjørne og med sort Spidse. Halvdækvingerne med svagt brunlige Længdestrøg. L. 2 $\frac{3}{4}$ —3 mm.

Meget sjælden; paa Tisvilde Strand paa en Vicia-Art, Septbr. — Hele Europa, Algier, Kaukasus, Turkestan, Sibirien.

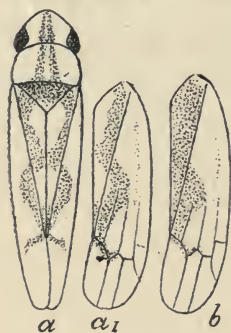
15. T. (Z.) hypérici H. Sch. Ligeledes en lille Art, hvis ♂ og ♀ er forskellige i Farve. Grundfarven bleggul, sjælden med Antydning af rødlig Tegning; ♂ nærmest ensfarvet eller med en mørk Streg paalangs ad Issen; Oversiden af ♀'s Forkrop med sort, brunlig eller rødlig Længdetegning; Issen med en Plet, der minder om Klør i Spillekort. Forryggen med et bagtil bredere Midtlængdestrøg, som fortsættes over Scutellum; denne Længdetegning er dog ofte noget opløst. Hos ♀ er undertiden endvidere Halvdækvingernes Rygsøm, navnlig fortil, mørk eller rødlig og Scutellum, med Undtagelse af Spidsen, lys. L. 2 $\frac{3}{4}$ —3 mm.

Paa Perikon (*Hypericum*). Ret almindelig i Jylland, stedegeen paa Øerne, Juli—Aug. — Udbredt over Mellem- og Nordeuropa.

16. *T. (Z.) tiliæ* Geoffr. Bleggul, med et blegrødt, noget brudt eller opløst, mindre skarpt begrænset Længdestrøg paa hvert Halvvingedække ind mod Rygsømmen. Forryggen og Issen oftest uden brunlig eller rødlig Længdetegning. ♂ er let kendelig paa de kraftige, helt sorte Bagfødder. L. ca. 3½ mm.

Mindre almindelig; navnlig paa El (*Alnus*), Juli—Septbr. — Over Størstedelen af Europa; desuden i Kaukasus.

17. *T. (Z.) flammigera* Geoffr. (blándula Rossi) (Fig. 79 a og a₁). Hvidliggul; hvert Halvvingedække med

en skarpt begrænset, stærkt vinkelbrudt og takket Længdestribe, der altid lader en Del af Clavus fri. Forryg og Isse med dobbelt, mere eller mindre sammenflydende Midtlængdestrøg, der undertiden er daarligt begrænset. L. ca. 3½ mm.

Temmelig almindelig paa forskellige Træer og Buske, navnlig i Haver, fra tidligt Foraar (April) til sent Efteraar og overvintrer uden Tvivl som Imago. — Udbredt over Europa samt i Turkestan.

Fig. 79. a *T. (Z.) flammigera* Geoffr.; a₁ Halvvingedække af samme; b Halvvingedække af *T. (Z.) rubrovittata* Leth.

× 11.

18. *T. (Z.) rubrovittata* Leth. (*ericetorum* J. Sahlb.) (Fig. 79 b). Ikke ulig foregaaende Art, men meget mindre (godt 2 mm lang), og Halvdækvingernes mørkere

blodrøde Længdestriber, der som Regel dækker hele Clavus, er bredere og langt mindre vinkelbrudte og takkede. Issen og Forryggen med rødligt Midtlængdebaand, der er tydelig dobbelt paa Forryggen.

Enkeltvis paa Lyng (*Calluna vulgaris*); hovedsagentlig i Jylland, Sommer og Efteraar. Overvintrer formentlig som Imago. — Spredt udbredt over Mellems- og Sydeuropa.

Afkortede Forfatternavne.

Am. & Serv.	— Amyot et Audinet-Serville.
Boh.	— Boheman.
Burm.	— Burmeister.
Curt.	— Curtis.
Dahlb.	— Dahlbom.
DG.	— De Geer.
Duf.	— Dufour.
Edw.	— Edwards.
Estl.	— Estländer.
Fabr.	— Fabricius.
Fall.	— Fallén.
Ferr.	— Ferrari.
Fieb.	— Fieber.
Fourcr.	— Fourcroy.
Geoffr.	— Geoffroy.
Germ.	— Germar.
Hagenb.	— Hagenbach.
H. Sch.	— Herrich-Schäffer.
J.-Hrp.	— Jensen-Haarup.
Kirschb.	— Kirschbaum.
Koll.	— Kollar.
Latr.	— Latreille.
Leth.	— Lethierry.
Leth. & Serv.	— Lethierry & Serville.
Lew.	— Lewis.
Linn.	— Linné.
Marsh.	— Marsham.
Mel.	— Melichar.
Oliv.	— Olivier.
Pz.	— Panzer.
Perr.	— Perris.
Put.	— Puton.
J. Sahlb.	— J. Sahlberg.
Scop.	— Scopoli.
Schrnk.	— Schrank.
Spin.	— Spinola.
Thoms.	— Thomson.
Thunb.	— Thunberg.
Zett.	— Zetterstedt.

Litteratur.

- Boheman*: Nya Svenska Homoptera. Stockholm. 1847.
- Buckton, G. B.*: Monograph of the British Cicadæ or Tettigidæ. London. 1890—91.
- Burmeister*: Handbuch der Entomologie. B. II. Rhynchota. Berlin. 1835.
- Edwards, J.*: Synopsis of British Homoptera (Cicadina). London. 1886.
- The Hemipt.-Homoptera of the British Islands. London. 1894—95.
- Fabricius*: Systema Rhyngotorum. Brunsvigiæ. 1803.
- Fallén*: Hemiptera Sueciæ. 1826—29.
- Fieber, F. X.*: Grundzüge zur generischen Theilung der Delphacini. Wien. 1866.
- Synopse der europ. Deltocephali. Wien. 1869.
- Katalog der europ. Cicadinen. Wien. 1872.
- Flor*: Die Rhynchoten Livlands. II. Theil. Dorpat. 1861.
- Hüeber, Th.*: System. Verzeichnis der Zikadinen Deutschlands. Stuttgart. 1904.
- Jacobsen, O.*: Fortegnelse over danske Cikader. Entom. Medd. 1915.
- Kirschbaum, C. L.*: Die Cikaden von Wiesbaden u. Frankfurt. Wiesbaden. 1868.
- Linné, C.*: Fauna Suecica. Stockholmia. 1761.
- Systema Naturæ, Tom. I. Pars II. Holmiæ. 1767.
- Mayr, M.*: Tabellen zum Bestimmen der Familien u. Gattungen der Cicadinen von Centraleuropa. 1883—84.
- Melichar, L.*: Cicadinen (Hemiptera-Homoptera) von Mitteleuropa. Berlin. 1896.
- Oshanin, B.*: Katalog der paläarktischen Hemipteren. Berlin 1912.
- Puton*: Catalogue des Hémiptères de la fauna paléarctique. Paris et Remiremont. 1878—81.

- Sahlberg, J.*: Öfversigt af Finlands och den Skandinaviska halföns Cicadariæ. Helsingfors. 1871.
- Stål, C.*: Nya Svenska Homoptera. Stockholm. 1854.
- Wüstnei*: Verzeichn. der bisher in Schleswig-Holstein beobacht. Hemiptera-Homoptera. Sonderburg. 1894.
- Zetterstedt*: Fauna Insectorum Lapponica. Hammone. 1828.
-

Navnefortegnelse.

(Synonymer er trykte med *Cursiv*).

I. Familier, Underfamilier, Slægter og Under- slægter.

	Side		Side
Achorotile	65	Erythria	161
Acocephalinæ	102	Euacanthus	83
Acocephalus	106	<i>Euidella</i>	33
Agallia	86	Euides	33
Alebra	158	Eupelix	111
Allygus	142	Eupteryx	165
Aphrophora	74	Eurysa	31
Asiraca	29	Fulgoridæ	16
<i>Aræopus</i>	31	Fulgorinæ	18
Athysanus	133	Gargara	69
Bythoscopinæ	85	Gnathodus	156
Bythoscopus	90	Graphocrærus	103
Centrotus	67	Grypotes	152
Cercopidæ	72	Horncikader	68
Cicadetta	15	Idiocerus	95
Cicadidæ	15	Issini	18
Cicadula	153	Issus	27
Cixiini	18	Jassidæ	81
Cixius	19	Jassinæ	116
Chloriona	34	Jassidæus	30
Chlorita	160	Kelisia	39
Conomelus	43	<i>Kybos</i>	159
Delphacinus	42	Ledra	66
Delphacinæ	29	Lepyronia	73
Delphax	31	Liburnia	45
<i>Delphax</i>	45	Macropsis	88
Deltocephalus	118	Megamelus	37
Dicraneura	162	Megophthalmus	71
Dicranotropis	61	Membracidæ	67
Ditropis	62	Metropis	30
Doratura	104	Myndus	19
Empoasca	159	<i>Notus</i>	162

	Side		Side
Oliarus	24	Stictocoris	144
Ommatidiotus	26	Stiroma	62
<i>Paraliburnia</i>	60	Strongylocephalus	112
Paramesus	115	Tettigometra	17
<i>Paropia</i>	71	Tettigometrinæ	17
Paropidæ	71	Tettigonia	84
Pediopsis	92	Tettigoninæ	82
Philænus	76	Thamnotettix	145
Platymetopius	114	Torncikader	68
<i>Ptyelus</i>	76	Typhlocyba	171
Sangcikader	15	Typhlocybinæ	157
Scaridæ	66	Ulopa	70
Skjoldcikaden	68	Ulopidæ	69
Skjoldcikader	67	Zygina	172
Skumcikader	72	<i>Zygina</i>	171
Stenocranus	38		

II. Arter og Varieteter.

	Side		Side
abdominalis	121	aurata	169
abietinus	149	aureola	162
acuminatus	84	aurita	66
adustus	98	basilinea	190
affinis	64	bicarinata	64
agrestis	113	bifasciatus	110
albicans	101	biguttatus (Philænus)	78
albifrons	109	biguttatus (Thamnotettix)	146
albipennis	80	<i>bipunctipennis</i>	132
albomarginata	64	<i>blandula</i>	180
albosignata	65	Bohemani (Deltoccephalus)	122
albostriella	158	Bohemani (Liburnia)	61
alneti	178	Boldi	55
alni (Aphrophora)	75	brachyptera	87
alni (Bythoscopus)	91	breviceps	126
<i>arenicola</i>	126	brevipennis (Athysanus)	139
argentatus	136	brevipennis (Liburnia)	58
argus	133	calceolatus	122
aridella	163	callosa	177
artemisæ	169	campestris	80
assimilis	130	candidula	172
atomarius	144	carpini	170
atra	18	cephalotes	125
attenuatus	147	cerea	94
Aubei	57	citrinella (Dicraneura)	164

	Side		Side
<i>citrinellus</i> (Doltocephalus) .	125	Falleni	133
<i>clavicornis</i>	29	<i>fasciatus</i>	79
<i>cognatus</i>	99	Fieberi	165
<i>coleoprata</i> (Lepyronia) . . .	74	<i>flammigera</i>	180
<i>coleopratus</i> (Issus)	29	<i>flaveola</i>	59
<i>collina</i> (Liburnia)	52	<i>flavescens</i>	161
<i>collinus</i> (Doltocephalus) . .	128	<i>flavicollis</i>	90
<i>commutatus</i>	143	<i>flavidus</i>	126
<i>concinna</i>	168	<i>flavipennis</i>	163
<i>concolor</i>	60	<i>flavipes</i>	62
<i>confusus</i>	100	<i>flavostrigatus</i>	109
<i>contaminatus</i>	21	Flori	124
<i>cornutus</i>	68	<i>forcipata</i> (Liburnia)	55
<i>corticea</i>	75	<i>forcipatus</i> (Dicraneura) . . .	165
<i>costalis</i>	132	<i>formosus</i>	132
<i>crassicornis</i>	32	<i>frigidus</i>	132
<i>cruenta</i>	176	<i>frontalis</i> (Issus)	28
<i>cruentatus</i>	149	<i>frontalis</i> (Thamnotettix) . . .	151
<i>cunicularius</i>	24	<i>fuscinervis</i>	94
<i>Curtisi</i>	171	<i>fuscovittatus</i>	39
<i>cuspidata</i>	111	<i>genistæ</i>	69
<i>cyanæ</i>	155	<i>geometrica</i>	177
<i>danica</i>	35	Germari	167
<i>denticauda</i>	57	<i>gibbus</i>	79
<i>depressa</i>	112	<i>glaucescens</i>	36
<i>dilutior</i>	150	<i>graminis</i>	77
<i>dimidiatus</i>	79	<i>gratiosa</i>	177
<i>discolor</i>	49	<i>grisescens</i>	138
<i>dissimilis</i>	26	<i>guttula</i>	41
<i>distincta</i>	53	<i>guttulifera</i>	41
<i>distinguenda</i> (Liburnia) . . .	61	<i>hamata</i>	61
<i>distinguendus</i> (Athysanus) .	142	<i>H-album</i>	100
<i>distinguendus</i> (Cixius) . . .	23	Herrichi	97
<i>distinguendus</i> (Doltocephalus)	130	<i>histrionicus</i>	108
<i>dorsata</i>	35	<i>homophyla</i>	105
<i>elegantula</i>	52	<i>hyperici</i>	179
<i>elymi</i>	53	<i>impictifrons</i>	141
<i>ericetorum</i>	180	<i>impresopunctata</i>	18
<i>excisa</i>	53	<i>impudica</i>	106
<i>exclamationis</i>	77	<i>impura</i>	95
<i>exigua</i>	58	<i>infumatus</i>	21
<i>Fairmairei</i>	59	<i>infuscata</i>	93
<i>falciger</i>	97	<i>interruptus</i>	83
<i>fallax</i>	153	<i>Jacobseni</i>	60
		<i>jucunda</i>	174

	Side		Side
laminatus	99	musivus	19
lanio	89	nana	92
lateralis	78	nassata	95
latifrons	30	<i>neglecta</i>	59
<i>lepida</i> (Liburnia)	44	nervosus (Acocephalus)	107
<i>lepida</i> (Tettigometra)	18	nervosus (Cixius)	23
lepidus (Conomelus)	44	nervosus (Paramesus)	116
leporinus	25	nigritulus	91
leptosoma	56	nitidula	178
Lethierryi	172	<i>notata</i> (Eupteryx)	167
leucocephalus	78	notatifrons	133
leucophthalmus	78	notatus (Deltoccephalus)	128
limbatus	44	notulus	37
lineata (Eurysa)	31	obliqua	18
lineatus Fabr. (Philænus)	79	obscura	52
lineatus Linn. (Philænus)	79	obscurus	91
lineatus (Stictocoris)	145	obsoletus	140
<i>lineiger</i>	137	obtecta	71
lineolus	39	obtusus	140
lituratus	99	ocellaris	123
lividellus	132	onustus	123
lugubrina	56	pallens (Athysanus)	142
Löwi	168	pallens (Bythoscopus)	91
macrocephala	18	<i>pallens</i> (Oliarus)	25
macroptera	71	pallidula	40
maculiceps	125	pallidus	78
major	115	Panzeri	133
Megerlei (Pediopsis)	93	parvula	179
Megerlei (Strongylocephalus)	113	pascuellus	} 129
mesomelas	43	pascuellus var. ?	
metrius	131	pellucida	50
micantula	162	perspicillata	42
microcephala	89	phragmitis	116
minima	164	pictilis	166
<i>Minki</i>	33	picturatus	133
minor	77, 80	pilosus	21
<i>minutus</i>	39	pinetellus	153
mixtus	143	plebejus	141
<i>moesta</i>	64	poecilus	97
mollicula	164	populi (Empoasca)	160
montana	15	populi (Idiocerus)	101
morio	30	populi (Philænus)	78
multinotatus	133	prasina (Macropsis)	89
muscæformis	28	prasinula	37
		prasinus (Thamnotettix)	151

	Side		Side
Preyssleri	144	simplex (Cixius)	23
producta	112	simplex (Thamnotettix) . . .	150
præustus	79	smaragdula (Chloriona) . . .	35
<i>pseudocellaris</i>	130	smaragdula (Empoasca) . . .	159
pteridis	63	socialis	123
pulchella (Euides)	33	solani	161
pulchella (Eupteryx)	168	<i>solani-tuberosi</i>	161
pulicaris	125	sordidula	60
pullula	55	sordidus	139
punctatus	156	<i>spathulata</i>	112
puncticeps	88	speciosa	33
punctifrons	154	splendidulus	148
punctum	122	spumarius	77
pusillus	133	<i>stachydearum</i>	171
quadrinotatus	152	straminea	59
quadrum	137	striatella	60
quercus	178	striatulus	136
reticulata	70	striatus (Acocephalus)	107
rhamni	174	striatus (Deltocephalus) . . .	127
<i>rhypara</i>	54	striifrons	128
rivularis	109	striola	137
rosea	174	stylata	105
rosæ (Bythoscopus)	91	subfuscus	150
rosæ (Typhlocyba)	176	sulphurellus	151
rubrovittata	180	tapina	51
rufescens	78	tenella	171
rufusculus	91	tenerrima	176
russeolus	138	tenuis	147
sabulicola	126	Theni	126
salicis	75	tiliæ (Pediopsis)	93
scanicus	72	tiliæ (Typhlocyba, Zygina) . .	180
<i>Schenki</i>	141	torneellus	148
Scotti	42	transversus	137
scriptifrons	131	tremulæ	97
scurra	97	triangularis	91
scutellaris	179	trifasciatus	110
scutellata	95	trivia	70
septemnotata	155	ulmi	175
sexnotata	155	undatus	114
sexpunctata (Typhlocyba) . .	175	unicolor	36
sexpunctatus (Athysanus) . .	140	urticæ	170
signatipennis	169	ustulatus	79
similis (Athysanus)	139	variata	156
similis (Cixius)	23	variegatus	142
similis (Idiocerus)	96	varius	96

	Side		Side
<i>venosa</i> (Agallia)	88	<i>vitreus</i>	100
<i>venosa</i> (Liburnia)	54	<i>vitripennis</i>	130
<i>ventralis</i>	103	<i>vittata</i> (Eupteryx)	167
<i>versicolor</i>	88	<i>vittatus</i> (Philænus)	79
<i>virescens</i> (Pediopsis)	94	<i>vittipennis</i>	41
<i>virescens</i> (Tettigometra)	18	Wallengreni	167
<i>viridis</i>	84	Zetterstedti	141
<i>viridula</i>	161	<i>æstuarinus</i>	108

Tilføjelser og Rettelser.

Under Trykningen af Bogen er følgende Arter tilkomne som nye for vor Fauna:

Euides basilínea Germ. Lergrave ved Frederiksholm paa Tagrør. Arten adskilles fra *Euides speciosa* (Side 33) bl. a. ved, at dens Pande og Clypeus er bleggule (hos *E. speciosa* brunlige) og ved, at Halvdækvingernes 2. Enderibbe kun er gaffeldelt én Gang (hos *E. speciosa* to Gange).

Deltocephalus Panzeri Flor (Side 133) er fundet ved Hillerød. Den staar nær ved *D. metrius*, men er mindre, mere glinsende og har længere Isse. Hannens Genitalplader er længere og bredere mod den fællesrundede Spidse.

Liburnia Boldi (Side 55). Forfatternavnet Edw. rettes til Scott.

Alle Figurerne er tegnede af Forf.

